Icoana Maicii Domnului de la Poceaev

(23 iulie)

Materiale despre icoana Maicii Domnului de la Poceaev:

https://independent.academia.edu/emystea/Ic-MD-de-la-Poceaev

https://archive.org/details/@steaemy?query=Poceaev

***

Icoana Maicii Domnului de la Poceaev este prăznuită în vinerea din Săptămâna luminată, pe 23 iulie/5 august, 11 aprilie şi pe 8/21 septembrie.

&&&

Index

Acatistul Maicii Domnului în cinstea icoanei făcătoare de minuni de la Poceav

Acatistul Maicii Domnului în cinstea icoanei făcătoare de minuni de la Poceav (23 iulie/ 5 august)

https://www.academia.edu/84254394/Acatistul_Maicii_Domnului_%C3%AEn_cinstea_icoanei_f%C4%83c%C4%83toare_de_minuni_de_la_Poceav_23_iulie_5_august_

https://archive.org/details/ac.-ic.-poceaev

***

Rugăciunile începătoare

În numele Tatălui, şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Amin.

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !

Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul Adevărului, care pretutindenea eşti, şi toate le implineşti, Vistierul bunătăţilor şi Dătătorule de viaţă, vino şi te sălăşluieşte întru noi, şi ne curăţeşte pe noi de toată intinăciunea, şi mântuieşte, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi;
Doamne, curăţeşte păcatele noastre;
Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;
Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău. Că a Ta este Împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Miluieşte-ne pe noi, Doamne, miluieşte-ne pe noi, că nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ţie, ca unui Stăpân, noi, păcătoşii robii Tăi, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Doamne, miluieşte-ne pe noi, că întru Tine am nădăjduit; nu Te mânia pe noi foarte, nici pomeni fărădelegile noastre, ci caută şi acum ca un Milostiv şi ne izbăveşte pe noi de vrăjmaşii noştri, că Tu eşti Dumnezeul nostru şi noi suntem poporul Tău, toţi lucrul mâinilor Tale şi numele Tău chemăm.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Uşa milostivirii deschide-o nouă,binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, ca să nu pierim cei ce nădăjduim întru tine, ci să ne mântuim prin tine din nevoi, că tu eşti mântuirea neamului creştinesc.

Crezul

Cred Într-Unul Dumnezeu, Tatăl Atoţiitorul, Făcătorul cerului şi al pământului, al tuturor celor văzute şi nevăzute.
Şi întru Unul Domn Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul-Născut, care din Tatăl S-a născut, mai înainte de toţi vecii. Lumină din Lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, Născut, nu făcut, Cel de o fiinţă cu Tatăl, prin care toate s-au făcut.
Care pentru noi oamenii şi pentru a noastră mântuire.S-a pogorât din ceruri Şi S-a întrupat de la Duhul Sfânt şi din Maria Fecioara Şi S-a făcut om.
Şi S-a răstignit pentru noi în zilele lui Pilat din Pont, Şi a pătimit şi S-a îngropat.
Şi a înviat a treia zi după Scripturi .
Şi S-a suit la ceruri şi Şade de-a dreapta Tatălui. Şi iarăşi va să vină cu slavă, să judece viii şi morţii, A cărui Împărăţie nu va avea sfârşit.
Şi întru Duhul Sfânt, Domnul de viaţă Făcătorul, care din Tatăl purcede,
Cela ce împreună cu Tatăl şi cu Fiul este închinat şi slăvit, care a grăit prin prooroci.
Întru-una Sfântă Sobornicească şi apostolească Biserică,
Mărturisesc un botez întru iertarea păcatelor,
Aştept învierea morţilor şi viaţa veacului ce va să fie. Amin !

Condacul 1

Apărătoare Doamnă, a popoarelor creştine şi a ţării noastre de toţi ştiută izbăvitoare, cântări de laudă îţi aducem noi, credincioşii, adunaţi pe sfântul tău munte, iar tu, ca ceea ce ai negrăită milă, o, Stăpână Născătoare de Dumnezeu, să nu lepezi rugăciunile noastre înălţate înaintea chipului tău celui făcător de minuni, ca întru umilinţa inimii să te lăudăm: ***Bucură-te, lauda Poceavului, nădejdea şi mângâierea a toată lumea!***

Icosul 1

Arhanghelul Gavriil cel dintâi ţi-a adus "bucură-te", atunci când ţi-a binevestit ţie zămislirea Fiului lui Dumnezeu, iar după prea slăvita ta Adormire toate Puterile Cereşti aceeaşi laudă necontenit în Ceruri ţi-o aduc; cum vom îndrăzni deci noi, păcătoşii, să ne unim glasurile noastre cu glasurile celor fără de trup? Dar, ştiind mila ta faţă de toţi cei ce se pocăiesc, deschidem cu frică şi cu dragoste buzele noastre, grăind acestea:
Bucură-te, noian de milă;

Bucură-te, nesecată mare a dragostei;
Bucură-te, bună mijlocitoare a neamului creştinesc;
Bucură-te, zid nesurpat al Mănăstirii Poceaevului;
Bucură-te, că pe creştinii ortodocşi prin dragostea cea către tine spre muntele Poceaevului îi atragi;
Bucură-te, izgonitoare a oricărei întristări de la sufletele noastre;
Bucură-te, căci chipul tău făcător de minuni din muntele Poceaevului este ca o stea povăţuitoare pe cale;
Bucură-te, că rugăciunile înălţate ţie alungă ispitirile pătimaşe;
Bucură-te, că i-ai mângâiat pe oameni prin arătarea ta pe munte;
Bucură-te, că pentru noi ai lăsat urma tălpii tale pe el;
Bucură-te, îndrăzneală neschimbată a celor credincioşi;
Bucură-te, întărire puternică pentru cei aflaţi în îndoială;
Bucură-te, lauda Poceavului, nădejdea şi mângâierea a toată lumea!

Condacul 2
Văzând sihaştrii Poceaevului şi fericitul Ioan cel desculţ pe Preasfânta Născătoare în stâlp de foc pe stâncă arătată, au sărutat urma tălpii ei şi stropindu-se cu apa izvorâtă din piatră, au strigat lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul 2
Cele de neînţeles căutând să le înţelegem cu mintea, ne întărim în această nădejde, că izgonind pe agareni, iar apoi pe eretici, ai binevoit să întăreşti pe muntele Poceaevului pavăza Ortodoxiei; pentru aceasta, venind în sfânta ta biserică, umplem inimile noastre cu credinţă fierbinte, zicând:
Bucură-te, întărire a adevăratei credinţe;
Bucură-te, mustrare a credinţei rătăcite;
Bucură-te, că ai fost prevestită demult de rugul cel nears din Sinai;
Bucură-te, că aici, în stâlp de foc, creştinilor te-ai arătat;
Bucură-te, că din cuptorul cel încins, de rouă fiind mântuiţi, fiii lui Avraam pe tine te-au preînchipuit;
Bucură-te, că cei vindecaţi în chip minunat de apa de la urma ta te-au propovăduit;
Bucură-te, că pământul nostru pângărit de agareni în vremurile de demult, l-ai mângâiat prin arătarea ta;
Bucură-te, că şi astăzi cu multe semne întăreşti pe rugătorii de aici;
Bucură-te, grabnică auzire a celor ce se pocăiesc;
Bucură-te, ajutor şi adăpostire pentru cei ce se nevoiesc;
Bucură-te, înţelepţirea celor neştiutori;
Bucură-te, întărirea celor slabi;
Bucură-te, lauda Poceavului, nădejdea şi mângâierea a toată lumea!

Condacul 3

Puterea harului întreit ai arătat, Stăpână, pe muntele Poceaevului, unde de 300 de ani locul arătării tale l-ai împodobit cu icoana făcătoare de minuni, care a fost dăruită de mâna prea sfinţitului Neofit elinul, ce venea de la Moscova, mai întâi Anei, ca mai apoi să fie primită de la ea la Mănăstirea Poceaevului pentru oamenii ce se bucură şi cântă lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul 3

Nobila Ana, având în casă icoana ta, Stăpână şi văzând vindecarea fratelui său Filip care era orb din naştere, s-a aprins de duhul râvnei pentru slava ta şi a zidit mănăstire din piatră în cinstea prea cinstitei Adormirii tale, pentru pustnicii din Poceaev şi aducându-se închinare în ea chipului tău cel făcător de minuni, strigă aşa:
Bucură-te, că prin sfânta ta icoană ne-ai dăruit nouă comoară plină de bogăţii;
Bucură-te, că chipul tău, dăruit de mâna prea sfinţitului, a sfinţit pământul nostru;
Bucură-te, ceea ce întorci sufletele noastre de la bogăţiile pământeşti;
Bucură-te, că ne înveţi să lăudăm slava lui Dumnezeu;
Bucură-te, că văzând minunile tale, inimile noastre sunt răpite la ceruri;
Bucură-te, că în locaşul tău ne aflăm precum în pridvorul Raiului;
Bucură-te, că ai mângâiat prin icoana ta pe creştinii ortodocşi;
Bucură-te, că pe credincioşii din toate ţările îi chemi la Mănăstirea Poceaevului;
Bucură-te, că prin ea se înmulţeşte credinţa;
Bucură-te, că prin ea se izgoneşte întristarea;
Bucură-te, bucurie neîncetată a călugărilor de la Poceaev;
Bucură-te, nădejde neruşinată a mirenilor;
Bucură-te, lauda Poceavului, nădejdea şi mângâierea a toată lumea!

Condacul 4

Viforul nebuniei ereticeşti s-a năpustit asupra locaşului tău, Stăpână, robind sfânta ta icoană prin mâna iconoclaştilor, şi spre hulire aceştia pornindu-se, în grabă de mânia lui Dumnezeu au fost opriţi, atunci când o putere nevăzută i-a răpus pe neruşinaţii hulitori, precum pe Artaxerxe şi Irod, aruncându-i în neputinţă pe batjocoritorii sfinţeniei tale ce nu ştiau să cânte: ***Aliluia!***

Icosul 4

Auzind călugării Poceaevului şi tot poporul ortodox că sfânta ta icoană, după 17 ani de robie ereticească, se întoarce de la hulitorii ruşinaţi în sfântul locaş, au ieşit în întâmpinarea ei şi plângerea în bucurie o au preschimbat, strigând ţie:
Bucură-te, păzitoarea creştinilor;
Bucură-te, mustrarea ereticilor;
Bucură-te, că n-ai lăsat până la sfârşit Mănăstirea Poceaevului fără icoana ta;

Bucură-te, că ai mustrat batjocora cea rea a împotrivirilor cinstirii icoanelor;
Bucură-te, că ne înveţi în necazuri să nu ne pierdem nădejdea;
Bucură-te, că ne porunceşti să credem în dreptatea lui Dumnezeu;
Bucură-te, că prin ea s-a întărit Ortodoxia în ţara noastră;
Bucură-te, că toată lumea prin tine s-a învrednicit să primească adevărul întrupat;
Bucură-te, că urmezi îndelung-răbdării lui Dumnezeu;
Bucură-te, ceea ce întăreşti în răbdare pe aleşii tăi;
Bucură-te, că prin tine cei smeriţi primesc mângâiere;
Bucură-te, că cei mândri se smeresc prin tine;
Bucură-te, lauda Poceavului, nădejdea şi mângâierea a toată lumea!

Condacul 5
Ca o stea călăuzitoare spre Dumnezeu te-ai arătat, Stăpână, pentru cei ce caută mântuirea, aducându-i pe ei la Soarele Dreptăţii, că precum în viaţa ta pământească te-ai arătat mijlocitoare către Fiul tău în Cana Galileii, aşa şi după prea slăvită trecerea ta la Ceruri, aduci şi înalţi rugăciuni Fiului tău pentru credincioşii de aici de pe Muntele Poceaevului, dăruindu-le mulţime de tămăduiri tuturor celor ce cântă lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul 5
Văzând oamenii odinioară că şi astăzi mulţimea vindecărilor dăruite de tine pe Muntele Poceaevului, se întăresc în dorinţa mântuirii sufletelor lor şi aducând pocăinţă fierbinte, strigă ţie:
Bucură-te, vederea orbilor şi umblarea şchiopilor;
Bucură-te, slobozirea de demoni a celor îndrăciţi;
Bucură-te, că pe călugărul cel robit l-ai întors prin aer în chip minunat;
Bucură-te, că pe pruncul Simion, care era mort, pentru rugăciunile unei stareţe l-ai înviat;
Bucură-te, că prin astfel de semne puterea minunilor de odinioară oamenilor s-a arătat;
Bucură-te, că vindecările de la sfânta ta icoană nici în zilele noastre nu au secat;
Bucură-te, că în toată lumea izvorăşti tămăduiri prin sfintele tale icoane;
Bucură-te, ceea ce cu daruri duhovniceşti îi îmbogăţeşti pe rugători;
Bucură-te, că neamurile creştine se laudă cu tine;
Bucură-te, că şi cei puţin credincioşi aleargă la ajutorul tău;
Bucură-te, bucuria cetelor cereşti;
Bucură-te, lauda Poceavului, nădejdea şi mângâierea a toată lumea!

Condacul 6

Propovăduitori ai slavei prea curatei Fecioare s-au arătat agarenii, care s-au năpustit asupra Mănăstirii Poceaevului şi arătarea prea curatei Născătoarei de Dumnezeu şi a prea cuviosului Iov nu au înţeles-o dintru început, dar atunci când săgeţile aruncate de ei s-au întors înapoi au priceput puterea Stăpânei şi pocăindu-se de nebunia lor, au strigat cu credinţă: ***Aliluia!***

Icosul 6

Strălucit-a chipul tău, Stăpână, pe muntele Poceaevului, când fraţii mănăstirii, fiind împresuraţi de agareni, înălţau rugăciune adâncă înaintea sfintei tale icoane şi a raclei prea cuviosului Iov şi văzând ei pe agareni fugind, cutremuraţi de această vedenie, cu bucurie ţi-au cântat:
Bucură-te, izbăvitoarea şi mântuirea noastră;
Bucură-te, pururea ajutătoare a neamului creştinesc;
Bucură-te, că ai gonit pe nelegiuiţii vrăjmaşi de la sfinţenia ta;
Bucură-te, că i-ai adus la pocăinţă;
Bucură-te, că de tine se cutremură vrăjmaşii nevăzuţi ai mântuirii noastre;
Bucură-te, că ţie ţi se închină în ceruri Sfinţii îngeri şi răposaţii cei drepţi;
Bucură-te, că pe prea cuviosul Iov l-ai primit cu tine la rugăciune;
Bucură-te, că prin arătarea ta pe agareni i-ai adus la Sfântul Botez;
Bucură-te, că cei credincioşi prin tine se izbăvesc de frica morţii;
Bucură-te, că pentru tine unii dintre agareni s-au făcut călugări cu frică de Dumnezeu;
Bucură-te, arătare pururea a adevărului;
Bucură-te, bună înţelepţire a celor rătăciţi;
Bucură-te, lauda Poceavului, nădejdea şi mângâierea a toată lumea!

Condacul 7

Vrând să aprindă în inimile creştinilor dorirea vieţii veşnice, Preasfânta Născătoare de Dumnezeu pe bolnavi îi vindecă cu minunile sale, pe morţi îi înviază, pentru ca şi noi împreună cu ei, înţelegând puterea lui Dumnezeu, să lepădăm cele pământeşti şi să ne îngrijim de sufletele noastre, neîncetat cântând lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul 7

Noi şi grele necazuri a suferit Mănăstirea Poceaevului atunci când, împreună cu întreaga ţară, a fost ruptă prin viclenie de la Ortodoxie şi s-a dat sub stăpânirea ereticilor, iar peste 110 ani a fost întoarsă drept-măritorilor creştini, care venind au scos de sub obroc sfintele moaşte ale prea cuviosului Iov şi căzând către chipul făcător de minuni al Stăpânei, au grăit:
Bucură-te, apărătoarea Ortodoxiei;
Bucură-te, mustrarea ereticilor;

Bucură-te, că locaşul tău nu l-ai părăsit până la sfârşit;
Bucură-te, că ne înveţi pe noi frica de Dumnezeu;
Bucură-te, că prin mijlocirea ta ţara Volîniei s-a întors la Ortodoxie;
Bucură-te, că încă din vremurile vechi mulţi eretici prin înţelepţirea ta s-au îndreptat;
Bucură-te, ceea ce chemi la rugăciune în Sfânta ta Lavră pe cei credincioşi;
Bucură-te, că îi înveţi pe cei necredincioşi să se închine sfinţeniei ortodoxe;
Bucură-te, că fără de încetare eşti prea slăvită de cuvioşi şi cuvioase;
Bucură-te, că şi cei căzuţi în fărădelegi vin la tine;
Bucură-te, întoarcerea la credinţă a celor ce s-au lepădat de ea;
Bucură-te, călăuză a celor înşelaţi spre lumina cunoştinţei;
Bucură-te, lauda Poceavului, nădejdea şi mângâierea a toată lumea!

Condacul 8

Minune străină vedem întru tine, Maica lui Dumnezeu, că precum bolile trupeşti prin sărutarea sfintei tale icoane şi prin stropirea cu apă de la Poceaev se tămăduiesc, aşa şi patimile sufleteşti la vederea sfinţeniei tale se izgonesc, credinţa se întăreşte şi inimile noastre se umplu de umilinţă, cântând lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul 8

Plin de păcate fiind eu, nevrednicul, risipirii lumeşti cu totul m-am dat şi de păcatul meu nu mă îngrijesc, dar căutând la sfânta ta icoană, Stăpână, şi văzând cum nenumăraţi oameni primesc de la ea înţelepţire şi cu inima veselă se îndreaptă pe calea mântuirii, îţi cânt acestea:
Bucură-te, comoara curăţiei;
Bucură-te, noianul milostivirii;
Bucură-te, ceea ce înalţi către Fiul tău neîncetate rugăciuni pentru cei credincioşi;
Bucură-te, că nu te întorci de la rugăciunile păcătoşilor;
Bucură-te, că prin tine mulţi au părăsit deznădejdea cea păcătoasă;
Bucură-te, că cei ce cheamă numele tău s-au ridicat din căderea cea străină;
Bucură-te, că prin tine a fost ruşinată erezia împotriva icoanelor din toată lumea;
Bucură-te, că ai întors adevărata credinţă în ţara Volîniei;
Bucură-te, ceea ce înalţi inimile oamenilor la nevoinţa curăţiei;
Bucură-te, că pe cei obijduiţi îi înveţi să ierte;
Bucură-te, umilinţa inimilor noastre;
Bucură-te, nădejdea sufletelor noastre;
Bucură-te, lauda Poceavului, nădejdea şi mângâierea a toată lumea!

Condacul 9

Toate lepădările şi rătăcirile eretice i le-ai iertat poporului care s-a pocăit, Stăpână, şi ai slobozit oamenilor izvor de tămăduiri de la iocana ta cea făcătoare de minuni şi de la urma tălpii tale de pe Muntele Poceaevului din Sfânta ta Lavră, ca cei ce vor aduce pocăinţă înaintea lui Dumnezeu pentru păcatele lor să nu se îndoiască de ajutorul tău şi să-I cânte Lui: ***Aliluia!***

Condacul 9

Ritori ai slavei tale s-au arătat, Stăpână, orbii şi şchiopii care au primit vindecare de la sfânta ta icoană, întoarsă dreptmăritorilor creştini, precum şi femeia eretică care era bolnavă, care în ajutor chemându-te, după vindecare, a primit credinţa cea adevărată şi a sărutat sfânta ta icoană, iar noi strigăm ţie aşa:
Bucură-te, milostivitoare a Împăratului Ceresc;
Bucură-te, pururea mijlocitoare a pământenilor;
Bucură-te, că pe femeia bolnavă, prin vindecare, ai întors-o de la rătăcirea luterană;
Bucură-te, că toţi oamenii s-au încredinţat de adevărul Ortodoxiei;
Bucură-te, că prin tine ortodocşii au biruit de multe ori înşelările agarenilor;
Bucură-te, că pentru tine cei înşelaţi de latini s-au întors la credinţa ortodoxă;
Bucură-te, că tot neamul creştinesc îşi ridică întru rugăciuni ochii către tine;
Bucură-te, că pe tine te cheamă în ajutor cei ce se roagă pentru odihna răposaţilor;
Bucură-te, că pe cei ce vin la tine îi slobozeşti din necazurile vieţii;
Bucură-te, că dăruieşti tărie celor care rabdă felurite nevoi;
Bucură-te, povăţuitoare bună a celor ce se războiesc împotriva diavolilor;
Bucură-te, lauda Poceavului, nădejdea şi mângâierea a toată lumea!

Condacul 10

Vrând să mântuiască prea curata Născătoare de Dumnezeu pe o bătrână aflată în orbirea credinţei catolice, care avea o nepoţică mică, botezată în adevărata credinţă ortodoxă, dar oarbă trupeşte, le-a pus în gând dorinţa cea bună de a se închina chipului ei făcător de minuni de la Poceaev, unde pe fetiţă minunat a vindecat-o, iar pe bătrână a învăţat-o să mărturisească dreptmăritoarea credinţă, cântând lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul 10

Zid nesurpat al credinţei adevărate te-ai arătat, Stăpână, că precum nelegiuiţii eretici cu îndărătnicie s-au întors de la prea mărirea ta, ca adevărată Născătoare de Dumnezeu, aşa şi credincioşii pravoslavnici au stat neclintiţi în credinţa cea către tine şi nu au voit niciodată să se îndepărteze de la neîncetatele rugăciuni aduse ţie, pentru aceasta nu îndrăznesc să primească în urechile lor cuvintele cele înşelătoare ale ereticilor, ci cu mulţumitoare inimi te laudă pururea pe tine, zicând:
Bucură-te, bucuria şi mângâierea creştinilor;

Bucură-te, slava şi închinarea cetelor îngereşti;
Bucură-te, ceea ce ne îngrădeşti de cuvintele mincinoase ale ereticilor;
Bucură-te, că prin aducerea aminte a milelor tale cugetele noastre le înalţi la Dumnezeu;
Bucură-te, că pe Sfinţii apostoli i-ai adus pe norii cerului la adormirea ta;
Bucură-te, că pe muntele Poceaevului în fiecare an în zi de praznic aduni mii şi mii de oameni ce se roagă pentru iertare;
Bucură-te, că pentru tine creştinii duc greutatea căii ca pe o dulce împăcare;
Bucură-te, că pentru tine şi cei trândavi se silesc să li se asemene lor;
Bucură-te, ceea ce îi ajuţi cu harul tău pe călugări să uite desfătările lumii acesteia;
Bucură-te, că pe cei ce caută în urmă îi înfricoşezi cu visuri grozave;
Bucură-te, cea mai frumoasă diademă a Bisericii lui Hristos;
Bucură-te, scut nebiruit al ţării noastre;
Bucură-te, lauda Poceavului, nădejdea şi mângâierea a toată lumea!

Condacul 11

Văzând, Stăpână, înălţându-se neîncetat ca tămâia la cer cântările de mulţumire ale creştinilor pentru toate binefacerile tale din întreaga lume, te rugăm ca nici ale noastre nevrednice laude să nu le treci cu vederea şi harul pocăinţei să ni-l dăruieşti, ca să-I cântăm lui Dumnezeu cu nădejde: ***Aliluia!***

Icosul 11

Lumină a zilelor trecătoare şi nădejde a vieţii veşnice te-ai arătat, Stăpână, unui om din Basarabia ce era pe moarte, când deodată, după gustarea apei de la Lavra Poceaevului, s-a făcut sănătos, iar cei de aproape ai lui văzându-l, cu frică şi cu umilinţă ţi-au strigat:
Bucură-te, vindecătoarea bolnavilor;
Bucură-te, mângâierea celor scârbiţi;
Bucură-te, că moartea ce a venit s-a izgonit prin tine;
Bucură-te, că prin tine ni s-a dăruit credinţă neînfruntată;
Bucură-te, că cele proorocite de Gavriil s-au împlinit în ochii noştri;
Bucură-te, că după cuvântul tău eşti prea mărită de toate neamurile, acum şi pururea;
Bucură-te, că prin arătarea ta ai sfinţit Muntele Poceaevului;
Bucură-te, că al doilea Nazaret aici l-ai arătat;
Bucură-te, că nu ai ruşinat nădejdea nimănui;
Bucură-te, primitoare caldă a rugăciunilor tuturor;
Bucură-te, că ne dăruieşti sănătate;
Bucură-te, că ne ridici spre mântuire;
Bucură-te, lauda Poceavului, nădejdea şi mângâierea a toată lumea!

Condacul 12
Harul vindecărilor şi al facerii de minuni revărsat de la sfânta ta icoană, Stăpână, să nu rămână fără de folos pentru sufletele noastre, că pentru păcate am căzut în nesimţirea cea împietrită, însă având putere să înviezi morţii, înviază şi sufletele noastre amorţite şi luminează cu gândul cel bun inimile noastre, ca urând înşelăciunea păcatului, să-I cântăm lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul 12
Slăvind minunile tale arătate în Mănăstirea Poceaevului, te rugăm, Stăpână, să nu-ţi întorci faţa ta de la ţara noastră, ci către toţi ce vin la muntele tău cel sfânt caută cu mila ta, împlineşte-le lor cererile cele spre bine, ca să-ţi cânte ţie:
Bucură-te, milostivire a Dreptului Dumnezeu;
Bucură-te, îndrăznirea creştinilor către Cel Preaînalt;
Bucură-te, că ai arătat biruinţa credinţei în Lavra ta;
Bucură-te, că aprinzi dragostea în inimile oamenilor;
Bucură-te, că îi învredniceşti pe ei să vadă aici minuni asemeni celor din vechime;
Bucură-te, că muntele acesta ca al doilea Sinai s-a prea slăvit în ţările creştine;
Bucură-te, că pe Dumnezeu cel arătat pe pământ L-ai purtat în pântecele tău;
Bucură-te, că prin rugăciunile tale îi înalţi pe oameni la Dumnezeu;
Bucură-te, că ai lăsat icoana ta ca pe o propovăduitoare a mântuirii;
Bucură-te, că urma tălpii tale, umplută de apă tămăduitoare, cu minuni se prea slăveşte;
Bucură-te, că din înălţimea Cerurilor cauţi la robii tăi;
Bucură-te, povăţuitoarea credincioşilor spre fapte bune;
Bucură-te, lauda Poceavului, nădejdea şi mângâierea a toată lumea!

Condacul 13 (de 3 ori)
O. prea slăvită Maică a lui Hristos Dumnezeu, căreia ţi s-au încredinţat ca fii toate neamurile creştine, nu ne pricepem noi, păcătoşii, să-ţi aducem laude cu vrednicie, dar fiind biruiţi de dragostea cea către tine şi ridicând ochii noştri la chipul tău cel făcător de minuni, te rugăm: nu ne lăsa pe noi, fiii tăi cei aflaţi în lupte şi în nevoi, care credem fierbinte în ajutorul tău şi Îi cântăm Fiului tău: ***Aliluia!***

Se spune iarăşi:

Icosul 1
Arhanghelul Gavriil cel dintâi ţi-a adus "bucură-te", atunci când ţi-a binevestit ţie zămislirea Fiului lui Dumnezeu, iar după prea slăvita ta Adormire toate Puterile Cereşti aceeaşi laudă necontenit în Ceruri ţi-o aduc; cum vom îndrăzni deci noi, păcătoşii, să ne unim glasurile noastre cu glasurile celor fără de trup? Dar, ştiind

mila ta faţă de toţi cei ce se pocăiesc, deschidem cu frică şi cu dragoste buzele noastre, grăind acestea:
Bucură-te, noian de milă;
Bucură-te, nesecată mare a dragostei;
Bucură-te, bună mijlocitoare a neamului creştinesc;
Bucură-te, zid nesurpat al Mănăstirii Poceaevului;
Bucură-te, că pe creştinii ortodocşi prin dragostea cea către tine spre muntele Poceaevului îi atragi;
Bucură-te, izgonitoare a oricărei întristări de la sufletele noastre;
Bucură-te, căci chipul tău făcător de minuni din muntele Poceaevului este ca o stea povăţuitoare pe cale;
Bucură-te, că rugăciunile înălţate ţie alungă ispitirile pătimaşe;
Bucură-te, că i-ai mângâiat pe oameni prin arătarea ta pe munte;
Bucură-te, că pentru noi ai lăsat urma tălpii tale pe el;
Bucură-te, îndrăzneală neschimbată a celor credincioşi;
Bucură-te, întărire puternică pentru cei aflaţi în îndoială;
Bucură-te, lauda Poceavului, nădejdea şi mângâierea a toată lumea!

Condacul 1

Apărătoare Doamnă, a popoarelor creştine şi a ţării noastre de toţi ştiută izbăvitoare, cântări de laudă îţi aducem noi, credincioşii, adunaţi pe sfântul tău munte, iar tu, ca ceea ce ai negrăită milă, o, Stăpână Născătoare de Dumnezeu, să nu lepezi rugăciunile noastre înălţate înaintea chipului tău celui făcător de minuni, ca întru umilinţa inimii să te lăudăm: ***Bucură-te, lauda Poceavului, nădejdea şi mângâierea a toată lumea!***

Apoi se zice această:

Rugăciune

Către tine, o Maică lui Dumnezeu, cu rugăciuni alergăm noi, păcătoşii, pomenind minunile tale arătate în Sfânta Lavră a Poceaevului, de păcatele noastre scârbindu-ne. Ştim, Stăpână, ştim că nu ni se cuvine nouă, păcătoşilor, a mai cere ceva decât numai ca Dreptul Judecător să ne ierte fărădelegile noastre. Că toate cele ce le răbdăm în viaţă: scârbele, nevoile şi bolile sunt roadele căderilor noastre, îngăduite de Dumnezeu pentru îndreptarea noastră. Toate acestea întru dragostea şi judecata Lui au fost slobozite de Domnul asupra păcătoşilor robilor Săi, care în mâhnire aleargă către ocrotirea ta , prea curată şi întru umilinţa inimilor grăiesc ţie acestea: păcatele şi fărădelegile noastre, Milostivă, nu le pomeni, ci ridicând prea cinstitele tale mâini, să stai înaintea Fiului tău şi Dumnezeu ca să ne ierte cumplitele fapte săvârşite de noi, iar pentru neîmplinirea multor făgăduinţe date de noi să nu-Şi întoarcă faţa Sa de la robii Săi, să nu ia de la sufletele noastre harul Său, ajutorul mântuirii noastre!

O, Stăpână, fii mijlocitoare a mântuirii noastre şi nescârbindu-te de puţinătatea noastră sufletească, caută la suspinurile ce în necazuri şi nevoi le înălţăm înaintea icoanei tale celei făcătoare de minuni. Luminează cu gânduri de umilinţă mintea noastră, credinţa şi nădejdea noastră le fă neclintite şi prea dulcele har al dragostei învredniceşte-ne să-l primim!

Cu aceste daruri, Preacurată, iar nu cu boli şi cu scârbe viaţa noastră spre mântuire să se zidească şi îngrădind de întristare şi deznădejde sufletele noastre, să ne izbăveşti pe noi, neputincioşii, de venirea asupra noastră a necazurilor, a nevoilor, a clevetirilor omeneşti şi a nesuferitelor boli.

Dăruieşte prin mijlocirea ta, Stăpână, pace şi bună rânduială vieţii creştineşti. Întăreşte credinţa ortodoxă în ţara noastră şi în toată lumea. Sfânta Biserică, sobornicească şi apostolească să nu o laşi spre împuţinare, canoanele Sfinţilor părinţi să le aperi neschimbate în veci şi pe toţi cei ce aleargă la tine de prăpastia pierzării săi mântuieşti. Încă şi pe fraţii noştri cei înşelaţi de erezii sau care în patimi cumplite şi-au pierdut mântuitoarea credinţă întoarce-i la adevărata credinţă şi pocăinţă, ca dimpreună cu noi, închinându-se chipului tău făcător de minuni, chezăşuirea ta să o mărturisească.

Învredniceşte-ne, Preasfântă Doamnă, Născătoare de Dumnezeu, ca prin mijlocirea ta, biruinţa adevărului încă din această viaţă să o vedem; învredniceşte-ne înainte de sfârşitul nostru să primim bucuria cea plină de har, precum de demult prin arătarea ta biruinţa adevărului înţelepţiţilor agareni le-o ai arătat, ca toţi cu inimă mulţumitoare, împreună cu îngerii, proorocii, apostolii şi cu toţi sfinţii prea slăvind milostivirea ta, să dăm slavă, cinste şi închinăciune Dumnezeului cel în Treime mărit: Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, în vecii vecilor. Amin!

Acatistul talpa Maicii Domnului (urma tămăduitoare) de la Lavra Poceaev - prăznuită de Izvorul tămăduirii

Pentru cinstirea apariției miraculoase a urmei (tălpii) Maicii Domnului în stâncă de la Mănăstirea Poceaev din care şi astăzi izvorăşte apă tămăduitoare împărţită credincioşilor

Acatistul talpa Maicii Domnului (urma tămăduitoare) de la Lavra Poceaev (al doilea acatist):

https://www.academia.edu/104836641/Acatistul_talpa_Maicii_Domnului_urma_t%C4%83m%C4%83duitoare_de_la_Lavra_Poceaev_al_doilea_acatist_

https://archive.org/details/al-doilea-acatist

***

Pasul Maicii Domnului - păstrat în Lavra Poceaev - Lavra „Adormirea Maicii Domnului" se află în orașul Poceaev, din regiunea Tarnopol, Ucraina: **https://doxologia.ro/video/documentare/pasul-maicii-domnului-pastrat-lavra-poceaev**

***

traducere din limba ucraineană

Rugăciunile începătoare

În numele Tatălui, şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Amin.

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !

Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul Adevărului, care pretutindenea eşti, şi toate le implineşti, Vistierul bunătăţilor şi Dătătorule de viaţă, vino şi te sălăşluieşte întru noi, şi ne curăţeşte pe noi de toată intinăciunea, şi mântuieşte, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi;
Doamne, curăţeşte păcatele noastre;
Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;
Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău. Că a Ta este Împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Miluieşte-ne pe noi, Doamne, miluieşte-ne pe noi, că nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ţie, ca unui Stăpân, noi, păcătoşii robii Tăi, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Doamne, miluieşte-ne pe noi, că întru Tine am nădăjduit; nu Te mânia pe noi foarte, nici pomeni fărădelegile noastre, ci caută şi acum ca un Milostiv şi ne izbăveşte pe noi de vrăjmaşii noştri, că Tu eşti Dumnezeul nostru şi noi suntem poporul Tău, toţi lucrul mâinilor Tale şi numele Tău chemăm.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Uşa milostivirii deschide-o nouă,binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, ca să nu pierim cei ce nădăjduim întru tine, ci să ne mântuim prin tine din nevoi, că tu eşti mântuirea neamului creştinesc.

Crezul
Cred Într-Unul Dumnezeu, Tatăl Atoţiitorul, Făcătorul cerului şi al pământului, al tuturor celor văzute şi nevăzute.
Şi întru Unul Domn Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul-Născut, care din Tatăl S-a născut, mai înainte de toţi vecii. Lumină din Lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, Născut, nu făcut, Cel de o fiinţă cu Tatăl, prin care toate s-au făcut.
Care pentru noi oamenii şi pentru a noastră mântuire.S-a pogorât din ceruri Şi S-a întrupat de la Duhul Sfânt şi din Maria Fecioara Şi S-a făcut om.
Şi S-a răstignit pentru noi în zilele lui Pilat din Pont, Şi a pătimit şi S-a îngropat.
Şi a înviat a treia zi după Scripturi .
Şi S-a suit la ceruri şi Şade de-a dreapta Tatălui. Şi iarăşi va să vină cu slavă, să judece viii şi morţii, A cărui Împărăţie nu va avea sfârşit.
Şi întru Duhul Sfânt, Domnul de viaţă Făcătorul, care din Tatăl purcede,
Cela ce împreună cu Tatăl şi cu Fiul este închinat şi slăvit, care a grăit prin prooroci.
Întru-una Sfântă Sobornicească şi apostolească Biserică,
Mărturisesc un botez întru iertarea păcatelor,
Aştept învierea morţilor şi viaţa veacului ce va să fie. Amin !

***

Te slăvim pe tine, Preasfântă Fecioară, și cinstim minunea de la Poceaev când te-ai arătat într-un stâlp de foc și ai lăsat întipărită în chip sfânt urma tălpii tale pe stânca din care izvorăște neîncetat apa care ne dă tămăduire minunată.

&&&

Condacul 1

Împărătesei celei alese, care a binecuvântat muntele Poceaev ca loc de așezare al rugăciunii, îi aducem laudă noi, slujitorii ei. Născătoare de Dumnezeu, tu din cele mai vechi timpuri ai slăvit acest loc binecuvântat de Dumnezeu, dându-ne în dar urma piciorului tău tămăduitor și icoana cea făcătoare de minuni. Așa cum ai scăpat mănăstirea ta de năvălirea agarenilor, izbăvește-ne și pe noi de toate necazurile și nenorocirile, ajută-ne să trăim în libertatea lui Dumnezeu, ca prin spijinul tău să primim izbăvirea sufletului, iar noi te strigăm: ***Bucură-te, Maica Domnului de la Poceaev, lăsând urma binecuvântării tale în inimile noastre!***

Icos 1

Îngerii și oamenii sunt uimiți de nespusa ta îngăduință, Fecioară prea curată: așa cum Domnul i s-a arătat lui Moise în Sinai, într-un tufiș arzător care nu se mistuia, așa te-ai arătat și tu, Maică minunată, pe stânca de la Poceaev într-un stâlp de foc, și plină de bunăvoință ai lăsat urma piciorului tău care izvorăște apă vindecătoare, iar toți cei care au văzut minunea strigă spre tine:
Bucură-te, Născătoare de Dumnezeu curată, ce ne veghezi din înălțimea locașului tău ceresc;
Bucură-te, bună îndrumătoare, ajungând pentru mântuirea noastră până la capătul pământului;
Bucură-te, că prin înfățișarea ta purtătoare de lumină pe muntele Poceaev, ai înălțat acest munte deasupra multor munți;
Bucură-te, căci prin mila ta sălașul Poceaev a primit faimă în toată lumea;
Bucură-te, lăsându-ne un izvor ce umple neîncetat urma piciorului tău cu apă tămăduitoare;
Bucură-te, îndrumătoare înțeleaptă, care ne înveți să ne închinăm cu evlavie la acest loc, stând în fața urmei piciorului tău neprihănit;
Bucură-te, Maica Domnului de la Poceaev, lăsând urma binecuvântării tale în inimile noastre!

Condacul 2

Văzând slăbiciunea firii și bolile noastre, Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, primește-ne sufletele și trupurile dăruite ție și dă-ne puterea tămăduitoare a urmei

piciorului tău de pe stânca de la Poceaev, pentru a vindeca orice boală și orice durere, iar noi te chemăm împreună cu Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icos 2

Credincioasa contesă Ana, ziditoare a mănăstirii Poceaev, nu a înțeles de la început harul cel mare cu care a fost binecuvântată casa ei când Neofit, mitropolitul Greciei i-a dăruit icoana Maicii Domnului ca răsplată pentru ospitalitatea ei, icoană adusă de la Constantinopol. Dar tu însăți, Maica Celui Atotputernic, nu ai ezitat să dezvălui multora slava semnelor și minunilor tale, dându-ne în dar izvorul viu și icoana ta, bucurându-ne cu multe binecuvântări, iar noi te lăudăm:
Bucură-te, mângâietoarea neamului omenesc;
Bucură-te, ceea ce te îngrijești de viața noastră;
Bucură-te, călăuză care vezi înainte, conducându-ne către Patria Cerească;
Bucură-te, căci de mulți ani străvechiul oraș Constantinopol a fost binecuvântat cu minunatele tale icoane;
Bucură-te, căci una dintre acestea, strălucitoare stea, ne-a dat mântuire;
Bucură-te, Maica Domnului de la Poceaev, lăsând urma binecuvântării tale în inimile noastre!

Condacul 3

Puterea Înaltului Dumnezeu a lucrat prin tine, Maica Domnului, redându-i vederea lui Filip orb din naștere care cu inima caldă a vărsat lacrimi înaintea urmei piciorului tău și s-a spălat pe față cu apa făcătoare de minuni ce izvorăște din aceasta. Te rugăm și noi să ne deschizi ochii ca privind cu recunoștință la urma piciorului tău cel minunat să strigăm către Dumnezeu în bucuria inimii noastre: ***Aliluia!***

Icos 3

Credincioasa Ana a păstrat în casă icoana ta slăvită prin minuni nespuse, Maică milostivă, și cu adevărat cugeta în inima ei, văzându-și nevrednicia, să nu o țină doar pentru ea. Fiind luminată de harul lui Dumnezeu, a chemat monahi, preoți și mulți ortodocși, și cu lumânări și cântări evlavioase a adus acea icoană pe muntele Poceaev, strigând așa:
Bucură-te, Împărăteasa noastră Maica Domnului;
Bucură-te, Stăpâna cea puternică;
Bucură-te, că ai luminat viața noastră cu minuni luminoase;
Bucură-te, ceea ce ai strălucit în toată lumea cu razele minunilor harului tău, pentru mântuirea noastră;
Bucură-te, vas cinstit al minții luminate de Dumnezeu, dându-ne înțelepciune;
Bucură-te, conducându-ne prin căldura ta de Mamă de la iubirea pământească la iubirea cerească a lui Dumnezeu;

Bucură-te, Maica Domnului de la Poceaev, lăsând urma binecuvântării tale în inimile noastre!

Condacul 4
Furtuna adusă de necredincioși l-a prigonit pe Sfântul Iov, stareţul din Dubne, Fecioară Maria, și el și-a părăsit locuința ascunzându-se de ispitele lumii pe un deal lângă Poceaev. Căzând înainte ta el și-a pus toată încrederea în tine, Născătoare de Dumnezeu, chemându-te să îl aperi sub sfânt acoperământul tău și fiind mântuit mereu cu ajutorul tău, Îi cânta lui Dumnezeu Mântuitorul nostru: ***Aliluia!***

Icos 4
S-a auzit peste tot slava ta, Preacurată, care te-ai arătat cu armata de îngeri oșteni punând pe fugă agarenii, învățând pe toți să te cheme:
Bucură-te, păzitoarea noastră bună în suferințele trupului;
Bucură-te, păzitoare neîncetată în întristarea sufletului;
Bucură-te, dând ajutor tuturor celor care ție se închină cu smerenie și se leapădă de binefacerile acestei lumi;
Bucură-te, că după dorința ta, cei aleși de tine sunt vrednici de toate lucrurile bune de sus;
Bucură-te, adăpost și ocrotire credincioșilor;
Bucură-te, dându-ne milostivă și nespusă cunoaștere a harului lui Dumnezeu;
Bucură-te, Maica Domnului de la Poceaev, lăsând urma binecuvântării tale în inimile noastre!

Condacul 5
Andrei, moștenitorul nelegiuit al averii lui Ana donată toată Lavrei Poceaev, a trimis o ceată de slujitori să răpească Sfânta ta icoană, Doamnă, crezând că monahii vor părăsi mănăstirea dacă nu o vor mai avea, necunoscând puterea Dumnezeului celui Viu și a Maicii Domnului care însemnase locul cu urma tălpii sale sfinte: ***Aliluia!***

Icos 5
Necredinciosul Andrei, făcând ospăț a îmbrăcat-o pe soţia lui în veşminte preoţeşti şi a pus în mâinile ei Sfântul potir pe care îl răpise tot din Mănăstirea Poceaev, iar eretica aducea hule batjocorind icoana ta, Maica Domnului, dar tu nu ai îngăduit astfel de hule la adresa icoanei tale și de îndată a și fost cuprinsă de un diavol sălbatic ce o muncea pe ea. Acesta l-a tulburat mult şi pe Andrei însuşi, chinuirea diavolească continuând până când icoana a fost întoarsă mănăstirii.
Bucură-te, cetatea marelui Împărat din munțili cerești;
Bucură-te, acoperitoarea întregii lumi cu norii harului și ai iubirii;

Bucură-te, păstrătoarea neclintită a credinței ortodoxe;
Bucurați-vă, înfrângere grabnică și neînduplecată a legiunilor de demoni;
Bucură-te, că biruiești înălțarea minții cu smerenia lui Hristos;
Bucură-te, căci ne ridici mintea peste mrejele lumii, ca să înțelegem tainele lui Dumnezeu;
Bucură-te, Maica Domnului de la Poceaev, lăsând urma binecuvântării tale în inimile noastre!

Condacul 6

Minunile tale curg neîncetat, Împărăteasa Cerului și a pământului, atât din Sfânta icoană cât și din urma piciorului tău binecuvântat din care izvorăște apa tămăduitoare, pentru care Îi mulțumim Domnului: ***Aliluia!***

Icos 6

Strălucirea soarelui este mai puternică pe muntele Poceaev, fiindcă acolo sălășluiește harul tău mult luminos prin minunata icoană și urma tălpii tale, Doamnă, iar noi ne închinăm cu smerită închinăciune și cu rugăciune de mulțumire ne amintim de nenumăratele tale fapte bune:
Bucură-te, luminând cu harul tău peștera prea cuvântatului părinte Iov care ți se ruga noaptea;
Bucurați-vă, că ai luminat și mulți orbiți de patima trupului și a sufletului;
Bucură-te, că ai înviat soțul unei femei care ți s-a rugat fierbinte;
Bucură-te, că ai salvat-o pe tânăra care căzuse în fântâna adâncă de la Lavra Poceaev prinzându-se de frânghia pe care i-ai întins-o;
Bucură-te, că i-ai arătat unui evreu o lumină mai mare decât soarele din icoana ta;
Bucură-te, că văzând lumina harului el și-a convertit necredința în credința lui Hristos;
Bucură-te, Maica Domnului de la Poceaev, lăsând urma binecuvântării tale în inimile noastre!

Condacul 7

Mult milostivul boier Teodor cu soția lui Eva au prins mare dragoste de Lavra Poceaev și precum Solomon odinioară, mânați de iubirea de tine, Maica Domnului, și de Iisus Hristos, Fiul tău au împodobit cu mare slavă mănăstirea și biserica, lăudându-L pe Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icos 7

Minunat a fost ajutorul tău în timpul bătăliei, prea curată Fecioară, căci în timpul războiului de la Zbarazh ai apărut în vârful muntelui Poceaev scăpând mănăstirea de invazia și asediul agarenilor. Acoperind norii cerului, te-ai arătat împreună cu

Sfântul Iov, făcătorul de minuni și i-ați alungat pe vrăjmașii lui Dumnezeu, învățându-i pe toți cei care își amintesc cu recunoștință să strige așa:
Bucură-te, Apărătoarea poporului ortodox;
Bucură-te, fulger tunător, lovindu-i pentru totdeauna pe vrăjmașii credinței creștine cu săgeți nevăzute;
Bucură-te, că săgețile agarienilor îndreptate spre tine s-au întors asupra lor;
Bucură-te, că mulți dintre ei s-au botezat în credința creștină, trăind ca monahi în ascultare până la sfârșitul vieții lor;
Bucură-te, cea neprihănită, că ne izbăvești mereu de ispite;
Bucură-te, Maica Domnului de la Poceaev, lăsând urma binecuvântării tale în inimile noastre!

Condacul 8
Înfricoșătoare trăire au avut cei de față, Preasfântă Maică, când te-au văzut în văzduh cu Îngerii cerului care purtau săbii pentru apărarea poporului ortodox. De aceea, prin înfățișarea ta ai alungat toată răutatea, iar noi Îi cântăm lui Dumnezeu despre tine: ***Aliluia!***

Icosul 8
Suntem cuprinși de frică și de speranță, Maică atotputernică, la fel ca starețul Iosif de Poceaev și alți călugări de la Lavra Poceaev și oameni de mir, că mereu ai apărat mănăstirea nu doar de tătari, dar și de toate ispitele vremurilor grele. Strigăm către tine într-un singur glas al inimii, Născătoare de Dumnezeu: ajută-ne, mântuiește-ne de tot răul și de toate uneltirile vrăjmașilor noștri văzuți și nevăzuți și te slăvim:
Bucură-te, atotputernică mijlocitoare a patriei noastre;
Bucură-te, că prin tine rugăciunile noastre sunt de neînvins;
Bucură-te, păzitoare în ispitele credinței de la vrăjmașii Ortodoxiei;
Bucură-te, prietenă de nădejde împotriva tuturor puterilor din afara noastră;
Bucură-te, ajutând mereu creștinii ortodocși în toate faptele și căile lor;
Bucură-te, că ne sprijini să rezistăm ispitelor mari;
Bucură-te, Maica Domnului de la Poceaev, lăsând urma binecuvântării tale în inimile noastre!

Condacul 9
Puterea ta este greu de cuprins cu mintea, Maica Domnului, și credincioșii îți aduc cântece și slujbe bisericești, se roagă ție mai ales la sărbătoarea Adormirii tale, prea fericită, ca să îi scoți din lanțurile robiei și cu buzele recunoscătoare te laudă lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icos 9
Ritorii mult grăitori nu pot înțelege cum viețuiești atât de vie la Lavra Poceaev, prin icoana cea sfântă și urma tălpii tale celei minunate. Dar noi credem si mărturisim că de la răsăritul soarelui până la apus numele tău slăvit este scris în Cer și pe pământ, și te chemăm:
Bucură-te, zorii luminii tainice a lui Dumnezeu;
Bucură-te, lumânare ce arzi cu flacăra dumnezeiască a Ortodoxiei și împrăștii căldura minunilor tale;
Bucură-te, Stăpâna de la Poceaev, care ai întors în mod miraculos inima nobilului conte spre Dumnezeu;
Bucură-te, că acesta ți-a construit biserică nouă la Poceaev;
Bucură-te, ajutându-i grabnic pe cei ce te cheamă din sfinții tăi munți;
Bucură-te, că harul Sfintei tale icoane este tămăduitor în lumea întreagă;
Bucură-te, Maica Domnului de la Poceaev, lăsând urma binecuvântării tale în inimile noastre!

Condacul 10
Ca să-i mântuieşti pe cei ce se încred în tine i-ai scăpat de jugul necredincioșilor, Născătoare de Dumnezeu, când cu milă ai întors icoana cea făcătoare de minuni la Lavra Poceaev. Urma tălpii tale a rămas însă întipărită în stâncă de demult, împlinind promisiunea lui Dumnezeu de a fi cu oamenii până la sfârșitul veacurilor, iar noi ne bucurăm: ***Aliluia!***

Icos 10
Mărturisim că ești cu adevărat zidul și mijlocirea noastră, Fecioară Mamă, ocrotindu-ne de aproape în toate nevoile și împrejurările. De nu te-ai fi arătat, Doamnă, rugându-te pentru noi, cine ne-ar fi izbăvit de atâtea necazuri? Cine ne-ar fi ținut slobozi în sânul Sfintelor Biserici ortodoxe? Nu ascundem faptele tale bune, ci slăvind cu mulțumire mila ta, strigăm către tine din plinătatea inimii:
Bucură-te, că mulți s-au uns cu apa ce izvorăște din talpa ta și s-au vindecat;
Bucură-te, că l-ai vindecat pe un tânăr de crustele otrăvitoare de pe trup;
Bucură-te, că l-ai readus la viață pe pruncul care murise, adus în fața icoanei tale de părinții îndurerați dar mult credincoși;
Bucură-te, că pe doctorul necredincios care a îndrăznit să hulească în față icoana ta făcătoare de minuni l-ai pedepsit cu o groaznică nebunie;
Bucură-te, că l-ai liniștit pe șoferul nobilului ucis pe nedrept;
Bucură-te, mântuind orașul Kiev de ciumă;
Bucură-te, Maica Domnului de la Poceaev, lăsând urma binecuvântării tale în inimile noastre!

Condacul 11
Pe tine te cântă toate seminţiile pământeşti şi cereşti, Împărăteasa noastră, pentru toate faptele bune, semnele şi minunile nenumărate pe care le dăruieşti celor care se închină icoanei şi urmei talpei tale. La fel şi noi îţi aducem, Preasfântă Maică, un sincer omagiu de laudă şi compasiune, iar în bucuria inimii înaintea chipului tău neprihănit Îi cântăm lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icos 11
Te vedem ca o lumânare dătătoare de lumină, prea curată Fecioară, strălucind de nedescris cu razele harului dumnezeiesc. Sărutăm urma tălpii tale care a păstrat în stâncă urma milei dumnezeieşti, şi te rugăm să ne scoţi din întunericul păcatelor noastre, luminându-ne pe calea strălucitoare a virtuţii şi a mântuirii, iar noi te slăvim:
Bucură-te, şi împreună cu Sfântul mucenic Ştefan şi cuviosul Avraam mântuieşte-ne din forfota acestei lumi răzvrătite;
Bucură-te, împreună cu Ilie proorocul, cel plin de râvnă pentru Dumnezeu, aprinzând în noi focul râvnei pentru credinţă;
Bucură-te, împreună cu Sfântul mucenic Mina, biruind patimile trupului;
Bucură-te, lauda marii muceniţe Ecaterina, mângâierea noastră în toate durerile;
Bucură-te, slava Sfintei muceniţe Irina şi a Sfintei cuvioase Paracheva, nădejdea credincioşilor în necazuri şi întristare;
Bucură-te, Maica Domnului de la Poceaev, lăsând urma binecuvântării tale în inimile noastre!

Condacul 12
Prin harul pe care ţi l-a dat Fiul tău şi Dumnezeul nostru, faci minuni pe sfântul munte Poceaev, prea curată. Nu ne părăsi, Doamnă, pe noi robii tăi nici în vremurile aceasta, ci ca în vremurile străvechi dă vedere orbilor, pricepere la cei săraci cu duhul, mângâiere la cei ce plâng, fii mijlocitoare pentru cei răniţi sufleteşte, alungă mânia duhurilor rele; salvează-ne de incendii, de potop de ape, de tâlharii văzuţi şi nevăzuţi, de ucigaşii sufletelor şi trupurilor noastre, ca având-te rugătoare la Dumnezeu să se facă lumină în întunericul ce ne înconjoară şi să te lăudăm: ***Aliluia!***

Icos 12
Cântând mila şi minunile tale pentru mântuirea noastră, Născătoare de Dumnezeu, ne închinăm urmei tălpii tale tămăduitoare care izvorăşte apă sfinţită şi icoanei tale făcătoare de minuni, şi ne rugăm la bunătatea ta: ajută-ne ca în această viaţă şi la sfârşitul ei să primim milostivirea lui Dumnezeu, ca El să ne fie mângâiere, uşurare şi mântuire, şi îţi mulţumim că mijloceşti pentru mântuirea noastră în vecii vecilor:

Bucură-te, că rugăciunile tale mântuiesc neamul omenesc;
Bucură-te, mijlocind pentru tot universul cu harul din icoana ta;
Bucură-te, că toți cei care au nevoie de vindecare primesc, hrănindu-se cu apa sfântă ce izvorăște din talpa ta;
Bucură-te, aranjând în bine viața noastră, cu rugăciunile iubitului tău Iov;
Bucură-te, că ne dai sfârșit paşnic al vieții noastre;
Bucură-te, că ne salvezi din chinurile iadului, curățând văzduhul de demoni în drumul sufletului spre Împărăția Fiului tău veșnic;
Bucură-te, Maica Domnului de la Poceaev, lăsând urma binecuvântării tale în inimile noastre!

Condacul 13 (de 3 ori)
O, Mamă atot-cântătoare, Împărăteasa Cerului și a pământului privește cu ochiul tău milostiv asupra noastră care ne plecăm înaintea Sfintei tale icoane și a urmei tălpii tale celei binecuvântate și prin rugăciunile tale de Mamă izbăvește-ne de toate necazurile, durerile și ispitele, să trăim fără păcat, cu pace și cu evlavie în acest veac și cel viitor să primim toate binecuvântările cereşti şi veşnice de la Domnul, Mântuitorul şi Judecătorul nostru, cântând Celui ce Te slăveşte în vecii vecilor: ***Aliluia!***

Se spune iarăşi:

Icos 1
Îngerii și oamenii sunt uimiți de nespusa ta îngăduință, Fecioară prea curată: așa cum Domnul i s-a arătat lui Moise în Sinai, într-un tufiş arzător care nu se mistuia, așa te-ai arătat și tu, Maică minunată, pe stânca de la Poceaev într-un stâlp de foc, și plină de bunăvoință ai lăsat urma piciorului tău care izvorăște apă vindecătoare, iar toți cei care au văzut minunea strigă spre tine:
Bucură-te, Născătoare de Dumnezeu curată, ce ne veghezi din înălțimea locașului tău ceresc;
Bucură-te, bună îndrumătoare, ajungând pentru mântuirea noastră până la capătul pământului;
Bucură-te, că prin înfățișarea ta purtătoare de lumină pe muntele Poceaev, ai înălțat acest munte deasupra multor munți;
Bucură-te, căci prin mila ta sălașul Poceaev a primit faimă în toată lumea;
Bucură-te, lăsându-ne un izvor ce umple neîncetat urma piciorului tău cu apă tămăduitoare;
Bucură-te, îndrumătoare înțeleaptă, care ne înveți să ne închinăm cu evlavie la acest loc, stând în fața urmei piciorului tău neprihănit;

Bucură-te, Maica Domnului de la Poceaev, lăsând urma binecuvântării tale în inimile noastre!

Condacul 1
Împărătesei celei alese, care a binecuvântat muntele Poceaev ca loc de aşezare al rugăciunii, îi aducem laudă noi, slujitorii ei. Născătoare de Dumnezeu, tu din cele mai vechi timpuri ai slăvit acest loc binecuvântat de Dumnezeu, dându-ne în dar urma piciorului tău tămăduitor și icoana cea făcătoare de minuni. Așa cum ai scăpat mănăstirea ta de năvălirea agarenilor, izbăvește-ne și pe noi de toate necazurile și nenorocirile, ajută-ne să trăim în libertatea lui Dumnezeu, ca prin spijinul tău să primim izbăvirea sufletului, iar noi te strigăm: ***Bucură-te, Maica Domnului de la Poceaev, lăsând urma binecuvântării tale în inimile noastre!***

Apoi se zic aceste rugăciuni:

Prima rugăciune

Preasfântă Fecioară, Doamnă Născătoare de Dumnezeu, îți mulțumim din adâncul inimii că ne-ai îngăduit să ne rugăm ție. Ne minunăm, prea curată, de acest izvor tămăduitor al harului tău, pe care cu multe veacuri în urmă l-ai descoperit lăsându-ți urma sfântului tău picior în stâncă, și înclinându-ne cu evlavie sufletele și trupurile te rugăm să ne speli cu apa ta tămăduitoare de orice necurăție a trupului și a sufletului, stinge toate patimile inimii noastre cu râurile tale pline de har, vindecă cu picături din izvorul tău toate bolile trupești, să fim vindecați și salvați prin tine, Izvorul bucuriei neîncetate.

Bucură-te, cea plină de nespusă bunătate;
Bucură-te, înecând dorințele necurate;
Bucură-te, spălând necurăția glasului;
Bucură-te, șuvoi de lumină ce dai sănătate credincioșilor prin potirul harurilor tale tămăduitoare;
Bucură-te, rouă a cerului ce îi adăpi pe cei însetați de înțelepciunea adevăratei cunoașteri;
Bucură-te, lauda Poceaevului, mântuiește-ne pe noi cei care ne rugăm ție, nădejdea și mângâierea noastră. Amin!

A doua rugăciune

O, Doamnă atotmilostivă, Împărăteasă și Stăpână, aleasă din toate neamurile și iubită de toate Cetele cerești și pământești, miluiește-i pe oamenii care vin înaintea

sfintei tale icoane și a urmei piciorului tău și care se roagă cu sârguință ție. Mijlocește la Fiul tău și Dumnezeul nostru, să nu plece nimeni rușinat de la tine, să primească mântuirea sufletului și sănătatea trupului, acoperă-ne cu sfântul tău acoperământ și privește-ne cu milă.

Mare ne este credința în Sfânta ta icoană și în urma tălpii tale tămăduitoare, și te rugăm să ne aperi de năvălirile vrăjmașilor văzuți și nevăzuți, ca mântuiți să slăvim numele sfânt al Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh în vecii vecilor. Amin.

Şi apoi se face Otpustul: Doamne, Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu pentru rugăciunile prea curatei Maicii Tale şi ale tuturor Sfinţilor, miluieşte-ne şi ne mântuieşte pe noi. Amin!

Sursa:
https://acoperamantulmaiciidomnului.wordpress.com/2022/08/27/acatistul-talpa-maicii-domnului-urma-tamaduitoare-de-la-lavra-poceaev-praznuita-de-izvorul-tamaduirii/

Paraclisul icoanei Maicii Domnului de la Poceaev

Paraclisul icoanei Maicii Domnului de la Poceaev:

https://www.academia.edu/104837445/Paraclisul_icoanei_Maicii_Domnului_de_la_Poceaev

https://archive.org/details/paraclis_202307

***

Icoana Maicii Domnului de la Poceaev este prăznuită în vinerea din Săptămâna luminată, pe 23 iulie, 11 aprilie şi pe 8 septembrie

[Preotul: face obişnuitul început, zicând: Binecuvântat este Dumnezeul nostru.]

Citeţul: Amin. Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie!

Rugăciunile începătoare

Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul Adevărului, care pretutindenea eşti, şi toate le implineşti, Vistierul bunătăţilor şi Dătătorule de viaţă, vino şi te

sălăşluieşte întru noi, şi ne curăţeşte pe noi de toată intinăciunea, şi mântuieşte, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi;
Doamne, curăţeşte păcatele noastre;
Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;
Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău. Că a Ta este Împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Doamne, miluieşte ! (de 12 ori)

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Veniţi să ne închinăm Împăratului nostru Dumnezeu.
Veniţi să ne închinăm, şi să cădem la Hristos Împăratul nostru Dumnezeu.
Veniţi să ne închinăm, şi să cădem la însuşi Hristos Împăratul şi Dumnezeul nostru.

Apoi: **Psalmul 142**

1. Doamne, auzi rugăciunea mea, ascultă cererea mea, întru credincioşia Ta, auzi-mă, întru dreptatea Ta.
2. Să nu intri la judecată cu robul Tău, că nimeni din cei vii nu-i drept înaintea Ta.
3. Vrăjmaşul prigoneşte sufletul meu şi viaţa mea o calcă în picioare; făcutu-m-a să locuiesc în întuneric ca morţii cei din veacuri.
4. Mâhnit e duhul în mine şi inima mea încremenită înlăuntrul meu.
5. Adusu-mi-am aminte de zilele cele de demult; cugetat-am la toate lucrurile Tale, la faptele mâinilor Tale m-am gândit.
6. Întins-am către Tine mâinile mele, sufletul meu ca un pământ însetoşat.
7. Degrab auzi-mă, Doamne, că a slăbit duhul meu. Nu-ţi întoarce faţa Ta de la mine, ca să nu mă asemăn celor ce se coboară în mormânt.
8. Fă să aud dimineaţa mila Ta, că la Tine îmi este nădejdea. Arată-mi calea pe care voi merge, că la Tine am ridicat sufletul meu.
9. Scapă-mă de vrăjmaşii mei, că la Tine alerg, Doamne.
10. Învaţă-mă să fac voia Ta, că Tu eşti Dumnezeul meu. Duhul Tău cel bun să mă povăţuiască la pământul dreptăţii.
11. Pentru numele Tău, Doamne, dăruieşte-mi viaţă. Întru dreptatea Ta scoate din necaz sufletul meu.
12. Fă bunătate de stârpeşte pe vrăjmaşii mei şi pierde pe toţi cei ce necăjesc sufletul meu, că eu sunt robul Tău.

Dumnezeu este Domnul şi S-a arătat nouă. Bine este cuvântat Cel ce vine întru numele Domnului. (de 3 ori), *apoi:*

Troparul: Apărătoare Doamnă, a popoarelor creştine şi a ţării noastre de toţi ştiută izbăvitoare, cântări de laudă îţi aducem noi, credincioşii, adunaţi pe sfântul tău munte, iar tu, ca ceea ce ai negrăită milă, o, Stăpână Născătoare de Dumnezeu, să nu lepezi rugăciunile noastre înălţate înaintea chipului tău celui făcător de minuni, ca întru umilinţa inimii să te lăudăm: Bucură-te, lauda Poceaevului, nădejdea şi mângâierea a toată lumea!

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin, *asemenea*

Nu vom tăcea, de Dumnezeu Născătoare, a spune pururea puterea ta noi nevrednicii, că de nu ai fi stat tu înainte rugându-te, cine ne-ar fi scăpat pe noi de atâtea primejdii sau cine ne-ar fi păzit pe noi până acum slobozi? Noi de la tine, Stăpână, nu ne vom depărta, că tu mântuieşti pe robii tăi pururea din toate nevoile.

Psalmul 50

1. Miluieşte-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta
2. Şi după mulţimea îndurărilor Tale, şterge fărădelegea mea.
3. Mai vârtos mă spală de fărădelegea mea şi de păcatul meu mă curăţeşte.
4. Că fărădelegea mea eu o cunosc şi păcatul meu înaintea mea este pururea.
5. Ţie unuia am greşit şi rău înaintea Ta am făcut, aşa încât drept eşti Tu întru cuvintele Tale şi biruitor când vei judeca Tu.
6. Că iată întru fărădelegi m-am zămislit şi în păcate m-a născut maica mea.
7. Că iată adevărul ai iubit; cele nearătate şi cele ascunse ale înţelepciunii Tale mi-ai arătat mie.
8. Stropi-mă-vei cu isop şi mă voi curăţi; spăla-mă-vei şi mai vârtos decât zăpada mă voi albi.
9. Auzului meu vei da bucurie şi veselie; bucura-se-vor oasele mele cele smerite.
10. Întoarce faţa Ta de la păcatele mele şi toate fărădelegile mele şterge-le.
11. Inimă curată zideşte întru mine, Dumnezeule, şi duh drept înnoieşte întru cele dinlăuntru ale mele.
12. Nu mă lepăda de la faţa Ta şi Duhul Tău cel sfânt nu-l lua de la mine.
13. Dă-mi mie bucuria mântuirii Tale şi cu duh stăpânitor mă întăreşte.
14. Învăţa-voi pe cei fărădelege căile Tale şi cei necredincioşi la Tine se vor întoarce.
15. Izbăveşte-mă de vărsarea de sânge, Dumnezeule, Dumnezeul mântuirii mele; bucura-se-va limba mea de dreptatea Ta.
16. Doamne, buzele mele vei deschide şi gura mea va vesti lauda Ta.
17. Că de ai fi voit jertfă, Ţi-aş fi dat; arderile de tot nu le vei binevoi.
18. Jertfa lui Dumnezeu: duhul umilit; inima înfrântă şi smerită Dumnezeu nu o va urgisi.
19. Fă bine, Doamne, întru bună voirea Ta, Sionului şi să se zidească zidurile Ierusalimului.
20. Atunci vei binevoi jertfa dreptăţii, prinosul şi arderile de tot; atunci vor pune pe altarul Tău viţei.

Canonul Maicii Domnului

Cântarea I

Irmos: Pe Faraon, cel ce se purta în car, l-a cufundat toiagul lui Moise, cel ce a făcut minuni oarecând, în chipul Crucii lovind şi despărţind marea şi pe Israel fugăritul şi mergătorul pedestru l-a izbăvit; pe cel ce cântă cântare lui Dumnezeu.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Cu ce cununi de cântări vom împodobi a ta prea slăvită icoană, solitoarea mântuirii în primejdii sau cu ce gând vom cuteza a ne înălţa întru lumina laudelor îngereşti spre a-ţi culege raze de cântări? Căzând cu umilinţă la pământ, îndrăznim a-ţi aduce spice de mulţumiri ca acestea: Bucură-te, spicul din care am cules toţi Rodul mântuirii.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Nu înceta a mijloci pentru noi mare milă, căci timpul este înaintat şi noi ţinuţi de legăturile păcatelor; cu rugăciunea ta sfarmă lanţurile patimilor noastre, ca să alergăm spre limanul cel dorit al pocăinţei.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Cu multă dragoste credincioşii din toate părţile pământului aduc ţie mulţumiri prisositoare pentru mijlocirile tale, iar noi cu credinţă cerem să ne dăruieşti mila cea bogată a Stăpânului.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin

Pe Cel fără de ani L-ai adus sub negura anilor, ca să cheme întru lumina neapusă pe toţi cei ce te cinstesc pe tine.

Cântarea a III-a

Irmos: Tu eşti tăria mea, Doamne, Tu şi puterea mea, Tu, Dumnezeul meu, Tu bucuria mea, cel ce n-ai lăsat sânurile părinteşti şi a noastră sărăcie ai cercetat-o. Pentru aceasta, cu profetul Avacum, strig către Tine: Slavă puterii Tale, iubitorule de oameni.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Fratele Anei s-a vindecat prin rugăciunea ta de cumplita boală de ochi, iar eu, cel ce am orbit la ochiii sufletului din pricina multor păcate, cer de la tine lumina pocăinţei.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

De lanţurile păcatelor fiind ţinut, chem ajutorul tău Fecioară, ca să te înduri de neputinţa mea şi să îmi dai cele de trebuinţă mântuirii sufletului.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Râurile minunilor tale nicicând să sece Preacurată, căci cu adevărat nu lepezi gândurile celor ce se mărturisesc ţie cu umilinţă şi aşteaptă revărsarea milei Domnului.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin

Născut-ai pe Cel mai presus de ceruri, pe Cel pe care îngerii nu încetează a-L slăvi în minunate cântări.

Apoi aceste **stihiri:**

Fiind tu solitoare tare mântuirii robilor tăi, adu-ţi aminte de cei ce cu dragoste aleargă la a ta mijlocire, nădăjduind spre iertarea păcatelor şi împăcare cu Stăpânul Hristos.

Maica Luminii, inima mea cea întunecată de păcat o luminează şi arată gândurilor mele cărările pocăinţei.

Sedealna: Cu flori de cântări să o lăudăm pe cununa vieţii noastre, pe singura Născătoare a Cuvântului şi ceea ce răsare tuturor razele milostivirii.

Cântarea a IV-a

Irmos: Nepăzind poruncile Tale Stăpâne, cu mintea mea intrând în patimile desfătărilor, am fost golit de har şi pentru răni zac gol; ci mă rog Ţie, Mântuitorule, mântuieşte-mă!

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

De vrăjmaşii văzuţi şi nevăzuţi pururea ai apărat poporul tău cu acoperământul rugăciunilor tale, de care nu ne lipsi nici pe noi.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Razele darurilor tale să ne strălucească şi nouă, celor ce suntem cuprinşi de întunericul necazurilor celor de multe feluri.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Îmblânzeşte pornirile patimilor noastre şi ridică mintea noastră la lumina cunoştinţei de Dumnezeu, prin a ta grabnică mijlocire către Stăpânul.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin

Prin valurile ispitelor înotând eu, chem adâncul milostivirii tale celei negrăite, comoară a bunelor noastre doriri.

Cântarea a V-a

Irmos: Căutând cu ochiul Tău cel neadormit, milostiveşte-Te spre mine, cel cuprins de dormitarea trândăviei, şi care slujesc somnului desfătărilor în patul patimilor; Cel ce ţi-ai plecat capul pe Cruce şi Te-ai trezit de bunăvoie, micşorând Hristoase, noaptea păcatului, cel ce eşti lumina dreptăţii.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Dat-ai lumii icoana ta cea de multe minuni izvorâtoare spre întoarcerea la credinţă a celor pierduţi şi spre mântuirea multor suflete ce zăceau în robia păcatelor.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Cu săgeţile rugăciunii tale alungă de la faţa noastră pe toţi vrăjmaşii nevăzuţi şi primeşte de la nevrednicii tăi robi cununa cântărilor de laudă.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Fulgerul rugăciunii tale să brăzdeze cerul sufletelor noastre, risipind întunericul neştiinţei celei ce ne ţine departe de Soarele dreptăţii.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin

Pe Cruce văzând răstignit pe Viaţa lumii, te-ai rănit de sabia întristării, aşteptând să răsară din mormânt Bucuria lumii.

Cântarea a VI-a

Irmos: Rugăciunea mea voi înălţa către Domnul şi Lui voi spune mâhnirile mele; că sufletul meu s-a umplut de răutăţi şi viaţa mea s-a apropiat de iad. Dar ca Iona mă rog: Dumnezeule, din stricăciune scoate-mă.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Monahul căruia i se tăiase capul l-a pus înaintea icoanei tale, uimind pe toţi de purtarea ta de grijă, a celei ce ai primit jertfa lui mucenicească.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Din mâinile celor nelegiuiţi ai luat icoana ta, dăruindu-o pentru totdeauna mănăstirii Poceaev, întru care monahii şi îngerii îţi aduc laolaltă cântări de laudă.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Pe mulţi bolnavi ai vindecat şi ai făcut să înflorească nădejdea în sufletele cele bântuite de întristare .

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin

Cu acoperământul rugăciunilor tale păzeşte-ne pe noi de viforul cel greu de răbdat al ispitelor şi ne povăţuieşte cu vieţuirea cea smerită.

Apoi aceste **stihiri:**

Fii nouă mijlocitoare în ceasul necazurilor noastre şi deasupra valurilor grijilor ne ridică, Preacurată, ceea ce ai născut lumii întru feciorie pe Adâncul cel nemăsurat al păcii.

Preacurată, care, prin cuvânt, negrăit ai născut pe Cuvântul în zilele cele mai de apoi, roagă-te Lui, ca una ce ai îndrăznire de Maică.

Condacul: Prea slăvită Maică a lui Hristos Dumnezeu, căreia ţi s-au încredinţat ca fii toate neamurile creştine, nu ne pricepem noi, păcătoşii, să-ţi aducem laude cu vrednicie, dar fiind biruiţi de dragostea cea către tine şi ridicând ochii noştri la chipul tău cel făcător de minuni, te rugăm: nu ne lăsa pe noi, fiii tăi cei aflaţi în lupte şi în nevoi, care credem fierbinte în ajutorul tău şi Îi cântăm Fiului tău: Aliluia!

Prochimenul; Evanghelia.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, *glas 2*

Pentru rugăciunile apostolilor Tăi, Milostive, curăţeşte mulţimea greşalelor noastre.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive, curăţeşte mulţimea greşalelor noastre.

Stihira:

Stih: ***Miluieşte-ne, Dumnezeule, după mare mila Ta şi după mulţimea îndurărilor Tale curăţeşte fărădelegile noastre.***

Oglinda fecioriei, lauda monahilor, scutul de mântuire al orbilor, dă-ne nouă a ajunge la limanul mântuirii în corabia rugăciunilor tale.

[Mântuiește, Dumnezeule, poporul Tău și binecuvântează moștenirea Ta, cercetează lumea Ta cu milă și cu îndurări, înalță fruntea creștinilor ortodocși și trimite peste noi milele Tale cele bogate; pentru rugăciunile prea curatei Stăpânei noastre Născătoarei de Dumnezeu și pururea Fecioarei Maria; cu puterea cinstitei și de viață făcătoarei Cruci; cu ocrotirile cinstitelor, cereștilor netrupești Puteri; pentru rugăciunile cinstitului, măritului prooroc, Înaintemergătorului și Botezătorului Ioan; ale Sfinților, măriților și întru tot lăudaților apostoli; ale tuturor sfinților sfințiților ierarhi; ale sfinților, măriților și bunilor biruitori mucenici; ale prea cuvioșilor și de Dumnezeu purtătorilor părinților noștri, ale Sfinților (N), a căror pomenire o săvârșim, ale Sfinților și drepților dumnezeiești părinți Ioachim și Ana și pentru ale tuturor sfinților; rugămu-ne, Multmilostive Doamne, auzi-ne pe noi păcătoșii, care ne rugăm Ţie, și ne miluiește pe noi.

Doamne, miluieşte (de 12 ori).]

Cântarea a VII-a

Irmos: Chipului celui de aur neînchinându-se tinerii lui Avraam, s-au lămurit ca aurul în topitoare; că, în cuptorul cel de foc, ca într-o cămară luminată, dănţuiau, cântând: Binecuvântat eşti, Dumnezeul părinţilor noştri!

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Pe copilul cel mort l-ai înviat, milostivindu-te de lacrimile celor de aproape, iar acum sufletele noastre omorâte de păcat le înviază Curată, ridicându-le din căderea cea de mult timp.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Pe cel paralizat l-ai ridicat, încă redându-i şi vederea, spre bucuria celor ce slăvesc minunile tale neîncetat.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Pe bărbatul cel mort care urma să fie îngropat l-ai înviat, ca să sprijine familia îndurerată, iar noi, rămânând uimiţi de minunile tale, mai cu nădejde cerem ţie mi-la ta cea bogată.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin

Uşa mântuirii deschide-mi mie, ceea ce prin naşterea ta ai făcut să se închidă porţile cele de durere.

Cântarea a VIII-a

Irmos: Văzându-Te soarele întins pe Cruce, şi-a strâns razele şi tot pământul s-a clătinat cu cutremur, Împărate al tuturor, văzându-Te de voie pătimind, cel ce eşti din fire nepătimitor. Pentru aceasta, Te rog Hristoase: tămăduieşte ca un doctor patimile sufletului meu!

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Munte înalt pe tine te cunoaştem, ceea ce ai înălţat pe cei căzuţi în groapa deznădăjduirii şi i-ai îndreptat către viaţa cea mai bună.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Scoate din nevoi pe cei ce aleargă la tine şi norul ispitelor îl spulberă cu fulgerul cel grabnic al purtării tale de grijă.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Liniştea celor tulburaţi de ispite, lumina monahilor, cercetarea celor bolnavi, nu trece cu vederea rugăciunile robilor tăi celor necăjiţi.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin

Cu scutul rugăciunii tale păzeşte de săgeţile celui viclean pe cei ce te cinstesc pe tine şi se într-armează cu porunca dragostei faţă de toţi oamenii.

Cântarea a IX-a

Irmos: Eva adică, prin păcatul neascultării, blestem înăuntru a adus, iar tu Fecioară de Dumnezeu Născătoare, prin Odrasla purtării în pântece, lumii binecuvântare ai înflorit; pentru aceasta toţi te slăvim.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Când voi sta la judecată înaintea Stăpânului Hristos, să fii mie Apărătoare, izgonind pe vrăjmaşii care caută să mă tragă în adâncul cel mai de jos al întunericului.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Morţii iarăşi au fost întorşi la viaţă, bolnavii s-au vindecat, cei neputincioşi au primit întărire, cei deznădăjduiţi au luat paharul bucuriei, iar noi toţi luăm întărire duhovnicească, ştiindu-te ocrotitoare a noastră în toată vremea.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Veseleşte-te, Preacurată, ceea ce prin naşterea ta ai făcut să înceteze moartea cea veşnică şi bucurie ai adus în sufletele biruite de întristare.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin

Cărarea poruncilor Domnului mie îmi arată, ceea ce te-ai arătat cale de mântuire multor sufletele rătăcite prin pustia patimilor.

Apoi: ***Cuvine-se cu adevărat să te fericim, Născătoare de Dumnezeu, cea pururea fericită și prea nevinovată și Maica Dumnezeului nostru. Ceea ce ești mai cinstită decât heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât serafimii, care fără stricăciune pe Dumnezeu Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.***

Bucură-te, izvor nesecat de rugăciune, bucuria iubitorilor de înţelepciune, ridicarea celor din groapa păcatului, lumina călătorilor, bucuria îngerilor şi oamenilor mângâiere.

Umbreşte-mă pe mine cu razele rugăciunii tale, Ceea ce ai născut pe Soarele dreptăţii, cel ce răsare tuturor lumina mântuirii.

Cu psalmi şi cu cântări înconjurăm icoana ta cea de minuni izvorâtoare, nădăjduim să luăm plinirea cererilor spre mântuire.

Din lanţurile bolilor ne slobozeşte pe noi, Ceea ce ai născut pe Cel ce a ridicat din neputinţă multe suflete, dăruindu-le şi darul mântuirii.

Casă a Înţelepciunii, cu pietrele rugăciunii tale întăreşte şi turnul inimii mele spre a aduce ţie laude prisositoare.

Prin uşa morţii ai trecut, dar cu trupul ai fost ridicată la cer de Fiul tău; deci, trece-ne şi pe noi din moartea păcatului la viaţa cea încununată de faptele mântuirii.

Cetele puterilor netrupeşti, cu Botezătorul, cu apostolii lui Hristos şi cu Născătoarea de Dumnezeu Maria, faceţi rugăciune ca să ne mântuim.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi;
Doamne, curăţeşte păcatele noastre;
Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;
Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău.

[Dacã este preot de faţã, zice: Cã a Ta este Împărăţia, şi puterea, şi slava: a Tatã-lui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Strana: Amin.]

Dacã nu va fi preot de faţã, diaconul, monahul sau mireanul, va rosti: Pentru rugã-ciunile Sfinţilor părinţilor noştri, Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, miluieşte-ne pe noi. Amin.

Primit-ai prin Arhanghel vestea slobozirii lumii din întunericul osândirii, iar noi, cei ce aducem ţie cereri şi rugăciuni cu umilinţă, aşteptăm vestea cea bună a mân-tuirii.

Icoana ta este mare mângâiere lumii şi pavăză tare credincioşilor, căci nu treci cu vederea glasurile cele smerite de rugăciune ale robilor tăi.

Stăpână, primeşte rugăciunile robilor tăi şi ne izbăveşte pe noi de toată nevoia şi necazul.

Toată nădejdea mea spre tine o pun, Maica lui Dumnezeu, păzeşte-mă sub sfânt acoperământul Tău.

Sursa:
https://schitulclosca.ro/paraclisul-icoanei-maicii-domnului-de-la-poceaev/

https://dreaptacredintadupasinodultalharesc.wordpress.com/2017/08/04/paraclisul-icoanei-maicii-domnului-de-la-poceaev/

https://manastireasuruceni.md/acatiste-si-paraclise/paraclisul-icoanei-maicii-domnului-de-la-poceaev.html

Rugăciune la icoana Maicii Domnului de la Poceaev, Ucraina

O, Izvorule luminat al minunilor, cine poate măsura curgerea darurilor tale de care ne-am împărtăşit noi, nevrednicii, cei ce înotăm fără nădejde în marea păcatelor. Cu adevărat, razele milostivirilor tale au strălucit asupra tuturor şi asupra celor buni şi asupra celor răi, întorcând inimile împietrite spre privirea frumuseţii dumnezeieşti.

Făcutu-te-ai Preacurată, izvor de binecuvântare celor ce se nevoiesc pe calea mântuirii, sabie a rugăciunii pentru cei ce luptă împotriva duhurilor răutăţii, grădină plină de miresmele darurilor pentru cei ce caută nectarul cuvintelor dumnezeieşti, toiag strălucitor celor ce merg prin noaptea neputinţelor, mângâiere sufletelor rănite de ascuţişul păcatelor, strajă nebiruită celor ce îţi odihnesc gândul întru cugetarea la cele cereşti, carte nescrisă a iubirii pentru cei însetaţi de mângâiere duhovnicească, munte înalt al rugăciunii pentru cei aflaţi în călătoria de desăvârşire, oglindă minunată întru care se zugrăvesc tainele neapropiate minţilor îngereşti, vas al Apei celei vii pentru cei însetaţi de îndumnezeire, cărare sfinţită pentru cei ce-şi poartă paşii spre înălţimile cereşti, izvor de tămăduiri pururea curgător pentru cei istoviţi de neputinţe trupeşti.

Dar ce laudă vrednică de înălţimea desăvârşirii tale vom putea aduce, noi, nevrednicii, când şi minţile îngereşti cad întru uimire şi nu pot să laude măreţia slavei cu care ai fost încununată de mâna Ziditorului? Nu ne pricepem mai mult a grăi cele dumnezeieşti, noi, cei ce nici măcar nu am pus început întru rugăciune.

Dar ca să nu ne arătăm nemulţumitori darului tău, îndrăznim a aduce înaintea ta mulţumirea noastră cea nevrednică de răsplătirea ta, căzând înaintea ta cu credinţă: Bucură-te, Maică Preasfântă, ceea ce ai oprit năvălirea vrăjmaşilor şi din cursele ispititorilor nevăzuţi scoţi pe cei ce te cheamă cu glas tare de rugăciune dintru adâncul inimii, bucură-te, că pe calea dreptei credinţe aduci pe cei rătăciţi în noaptea ereziilor şi vălul întunecat al necredinţei îl iei de pe mintea noastră, ca să vedem înţelegător cu ochii minţii strălucirea razelor înţelepciunii Soarelui dreptăţii, bucură-te, liman binecuvântat la care se odihnesc toţi cei osteniţi de cugetarea cea lumească.

Nu ne lăsa pe noi până în sfârşit, izgonind de la noi toată năvala gândurilor răutăţii. Cu braţul tău milostiv să ne duci pe noi în cămările cereşti, încă de pe pământ aşezându-ne pe toţi la masa rugăciunii spre îndulcirea de înţelegerile cele cereşti.

Mărire ţie, celei ce cauţi pe toţi cei din întunericul ispitelor şi îi ridici iar la lumina milostivirii dumnezeieşti!

Icoana Maicii Domnului de la Poceaev

Icoana făcătoare de minuni a Maicii Domnului de la Poceaev (stil bizantin, ulei pe scândură de tei, 26,8×32,8 cm) provine din Constantinopol şi a fost dăruită de către mitropolitul grec Neofit moşieresei Ana Erofeevna Goiskaia (1559).

Peste circa 30 de ani, când icoana a început să emane o lumină nemaipomenită şi i-a redat într-un chip minunat vederea fratelui Anei, aceasta a dus-o, cu steaguri, cântări şi mult popor la Mănăstirea Poceaev şi a transmis-o călugărilor pentru păstrare veşnică.

Multe alte minuni s-au săvârşit la această icoană:

⇒ în 1607 - la năvălirea tătarilor,

⇒ în 1675 - la năvălirea turcilor (atunci apariţia pe cer, într-o strălucire neobişnuită, a Maicii Domnului, a cuviosului Iov de la Poceaev şi a îngerilor cu săbii scoase din teacă a semănat groază printre păgâni, ei nimicindu-se unul pe altul),

⇒ în 1664, 1665 şi 1710 - învieri din morţi etc.

În cartea inaugurată în 1841, timp de 52 de ani au fost înregistrate 26 de minuni. Din 1831 până în 1856 de icoană au fost prinse 133 de bijuterii şi alte podoabe în semn de tămăduire de boli în urma rugăciunilor adresate Maicii Domnului în faţa icoanei ei făcătoare de minuni.

Icoana a avut de suferit în repetate rânduri: din 1623 până în 1641 s-a aflat în afara mănăstirii, între anii 1720-1831 a fost sub stăpânirea uniaţilor, în 1869 a nimerit într-un incendiu devastator (i-au ars însă numai înfrumuseţările uniate, icoana şi îmbrăcămintea ei din aur şi pietre scumpe rămânând intacte).

După construirea unui nou iconostas de către Alexandru II (1861) icoana Maicii Domnului a fost pusă la nivelul III al acestuia, deasupra Cinei celei de taină, chivotul fiind înfrumuseţat cu raze din pietre scumpe ca la icoana Adormirii Maicii Domnului din Lavra Pecerska de la Kiev.

Cu ajutorul unui mecanism asemeni celui de la Pecerska, icoana se lasă în jos pe două panglici de mătase pentru închinarea creştinilor.

Maica Domnului nu refuză ajutorul de la icoana Sa nimănui dintre cei care se roagă ei cu credinţă, chiar dacă aceştia nu sunt creştini ortodocşi, ci catolici, uniaţi, protestanţi ş.a. Ea îi întoarce la dreapta credinţă pe cei rătăciţi, asemeni Tatălui Ceresc care ***„face să răsară soarele peste cei răi şi peste cei buni şi trimite ploaie peste cei drepţi şi peste cei nedrepţi" (Mt. 5, 45).***

Pe dealul unde se află astăzi mănăstirea, în anul 1240 se stabiliseră doi monahi iubitori de linişte. Într-una din zile, unul dintre dânşii după ce îşi săvârşi rugă-

ciunile urcă mai sus pe vârful dealului unde i se arată în chip minunat prea curata Maică a Domnului şezând de o piatră şi înconjurată de flăcări.

Monahul îl strigă şi pe fratele său de nevoinţă să vină să vadă minunea şi se întâmplă să se afle acolo şi un păstor de oi pe numele său Ioan Bosoi. Toţi trei cuprinşi de bucurie dădură slavă lui Dumnezei şi prea curatei Sale Maici pentru mila arătată către dânşii. Apoi văzură că pe piatra unde se arătase Maica Domnului rămase urma piciorului său drept, din care susura un fir de apă.

Urma Maicii Domnului de la Mănăstirea Poceaev din care şi astăzi izvorăşte apă tămăduitoare împărţită credincioşilor.

Cu timpul, vestea minunii Maicii Domnului se răspândi, iar pe locul acela se întemeie mănăstirea Poceaev care dăinuie până astăzi.

Să înălţăm neîncetat rugăciuni fierbinţi în faţa icoanei de la Poceaev către prea curata Născătoare de Dumnezeu, Apărătoarea neamului creştinesc.

Minunile icoanei Maicii Domnului de la Poceaev în formă de stea, din Ucraina

După ce Maica Domnului şi-a lăsat urma talpei ei pe piatra muntelui de la Poceaev, de unde până azi izvorăşte apă , agheasmă ,când s-a arătat în rug aprins Sfântului Iov şi unui cioban, a voit ca mai apoi să dea mult ajutor creştinilor de aici, şi nu numai de aici de la Poceaev, prin icoana sa în formă de steluţă, învelită cu foiţă de aur şi având multe pietre preţioase în coroana Ei.

Această icoană este renumită pentru mari faceri de minuni, consemnate în Preslvnaia Gora Poceaevska, minuni care se fac şi azi, vindecări prin rugăciuni la icoană şi ungerea cu ulei din candela ei de la altarul urmei Maicii Domnului şi de la icoană ,vindecări prin consumarea apei care izvorăşte de la urma talpei ei, lăsată la apariţia pe munte, când s-a arătat Sfântului Iov în rug de foc.

Această icoană a fost donată de un călugăr grec, mirtopolitul grec Neofit, moşieresei Golskaia, văduva bogată, care l-a primit şi cazat la ea cu mare cinste mai multe zile…drept pentru care ea a primit drept cadou aceasta icoană.

Icoana după mai mulţi ani a început să lumineze, de la ea a ieşit o lumină, care a apărut şi în vis moşieresei, dar ea nu a dat crezare visului până nu a văzut aievea icoana că luminează foarte puternic împrejurul ei.

A aşezat-o în locul cel mai cuvincios din casă şi a aprins o candelă la ea. Ana Goiskaia avea un frate bun, Filip, orb din naştere, pe care l-a îndemnat să se roage cu credinţă la icoana Maicii Domnului, el fiind vindecat de orbire.

După această primă minune, ea a înştiinţat monahii de la peşterile Poceaevului şi icoana a fost adusă cu mare cinste acolo, unde a continuat să facă minuni până în zilele noastre.

Ana a donat toate averile ei mănăstirii Poceaevului, dar printr-un nepot, care a luat prin proces averile lavrei, însă după mai mulţi ani câştigul a fost de partea monahilor, atunci fiind cuviosul Iov egumen.

Douăzeci de ani icoana a fost în mâinile necredincioşilor! Necredinciosul Firlei a pus la o petrecere pe soţia sa să danseze cu icoana, iar aceasta a fost cuprinsă de atacuri diavoleşti şi nu au lăsat-o până nu a fost restituită mănăstirii icoana.

Minunile continuă, fiind consemnate şi două învieri din morţi la rugămintea membrilor familiilor celui în cauză.

Un monah de la Poceaev, închis de tătari prin rugăciune a fost adus la hramul Adormirii Maicii Domnului aşa cu lanţurile care era legat, el s-a aflat în mănăstire imediat după rugăciune.

****

În anul 1675, oastea sultanului Mohamed al patrulea se pregătea, după ce a trecut prin foc şi sabie totul pe unde a trecut, să atace mănăstirea, împreună cu

tătarii hanului Nuredin, unde erau mulţi credincioşi adunaţi, cu gândul de a ucide tot ce prinde acolo.Oamenii în frunte cu egumenul Iosif Dobromir s-au rugat Maicii Domnului şi Sfântului Iov, a slujit acatistul înaintea icoanei şi a apărut pe cer Maica Domnului cu Sfântul Iov într-o lumină puternică.Turcii şi tătarii au tras cu cu suliţele spre arătările cereşti şi aceste suliţe s-au returnat asupra lor, mulţi fiind ucişi, iar cei puţini care au scăpat s-au creştinat şi au devenit călugări acolo, la mănăstire.

În vremea stăpânirii uniaţilor, între anii 1720-1831, nu au fost consemnate prea multe minuni.

O întâmplare vrednică de luare aminte este în legătură cu un aristocrat polonez, Pototki, om rău, crud, samavolnic, care cutreierând prin apropiere de Poceaev cu căleaşca, aceasta s-a răsturnat, iar el a vrut să-l omoare pe vizitiu cu pistoletul. Acesta a cerut ajutor Maicii Domnului de la Poceaev şi pistoletul nu s-a descărcat de fel nici a treia oară, la ultima încercare, fapt care l-a determinat să meargă la icoana de la Poceaev şi să ceară iertare; el şi-a schimbat viaţa şi a construit marea biserică cu hramul Adormirea Macii Domnului, unde au pus icoana uniaţii, cu ocazia ultimului hram din vremea lor în 1773, căci mănăstirea a revenit din nou ortodocşilor în 1831, la ordinul lui Nicolae întâi.

În anul 200 , cu ocazia scoaterii icoanei în procesiune prin mai multe oraşe, icoana a făcut multe vindecări, consemnate, spuse de credincioşii în cauză.

Maica Domnului de la Poceaev să ne ajute şi pe noi, ortodocşii români, care ne rugăm ei şi ne-am închinat la această minunată icoană.

Icoana: Maica Domnului din Poceaev «Poceaevskaia»

Ucraina
Reg. Ternopol
Raion Kremeneţ
Oraş Poceaev
Sfânta Lavră «Adormirea
Maicii Domnului » din Poceaev

În jurul anului 1340, pe locul unde astăzi se întinde Lavra «Adormirea Maicii Domnului» din Poceaev, s-au sălăşluit doi călugări.

Odinioară, aceştia au fost martorii unei apariţii minunate: pe înălţimea muntelui, se afla Maica Domnului înconjurată într-o slavă de flacără. Pentru totdeauna, în piatră a rămas întipărită urma piciorului ei drept, umplută cu apa care a ţâşnit atunci. Izvorul este făcător de minuni, şi nu se împuţinează nici în ziua de astăzi.

În anul 1559, prin aceste locuri, trecea din Constantinopol, mitropolitul Neofit. Vizitând averea moşiei Ana Goiskoi, care se afla nu departe de Poceaev, i-a dăruit acesteia icoana Maicii Domnului, pe care o avea cu el. De îndată, ei au observat cum din icoană se revărsa o strălucire.

În anul 1597, când în faţa icoanei fratele Anei Filip, orb fiind din naştere a primit vederea, ea a oferit în dar icoana, călugărilor care locuiau pe muntele Poceaev.

Sfântul Chip a fost aşezat în biserica "Adormirea Maicii Domnului". La început, această icoană a fost numită "a Poceaevului". De la această icoană s-au săvârşit nenumărate tămăduiri.

În anul 1675, turcii au asediat mănăstirea din Poceaev, iar călugării s-au rugat cu lacrimi înaintea chipului Maicii Domnului şi la racla cu moaştele prea cuviosului Iov din Poceaev. Egumenul a poruncit să se citească acatistul Împărătesei Cereşti. Când s-a început cântarea "Îngerul cel întâistătător . . . ", deasupra bisericii s-a înfăptuit o minunată apariţie: soarele strălucea mai tare, Maica Domnului ţinea deasupra Poceaevului omoforul său, ca şi când ar fi acoperit mănăstirea. Prea cuviosul Iov se afla în rând cu Maica Domnului şi o ruga să apere mănăstirea. Turcii văzând armata, au început să tragă spre Împărăteasa Cerului şi îngeri. Dar săgeţile se întorceau şi îi paralizau pe trăgători. Armata turcă s-a tulburat, înnebuniţi, luptătorii au început să se omoare unul pe altul, iar din cei rămaşi, au luat-o la fugă. Îmbărbătaţi de ajutorul minunat, apărătorii mănăstirii au capturat mulţi prizonieri (câţiva dintre ei au primit Sfântul botez şi au rămas pentru totdeauna în Lavră). În amintirea acestei minunate salvări a mănăstirii, s-a hotărât ca în fiecare an să se săvârşească prăznuirea în cinstea icoanei Maicii Domnului din Poceaev.

Minunile de la icoană nu au încetat nici în vremea când mănăstirea din Poceaev se afla sub stăpânirea uniaţilor (1721-1831).
În anul 1859, împăratul Alexandru al II-lea, vizitând mănăstirea, a dăruit bisericii "Adormirea Maicii Domnului" un nou iconostas.

Aflată în al treilea strat al iconostasului, într-un chivot de argint în formă de stea, deasupra uşilor împărăteşti şi astăzi se găseşte icoana făcătoare de minuni a Maicii

Domnului. După slujba miezonopticii, în fiecare dimineaţă în vremea cântării troparului "Poarta de netrecut ", icoana este încet coborâtă pe panglica deosebită şi aşezată la nivelul înălţimii omului, pentru închinăciunea credincioşilor.

Icoana se coboară şi în ziua de sâmbătă, după cântările soborniceşti ale acatistului Preasfintei Născătoare de Dumnezeu şi deasemenea în zilele de duminică şi de sărbătoare, după Liturghia târzie.

Icoana făcătoare de minuni este pictată după modelul vechii picturi bizantine şi nu este prea mare ca dimensiune. Pe marginile icoanei sunt reprezentaţi: proorocul Ilie, mucenicul Mina, Sfântul Ştefan întâiul mucenic, prea cuviosul Avraam, marea muceniţă Ecaterina, muceniţa Parascheva şi muceniţa Irina. Pe icoanele din Poceaev, adesea se înfăţişează sfânta urmă a Maicii Domnului.

Prăznuirea icoanei se săvârşeşte în zilele de 23 iulie/5 august şi 8/21 septembrie.

Icoana Maicii Domnului de la Poceaev (Poceaevskaia)

Traducere și adaptare: Mihai-Alex Olteanu
Sursa: http://oca.org

Icoana Maicii Domnului de la Poceaev (Poceaevskaia) este prăznuită pe 23 iulie, pe 8 septembrie și în vinerea din Săptămâna luminată.

Această icoană a Preasfintei Născătoare de Dumnezeu se află în Catedrala „Adormirea Maicii Domnului" a Lavrei Poceaev, Ucraina. Icoana este renumită în toată lumea slavă, fiind cinstită ca făcătoare de minuni în Rusia, Bosnia, Serbia, Bulgaria și alte locuri. Alături de creștinii ortodocși vin și oameni de alte confesiuni pentru a cinsti icoana făcătoare de minuni a Maicii Domnului „Poceaevskaia".

Lavra Poceaev, un bastion vechi al Ortodoxiei, adăpostește de aproximativ 400 de ani, icoana făcătoare de minuni a Maicii Domnului.

Mutarea icoanei Născătoarei de Dumnezeu la Mănăstirea Poceaev este prăznuită pe 8 septembrie.

Minunile săvârșite înaintea Sfintei icoane a Maicii Domnului sunt numeroase și sunt mărturisite în registrele pe care mănăstirea le ține, cu explicațiile detaliate (și semnăturile) făcute de credincioși care prin rugăciune au dobândit eliberare de duhuri necurate, eliberarea din captivitate și care au fost aduși la calea cea dreaptă.

Sărbătoarea în cinstea icoanei Maicii Domnului de la Poceaev de pe 23 iulie a fost stabilită în amintirea eliberării Mănăstirii „Adormirea Maicii Domnului” de asediul tătarilor din 20-23 iulie 1675.

În vara anului 1675, în timpul războiului de la Zbaraj, din timpul domniei regelui polonez Ioan al III-lea Sobieski (1674-1696), regimentele alcătuite din tătarii care se aflau sub comanda hanului Nurredin, trecând spre Vișneveț, au observat Mănăstirea Poceaev, pe care au înconjurat-o pe trei laturi. Zidurile slabe ale mănăstirii, la fel ca unele clădiri din piatră, nu puteau oferi o prea mare apărare împotriva unui asediu. Egumenul Iosif Dobromirski i-a îndemnat pe monahi și mireni să se transforme în mijlocitori cerești către Maica Domnului și către Sfântul cuvios Iov de la Poceaev (sărbătorit pe 28 octombrie).

Monahii și laicii se rugau fierbinte, făcând metanii înaintea icoanei făcătoare de minuni a Maicii Domnului și a raclei în care se aflau sfintele moaște ale Sfântului Iov.

În dimineața zilei de 23 iulie, la răsăritul soarelui, tătarii s-au adunat pentru a ataca mănăstirea. Egumenul a poruncit să se cânte un acatist Maicii Domnului. Odată cu primele cuvinte, „O, Împărăteasă a oștilor îngerești…”, a apărut dintr-odată deasupra bisericii Preasfânta Născătoare de Dumnezeu, într-un „omofor alb, strălucitor” împreună cu oștile îngerești cu săbiile scoase din teacă. Sfântul Iov era alături de Maica Domnului, se închina ei, implorând-o să apere mănăstirea.

Tătarii au luat armata cerească drept arătare și, în confuziea lor, au început să tragă cu săgeți în Maica Domnului și în Sfântul Iov, dar săgețile cădeau înapoi, rănindu-i pe cei care le lansau. Teroarea a pus stăpânire pe inamici. Cuprinși de panică, au început să fugă fără să se mai uite înapoi, călcându-se în picioare unii pe alții și omorându-se. Apărătorii mănăstirii au încercat să-i urmărească și au luat mulți prizonieri. Unii dintre prizonieri au acceptat ulterior credința ortodoxă și au rămas în mănăstire.

În anul 1721 Mănăstirea Poceaev a fost ocupată de către uniați (greco-catolici). Dar, chiar și în această perioadă dificilă pentru lavră, cronicile mănăstirii iau act de 539 de minuni săvârșite de sfânta icoană ortodoxă a Maicii Domnului.

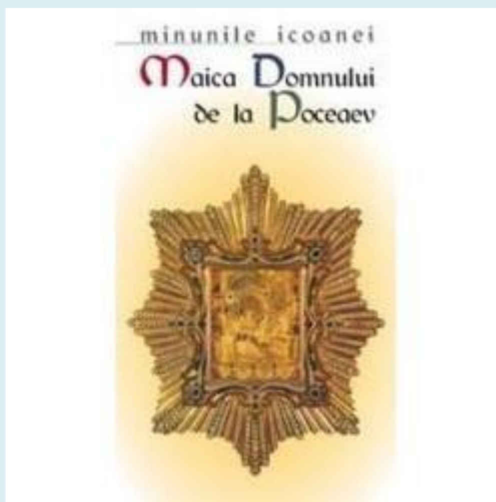
În a doua jumătate a secolului al XVIII-lea, contele Nicolae Pototski (nobil greco-catolic) a devenit binefăcător al Lavrei Poceaev după ce a trăit el însuși o minune a Maicii Domnului. Cu banii donați de el au fost zidite Catedrala „Adormirea Maicii Domnului”, precum și alte clădiri și chilii pentru călugări.

Revenirea Mănăstirii Poceaev în sânul Ortodoxiei în 1832 a fost marcată de vindecarea miraculoasă a unei fete oarbe, Ana Akimciukova, care a venit în pelerinaj împreună cu bunica sa de 70 de ani, din Camenița, de la 200 de vestre (n.r. - veche unitate de măsură rusă; aici, o distanță de circa 213 kilometri).

În cinstea acestui eveniment, arhiepiscopul de Volânia și arhimandritul Inochentie al Lavrei (1832-1840) au stabilit să se citească Acatistul icoanei Maicii Domnului de la Poceaev în fața icoanei făcătoare de minuni, în fiecare sâmbătă.

În timpul arhimandritului Agatanaghel, arhiepiscop de Volânia (1866-1876), a fost construit un paraclis separat în galeriile Bisericii „Sfânta Treime”, în amintirea victoriei asupra tătarilor, paraclis ce a fost sfințit pe 23 iulie 1875.

Minunile icoanei Maica Domnului de la Poceaev (extras)

Temătoarea de Dumnezeu moşieră Goiskaia l-a primit cu bunăvoinţă în casa sa pe înaltul oaspete şi după obiceiul rusesc, i-a arătat cea mai înaltă cinstire. Ca recunoştinţă pentru primirea sa, mitropolitul i-a dat la plecare ca blagoslovenie o veche icoană a Maicii Domnului cu Pruncul cel mai înainte de toţi vecii, pe care el o adusese tocmai de la Constantinopol. Purtase icoana până atunci cu sine ca pe un odor de mare preţ, însă pronia lui Dumnezeu l-a îndemnat să o lase pe ea în Volnîia, ca binecuvântată moştenire.

Icoana dăruită de Ana Goiskaia avea (după descrierea lui A.F. Hoinaţki) 6,25 verşce [1] în înălţime şi 5,12 verşce pe lăţime (32,8 x 26,88 cm).

Era pictată cu vopsele de ulei, în stil clasic bizantin, pe lemn de tei, având bătute pe spate (ca să nu se curbeze) două scândurele din stejar (despărţituri). După cum aflăm din lucrarea Preslavnaia Gora Poceaevskaia, icoana a fost acoperită mai întâi cu un strat subţire de argint, fiind îmbrăcată ca într-o cămaşă. Însă cu timpul această îmbrăcăminte s-a degradat, ca şi cum ar fi fost împărţită în pătrăţele, drept pentru care în cele din urmă ea a fost schimbată din nou, fiind refăcută din perle mărunte.

Icoana (tipul Umilenie) zugrăveşte pe Maica Domnului încinsă, cu Pruncul cel Preasfânt pe partea dreaptă. Pe partea stângă, Preasfânta Născătoare de Dumnezeu ţine o pânză, care acoperă picioarele şi spatele dumnezeiescului Prunc. Domnul Iisus Hristos ţine mâna stângă pe umărul Maicii Domnului, iar cu cea dreaptă bine-

---

[1] *Veche unitate de măsură rusească (n. tr.)*

cuvântează; Maica Domnului are prea cinstita sa faţă aplecată spre capul Fiu-lui, exprimând dragostea ei cea mare către El, „cu afecţiune şi expresivitate unin-du-şi chipul ei de mamă cu chipul Fiului" [2]. Deasupra icoanei observăm obişnuitul înscris greco-slav, monograma: MP DV-Maria Deva [3]; în partea dreaptă, pe partea Mântuitorului, se află monograma IC XC- Iisus Hristos. Pe marginea acestei icoa-ne sunt, de asemenea, şapte miniaturi înfăţişând gravuri de sfinţi.

În dreapta sus, după cum glăsuieşte înscrisul, este zugrăvit proorocul Ilie; jos - Sfântul mucenic Mina; în stânga sus - Sfântul întâiul mucenic Ştefan; în partea de jos - prea cuviosul Avramie. în partea de jos a icoanei aflăm chipurile a trei sfinte: Sfânta muceniţă Paraschevi, Sfânta mare muceniţă Ecaterina şi muceniţa Irina, fe-cioara.

Sfânta icoană, dăruită de către Neofit familiei Goiski, nu dintr-odată a început să-şi arate puterea ei minunată.

„S-a aflat multă vreme icoana - după mărturia lucrării Gora Poceaevskaia - în casa fericitei moşiere Goiskaia", însă abia după 30 de ani a început să se observe ieşind din ea o oarecare lumină neobişnuită. Aceasta se întâmpla prin 1597, tocmai în toiul Uniaţiei, ce fusese introdusă de soborul de la Bretsk din jurul anului 1596.

Creştinii ortodocşi au văzut în aceasta osebita lucrare a proniei lui Dumnezeu, care, pe lângă amarele ispite din partea Uniaţiei, a pregătit înaintaşilor pravoslavnici şi mângâiere binefăcătoare prin icoana făcătoare de minuni a Maicii Domnului.

Maica Domnului încă de demult alesese însă Muntele Poceaevului ca loc al aşe-zării sale pentru apărarea poporului ortodox, spre încurajarea, mântuirea şi mân-gâierea lui.

Slugile au anunţat-o mai întâi pe moşiera Goiski „că o lumină harică răzbate din icoana lui Neofit", însă ea nu a vrut să ia aminte, până ce nu a văzut în vis icoana „într-o mare lumină".

Dar, necrezând nici visului, Ana Goiskaia nu a dat importanţă deplină acestui fapt până ce nu a văzut aievea lumina răzbătând din icoană. Ea a început deci, după aceasta, să privească altfel icoana minunată. Cu osebită evlavie, a aşezat-o în locul cel mai cuviincios din casă şi a pus să se ardă înaintea ei o candelă de veghe. Nu a

---

[2] *Citat din Gora Poceaevskaia...*
[3] *Fecioara Maria.*

trecut însă multă vreme, că puterea harică ce răzbătea din icoană a început să izvorască primele minuni.

Ana Goiskaia avea un frate bun, Filip Kozinski, orb din naştere. Crezând în puterea icoanei, moşiera l-a îndemnat pe el să se roage Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, înaintea icoanei ei cele minunate, „ca prin prea putemicele sale rugăciuni, să ceară de la Domnul vederea pentru fratele său". Şi doar ce s-a rugat Filip cu credinţă înaintea icoanei celei dăruite de Dumnezeu, că în acelaşi ceas ochii lui s-au deschis, „asemenea orbului celui din naştere din Evanghelie". El a început să vadă ca şi cum nu ar fi fost orb niciodată.

După câteva astfel de neîndoielnice minuni, le-au devenit tuturor limpezi lucrurile, iar Goiska s-a hotărât din acel ceas să nu mai ţină icoana în casa sa.

Adunându-se monahi, preoţi şi mulţime de drept credincioşi în procesiune, „cu cântări duhovniceşti" au mutat-o pe ea în Muntele Poceaevului şi au dat-o spre veşnică păstrare monahilor care locuiau în peşteri.

Atunci Goiskaia a făcut mari jertfe pentru cei care se aflau în peşterile de lângă vechea biserică a Adormirii Maicii Domnului de la Poceaev: ogoare, păşuni, şase familii de ţărani, dijmă din toată roada strânsă din averea ei.

Icoana făcătoare de minuni a Maicii Domnului a fost aşezată mai întâi în această veche biserică.

Minunata vindecare a lui Filip Kozinski şi sărbătoreasca strămutare a icoanei din casa Goiski către obştea Poceaevului au avut loc, se pare, chiar la începutul anului 1597, căci pe data de 1 februarie 1597 Ana Goiskaia alcătuia deja „pentru slava cea mare a Maicii Domnului" „un înscris testamentar" pentru ridicarea în locul pustiei peşterilor a Mănăstirii Poceaevului, „pentru a locui acolo toţi călugării buni, temători de Dumnezeu, nu de altă credinţă în afară de cea grecească, supuşi Bisericii Răsăritului, şi doi cântăreţi bisericeşti („la ascultare").

Ana Goiskaia va trece la Domnul însă în 1617, lăsându-şi averea sa, împreună cu Mănăstirea Poceaevului, nepotului său, Andrei Firlei, nobil de Beliski, ajuns mai apoi voievod al Sandomirskului.

Încă din anul 1607, după mărturia lucrării Gora Poceaevskaia, prin bunăvoinţa fondatorilor „s-a mărit numărul călugărilor", însă pentru mănăstire „răsunase ceasul mulţimii necazurilor". Trecuseră deja 300 de ani de când Rusia se eliberase de sub

jugul tătaro-mongol, însă năvălitorii tătari din Hoarda de aur încă mai bântuiau prin pământurile Volîniei. Aceştia treceau prin foc şi sabie tot ce întâlneau în cale.

În anul 1607, una din aceste hoarde a năvălit şi în Mănăstirea Poceaevului; în acea vreme, după cum grăieşte o tradiţie locală, un oarecare monah se afla pe munte, săvârşind rugăciunea…

Protos. Nicodim Măndiță - Urma pasului Maicii Domnului din stâncă

Un om smerit, pe nume Ioan cel descult, din satul Poceaev, a văzut odată pe Maica Precista stând pe o stâncă, iar în apropierea ei se afla şi un pustnic care locuia într-o chilie săpată în acea stâncă.

Acel pustnic a spus lui Ioan, desculţul şi copiilor care păşteau oile în acel munte, cum Preasfânta Născătoare de Dumnezeu stând pe acea stâncă, a rămas imprimată

în piatră urma paşilor sfinţiei sale, în care întotdeauna se află apă curată, cu care se tămăduiesc tot felul de boli.

Pe această stâncă s-a zidit o Biserică Albă, iar lângă biserică este o mănăstire mare înconjurată peste tot cu ziduri, care mănăstire se cheamă: „Lavra Poceaev”, satul Poceaev.

(Protos. Nicodim Măndiță, Minunile Maicii Domnului, Editura Agapis, 2001, p. 198)

Femeia care a găsit vindecare la moaștele Sfântului Iov de la Poceaev

Să vorbim despre o vindecare întâmplată în anul 1833! În acel an, pe data de 28 mai, a venit la Poceaev din gubernia Orenburg, ţinutul Menzelinski, satul Makarievski, o ţărancă, fecioara Matrona Şliugova, în vârstă de 28 de ani. După spusele ei, de trei ani de zile suferea de dureri de cap şi de inimă. Când o apucau durerile, înlăuntrul său apărea o mare scârbă faţă de cele sfinte.

Dacă se afla în biserică, întotdeauna simţea aceasta la citirea Apostolului, a Sfintei Evanghelii ori la cântarea Heruvicului, în timpul cădirilor. Mai întâi o apucau frigurile, iar apoi, dintr-o dată, simţea o căldură neobişnuită în tot trupul. Începea apoi o nelinişte, urmată de un tremurat al mădularelor, însoţit deseori de urlete straşnice.

În anul 1832, Matrona a mers să se roage la Voronej, apoi la Kiev. În acest oraş, ea a avut un vis: a văzut un stareţ înfrumuseţat de cărunteţi, care şedea alături de o femeie în haine albe; amândoi au îndemnat-o să meargă la icoana Maicii Domnului, spunându-i: „Vei întâlni un egumen. Acolo îţi va da să bei agheasmă şi te va stropi el cu agheasmă de la Maica Domnului. Te vei vindeca!” Aceste cuvinte i-au fost repetate de trei ori Matronei, ţinându-le ea foarte bine minte.

După aceasta, auzind că la Lavra Poceaev, după rugăciuni la icoana făcătoare de minuni a Maicii Domnului şi la moaştele prea cuviosului Iov care se află acolo întregi, bolnavii primesc vindecări, Matrona a pornit spre acel loc. La început şi aici în timpul citirilor şi al cântărilor din biserică i s-au repetat crizele de mai înainte, împiedicând-o să se împărtăşească cu Sfintele Taine, lucru pentru care se pregătise.

În primele trei zile ale lui iunie, de câteva ori s-au săvârşit pentru bolnavă, la moaştele prea cuviosului Iov, rugăciuni către prea cuviosul şi Sfânta mare muceniţă Varvara, cădiri şi stropiri cu agheazmă. După îndelungi chinuri, multe lacrimi şi împotriviri faţă de cei care o ţineau, bolnava a căzut în cele din urmă într-un somn adânc, după care s-a trezit, simţind în întreg corpul său tămăduire şi având o stare de nespusă bucurie.

În timpul Vecerniei, pe data de 3 iunie, Matrona a intrat în biserica mare a mănăstirii. Aici a aflat o schimbare deosebită a stării ei de sănătate. A devenit dintr-o dată liniştită. Plină de evlavie, a putut să se roage lui Dumnezeu, să se aproprie de icoana făcătoare de minuni a Maicii Domnului, să asculte cele ce se citeau în biserică. Ziua următoare fiind duminică, ea s-a împărtăşit cu Sfintele Taine. S-a simţit după aceasta pe deplin vindecată, atât cu mintea, cât şi cu trupul.

Mulţumind Maicii Domnului şi plăcutului lui Dumnezeu Iov pentru darul tămăduirii ei, s-a întors bucuroasă în satul său.

(Sfântul Iov de la Poceaev, Viața. Cuvinte de învățătură. Acatistul, Editura Cartea Ortodoxă & Sophia, București, 2008, pp. 19-20)

Istoria Sfintei Lavre din Poceaev " Adormirea Maicii Domnului" (Uspenie)

Lavra din Poceaev este situată în Ucraina la o distanţă de 70 kilometri de oraşul Ternapol şi 24 kilometri de oraşul Kremenţa şi se află pe o înălţime de piatră cu o întindere de 75 metri.

Crucile din aur de pe cupolele aurite, luminează răsăritul şi apusul vechiului pământ din Poceaev, Lavra "Adormirea Maicii Domnului" (Uspenie).

În anul 1240, hanul Batai a ocupat Kievul. Tătarii mongoli au distrus mănăstirea şi tot ce se găsea sfânt în ea. Călugării au fugit şi s-au adăpostit în stânca acoperită cu pădurea foarte deasă. Aşezându-se în acest loc, ei au adus şi duhul sever ascetic al cuvioşilor Antonie şi Teodosie din Lavra Pecerska din Kiev.

În anul 1240, monahii s-au învrednicit de binecuvântarea Maicii Domnului care s-a arătat în chip minunat pe stâncă, asemeni Rugului Aprins. Preasfânta Născătoare de Dumnezeu, purta coroana împărătească pe cap şi sceptrul în mână şi a lăsat imprimată pe piatră, urma tălpii drepte din care a izvorât apă tămăduitoare.

Veştile despre cele petrecute aici, au adunat din ce în ce mai mulţi creştini la rugăciune. Mulţi dintre ei s-au retras în monahism, străduindu-se apoi să construiască o Biserică din lemn în care să asculte cu toţii Sfintele slujbe. Odată cu trecerea vremii, slava sfântului munte creştea şi se răspândea tot mai departe. Ulterior, biserica din lemn a fost înlocuită cu o minunată biserică din piatră având hramul “Adormirea Maicii Domnului” (Uspenie) care devine centrul vieţii duhovniceşti pe pământurile apuse ale Rusiei.

În anul 1597, o moşieră din partea locului pe nume Ana Goiskoi a dăruit mănăstirii averile sale şi comoara cea mai aleasă - icoana Maicii Domnului, făcătoare de minuni (aceea cu raze).

Din această perioadă începe o nouă istorie a mănăstirii. Egumen este numit Iov Jelezo, un mare postitor, râvnitor şi rugător ce participa activ la construirea celor trebuincioase aşezământului, înfiinţând aici o şcoală şi o tipografie.

Urma tălpii Maicii Domnului a stat sub cerul liber, mai mult de 400 de ani. În anul 1649 s-a construit pe cel mai înalt loc, Biserica “Sfânta Treime”, cu talpa Maicii Domnului în interior. Aşezământul monahicesc a fost împrejmuit cu zid de piatră, s-au construit alte biserici şi locuinţe pentru monahi şi pentru îndeletnicirile lor.

În anul 1651, egumenul Iov îşi încheie drumul pe acest pământ. Pe data de 28 octombrie anul 1651, oamenii au văzut o lumină neobişnuită pe deasupra mormântului. În anul 1659 lună august, mitropolitul Dionisie şi poporul au scos trupul egumenului Iov şi l-au aflat neputrezit - moaşte.

În anul 1675 în vremea prigoanei, 50000 de regimente tătăreşti sub conducerea lui Iuredin au venit spre mănăstire pentru a o distruge. Egumenul Iosif împreună cu călugării au citit Acatistul Maicii Domnului înaintea icoanei ei şi Preasfânta Născătoare de Dumnezeu s-a arătat deasupra bisericii “Sfânta Treime” cu Omoforul desfăcut în mâini, cu toate cetele ei îngereşti şi cu prea cuviosul Iov care se ruga să nu fie lăsată mănăstirea lui, spre batjocură. Turcii, văzând minunea au început să tragă cu suliţele, dar acestea s-au întors asupra lor şi cuprinşi de frică, mulţi s-au încreştinat, rămânând în mănăstire.

În acest loc s-au înfăptuit şi alte minuni.

În anul 1704, un copil care a căzut în fântână, s-a prins de funia pe care i-a întins-o Maica Domnului.

În anul 1771, în locul vechilor biserici se construieşte al treilea Sobor cu hramul “Adormirea Maicii Domnului” ce are trei altare, după proiectele arhitecturale ale lui Gotfrid Gofman. Biserica a fost deschisă la începutul veacului XIX de către pictorul Luca Dalinski şi alţi oameni de artă, împreună cu academicianul Vasiliev. Cele mai deosebite lucrări au fost executate de sculptorul Polievski.

În afară de biserica “Adormirii Maicii Domnului” s-a construit corpul frăţesc de locuit unde locuiesc fraţii mănăstirii până astăzi şi care este Biserica Sfântului Iov.

În anul 1833, Sfântul Sinod a hotărât ca biserica să fie numită “LAVRA”. S-au construit Porţile sfinte, Casa arhierească, clopotniţa, farmacia, măreaţa Galerie aflată înaintea bisericii “Adormirea Maicii Domnului”, de asemenea s-a construit o şcoală de cursuri cu durată de trei ani, pentru monahi.

Din anul 1887 s-a tipărit jurnalul săptămânal “Foaia Poceaevului”. În anul 1906, la iniţiativa arhiepiscopului Antonie Hrapovit ce reîncepe construcţia minunatei biserici “Sfânta Treime”, în stilul vechi rusesc.

În anul 1914, se declanşează primul război mondial care atinge cu aripa sa, mănăstirea. De aici se scot cele mai însemnate obiecte, de la clopote şi până la arhivă, bibliotecă şi uzină pentru fabricarea lumânărilor. Icoana făcătoare de minuni a Maicii Domnului de la Poceaev şi moaştele prea cuviosului Iov ce se aflau aşezate în racla de argint au fost lăsate în Jitomir, unde s-au păstrat până în anul 1918.

În mănăstire s-au hotărât să rămână 30 de oameni. În anul 1915, austriecii au ocupat mănăstirea şi i-au trimis pe cei rămaşi, în lagărul de concentrare. Prin necredinţa lor, austriecii n-au stăpânit multă vreme mănăstirea. În anul 1916, în Galita şi Poceaev s-au instalat trupele ruseşti. Călugării s-au întors din lagăr iar viaţa religioasă şi slujbele au reînceput.

Totodată au avut loc şi schimbări politice. Din anul 1920 până în 1939, mănăstirea a aparţinut Poloniei. Existenţa Lavrei era ameninţată de “Revendicţie”, trecerea bisericilor ortodoxe la catolicism. Toată lumea creştină s-a ridicat împotriva acestei schimbări. Reunirea regiunilor din Apus cu cele Răsăritene ale Ucrainei s-a săvârşit după Războiul pentru Apărarea Patriei”. Lavra a intrat în obştea de rugăciune cu Biserica Rusă. S-au săvârşit hirotonii şi s-au înapoiat mănăstirii: Casa arhierească, Uzina de lumânări, câmpiile, pădurile, grădinile cu gospodării, bolniţa şi aşa numitul: ”noul corp”. Monahii s-au reîntors din război şi s-au săvârşit rugăciuni în care s-a unit cerul cu pământul. Vreme de 60 ani, au avut loc noile transformări.

În anul 1958, deasupra bisericii “Sfânta Treime”, din nou se arată Preasfânta Născătoare de Dumnezeu îmbrăcată în veşminte negre, cu Omoforul negru în mâini şi ajuta supravieţuitorii persecuţiilor religioase, în vremea în care monahii erau evacuaţi în forţă din chili şi se turna apă fierbinte peste ei, erau torturaţi în închisori, îmbolnăviţi şi amestecaţi printre psihopaţi.

În vremea Perestroicai au avut loc şi aici, mari schimbări. S-au împlinit 1000 de ani de la încreştinarea Rusiei.

Mănăstirea din Poceaev, prin regulile de slujire şi propovăduirile sale a descoperit credincioşilor frumuseţea de nedescris şi adevărul credinţei în Hristos, împlinind astfel cunoscută sa misiune, fiind luminătoarea Creştinismului în pământul de la apus al Ucrainei.

Pe 5 august anul 1990 “Lavra de la Poceaev” a sărbătorit 750 ani de la înfiinţare. Slujba de prăznuire s-a oficiat sub îndrumarea patriarhului întregii Rusii, Alexei II. Din nou s-au aprins candelele rugăciunilor monahale din sfântul schit duhovnicesc care a rămas din vremea ultimelor prigoane. Pentru aprofundarea adevărului dumnezeiesc, în Lavra s-a înfiinţat un Seminar Teologic.

În anul 1997 a avut loc jubileul a 400 ani de când s-a readus icoana făcătoare de minuni a Maicii Domnului, dăruită de Ana Goiskoi. Încă de la intrarea pe Porţile sfinte, icoana Maicii Domnului cu talpa de foc, întâmpină pe orice credincios. Apa care izvorăşte din talpă, nu o dată a vindecat toate bolile şi suferinţele trupeşti şi sufleteşti. În biserică, în partea dreaptă se află această icoană, peste care se află aşezat un geam gros puţin gălbui, cu un capac de bronz ca în altarele vechi.

Talpa se află pe un material de mătase, iar pe perete se află turnat din bronz şi înfrumuseţat cu aur şi argint, chipul apariţiei Maicii Domnului.

În interiorul bisericii, deasupra Uşilor Împărăteşti se află a doua icoană făcătoare de minuni. Ea a fost dăruită de către mitropolitul grec Neofit, ca prinos de recunoştinţă pentru găzduirea sa, Anei Goiskoi. Această icoană a Maicii Domnului este pictată pe lemn, în stil bizantin. Născătoarea de Dumnezeu şi-a aplecat mult chipul spre Fiul Său pe care-L ţine în braţe pe mâna dreaptă iar în mâna stângă ţine Acoperământul cu care acoperă picioarele Pruncului-Dumnezeu. Această icoană se ridică pentru binecuvântarea tuturor, pentru cine El este “Calea, Adevărul şi Viaţa”. Pe capetele Lor se află coroane care strălucesc. Pe ambele laturi şi în jos, pe icoană se află înfăţişaţi sfinţii: în dreapta - proorocul Ilie şi mucenicul Mina, în stânga - întâiul mucenic Ştefan şi prea cuviosul Avraam, în jos - marea muceniţă

Ecaterina, în dreapta - Sfânta Parascheva şi în stânga - Sfânta muceniţă Irina.

În anul 1597, Ana Goiskoi descoperă puterea vindecătoare a icoanei în urma tămăduirii fratelui său Filip care era orb şi dăruieşte această icoană mănăstirii, care vreme de 400 de ani, săvârşeşte minuni.

Credincioşii vizitează şi coboară în Peştera prea cuviosului Iov unde acesta s-a nevoit în viaţă iar moaştele sale se păstrează în racla din argint făcută după proiectul C. Verhaveva şi adusă ca jertfă faţă de Ana Orlovoi Censmenska. Peştera se află luminată de lumina candelelor şi a lumânărilor care ard neîncetat şi care îndeamnă anume la cugetare închinată întregii vieţi spre slujirea lui Dumnezeu.

La prăznuirea "Adormirii Maicii Domnului" şi "Naşterea Maicii Domnului" se citesc acatistele înaintea icoanei făcătoare de minuni.

În ziua de 5 august se sărbătoreşte apariţia Maicii Domnului care în chip minunat a Apărut mănăstirea ameninţată de duşmani.

Pomenirea prea cuviosului Iov se sărbătoreşte de trei ori pe an. În ziua de 10 noiembrie (sfârşitul anului 1651) 10 octombrie şi 19 mai.

În data de 12 mai se oficiază prăznuirea prea cuviosului Amfilohie (Iosif). Se cântă troparele sfinţilor şi se săvârşeşte procesiune cu Sfintele oaşte.

Icoana: Maica Domnului din Poceaev (cu raze)

TALPA MAICII DOMNULUI DIN POCEAEV-UCRAINA

ICOANA: “APARIȚIA MAICII DOMNULUI” din Poceaev-Ucraina

Lavra Poceaev

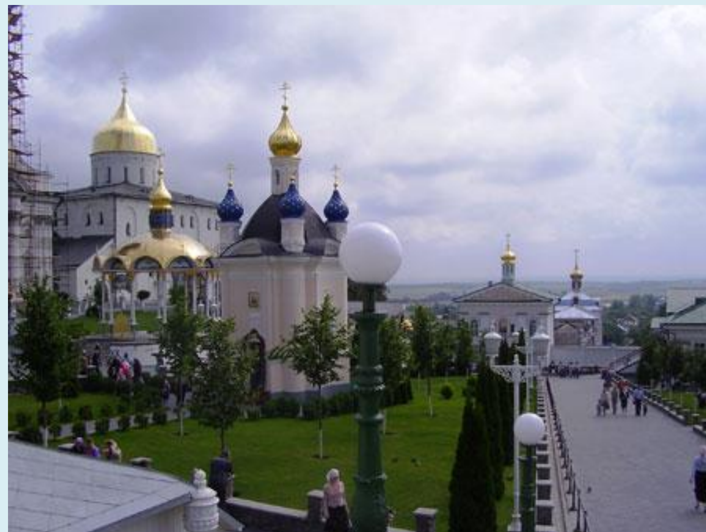
Lavra Poceaev este una dintre cele mai mari lavre ale Ucrainei de astăzi. În vechea Rusie numai mănăstirile foarte mari, cu mai multe biserici, cu un număr impresionant de călugări şi cu o funcţionare neîncetată din momentul înfiinţării, erau numite lavre. Lavra Poceaev are astăzi aproximativ 100 de călugări şi peste 200 de persoane în ascultare. O astfel de lavră avea obligatoriu şi moaşte de sfinţi.

Lavra Poceaev - scurt istoric

Istoria Lavrei Poceaev a început în secolul al XIII-lea, când, câţiva călugări, goniţi de invazia tătaro-mongolă, au venit aici de pe malul râuleţului Poceaev din Kiev, dând numele de Poceaev colinei pe care ulterior au zidit o mănăstire. În secolul al XVII-lea, localitatea care s-a dezvoltat în preajma mănăstirii a căpătat şi ea acelaşi nume.

Istoria Lavrei Poceaev a fost tumultoasă, mănăstirea trecând prin zece războaie mai mari sau mai mici pe durata celor şapte secole de existenţă. Primul război mondial, ocuparea de către austrieci, trecerea Lavrei sub controlul episcopului de Varşovia între 1920 şi 1939, după ce partea de vest a regiunii Volan a devenit o parte a Poloniei. Anii 1960, cu persecuţii religioase şi represiuni şi multe alte încercări, au clătinat poate dar nu au reuşit să distrugă marea Lavră din Poceaev.

La 5 august 1990 Lavra Poceaev a celebrat 750 de ani de la întemeiere. Bisericile impunătoare, chiliile, atelierele de pictat icoane, o tipografie, un spital pentru călugări, seminarul teologic, magazinele cu obiecte bisericeşti, hotelul pentru pelerini dar şi grădinile şi terenurile agricole fac din Lavra Poceaev un mare punct de atracţie pentru creştini, un loc în care oamenii se simt mai aproape de Dumnezeu.

Lavra Poceaev - Catedrala Adormirea Maicii Domnului

Cupolele aurite ale turlelor bisericilor din Lavra Poceaev atrag atenţia pelerinilor de la câţiva kilometri, în drumul acestora dinspre oraşul Kremenetz, localitate situată la aproximativ 250 de kilometri distanţă de Cernăuţi în direcţia nord.

Acoperişurile verzi ale celorlalte clădiri din mănăstire se armonizează cu spaţiile înverzite şi cu copacii care înconjoară zidurile groase ale acestei adevărate fortăreţe spirituale. Aleile pavate şi magazinele cu obiecte bisericeşti sunt înţesate cu credincioşi, veniţi la Sfânta Liturghie în zi de sărbătoare.

Catedrala închinată Adormirii Maicii Domnului, cu dimensiuni impresionante şi zugrăvită în alb şi roz, are mai multe altare şi icoane de o frumuseţe rară iar pe pereţii din interior sunt pictate uriaşe scene biblice şi scene din viaţa mănăstirii.

Lavra Poceaev - Icoana Maicii Domnului de pe catapeteasmă

În fiecare dimineaţă, la ora 05:00, în catedrală se adună călugării şi credincioşii care se roagă la icoana făcătoare de minuni a Maicii Domnului. După rugăciune, Icoana înconjurată de raze aurii şi împodobită cu pietre preţioase, este coborâtă încet din înaltul catapetesmei pentru ca oamenii să se poate apropia de ea şi să se închine.

Icoana a fost pictată în stil bizantin pe lemn de tei şi datează din secolele X-XII. icoana Maicii Domnului, cu o dimensiune de 30 x 40 centimetri, a ajuns la Poceaev în anul 1559, când mitropolitul grec Neofit efectua o vizită la Kiev şi aici a făcut un popas la contesa Goiski căreia i-a dăruit icoana în semn de mulţumire pentru găzduire.

Prima minune săvârşită de icoană a fost atestată în anul 1597, când fratele Annei, orb din naştere, rugându-se la icoană şi-a căpătat vederea. În semn de mulţumire Anna Goiski a dăruit icoana şi o parte din moşie Mănăstirii Poceaev.

După moartea Annei Goiski moşia a revenit nepotului său Andrei. Fiind luteran, acesta a organizat o adevărată prigoană asupra călugărilor luând înapoi de la mănăstire darurile mătuşii sale. Le-a interzis călugărilor până şi să ia apă de la fântâna Sfântului Iov de la poalele colinei Poceaev.

În anul 1643 Andrei devastează mănăstirea şi fură Icoana făcătoare de minuni. Duce în acelaşi timp o viaţă plină de chefuri. În timpul unei petreceri, de altfel imortalizată într-o frescă din biserică, Andrei Ferlei îi cere soţiei, în prezenţa amicilor săi petrecăreţi, să batjocorească icoana.

Maica Domnului nu a permis însă profanarea icoanei şi soţia lui Andrei Ferlei a devenit posedată de diavol. Femeia şi-a revenit numai după ce Icoana a fost re-adusă la mănăstire. De atunci icoana nu a mai părăsit niciodată Lavra Poceaev. După icoană s-au făcut numeroase copii, şi acestea la rândul lor făcând multe minuni.

Lavra Poceaev - Urma Maicii Domnului

Tot în Catedrala Adormirii Maicii Domnului din Lavra Pochaev credincioşii se închină la urma Maicii Domnului. Se spune că Maica Domnului s-a arătat aici într-o pară de foc în anul 1240 şi că, în locul în care a păşit, a rămas pe stâncă amprenta tălpii piciorului drept. În acel loc a apărut un izvor făcător de minuni.

Urma Maicii Domnului se află astăzi la o jumătate de metru sub nivelul podelei bisericii. Dat fiind accesul anevoios spre urma Maicii Domnului, călugării au brodat urma pe un batic de mătase care este aşezat mai sus de nivelul podelei, sub un frumos baldachin amenajat nu departe de intrarea în biserică.

Locul unde e urma Maicii Domnului e îmbrăcat în argint iar mai sus se află o icoană cu chipul Maicii Domnului, dăruită mănăstirii în secolul al XIX-lea de familia academicianului Verbovski.

În fiecare dimineaţă credincioşii au posibilitatea să se închine la urma Maicii Domnului primind în acelaşi timp şi câte un pic de apă sfinţită de la izvorul Maicii Domnului. S-au făcut mai multe minuni în acest loc, prima fiind datată în anul 1664 când, un ţăran pe nume David Goiduc s-a spălat pe faţă cu apă sfinţită de la acest izvor şi şi-a recăpătat vederea.

Lavra Poceaev - Clopotniţa

Clopotniţa de la Poceaev a fost construită între anii 1861 şi 1869, după proiectul arhitectului Rastarganov. Are o înălţime de 65 de metri şi poate fi văzută de la mare distanţă pe colina Poceaev, care la rândul ei are 70 de metri înălţime.

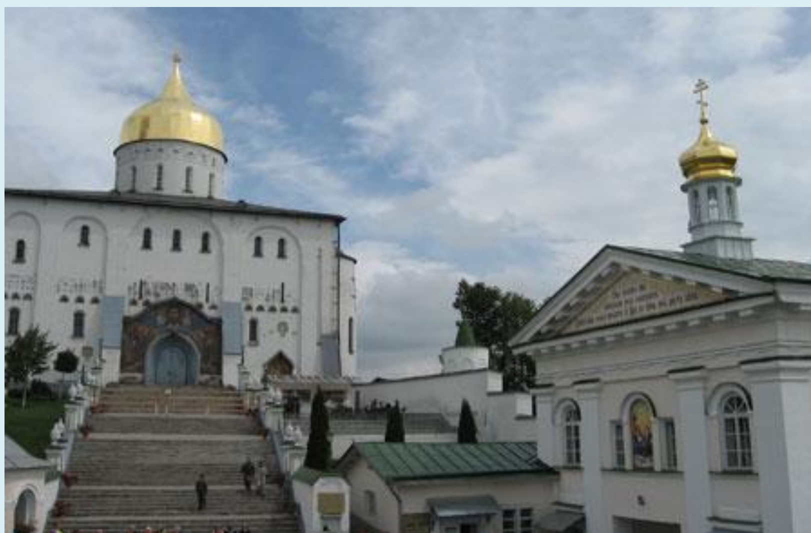
Clopotniţa Lavrei are mai multe etaje şi este construită separat de biserică. La etajul al treilea se află clopotele turnate în anul 1886, în Rusia, în renumitele ateliere ale lui Samghin. Clopotul mare cântăreşte 11.5 tone, fiind considerat şi el făcător de minuni. Mai sus, la etajul patru este instalat un ceas de mare precizie.

Clopotniţa are, în total, un număr de 15 clopote trase cu multă dibăcie de 2 călugări. Unul bate clopotul mare iar celălalt clopotele mici. Clopotele oferă celor ce vin la mănăstire un impresionant spectacol de sunet care rivalizează cu minunatele cântări bisericeşti ale corului Lavrei. Acesta răsună maiestuos în acustică impecabilă a bisericilor din incintă.

Lavra Poceaev - Biserica Sfintei Treimi

La Pochaev, o altă biserică mare, Biserica Sfintei Treimi, construită la începutul secolului al XX-lea, se distinge prin iconostasul aurit şi mozaicul ornamental situat deasupra uşilor de la intrare. O copie a icoanei Sfintei Treimi realizate de Andrei Rubliov poate fi admirată în partea dreaptă a uşilor împărăteşti.

Alte biserici din Lavra Poceaev sunt închinate Sfinţilor Antonie şi Teodosie de la Pecerska din Kiev dar şi celor doi mari Sfinţi ai Poceaevului: Sfântul Amfilohie şi Sfântul Iov ale căror moaşte întregi stau mărturie în racle, în biserica situată sub Catedrala Adormirii Maicii Domnului.

Lavra Poceaev - Biserica din Peşteră şi Sfântul Amfilohie

Coborând o serie de trepte, străjuite de minunate fresce ce înfăţişează momente din istoria mănăstirii, se ajunge sub marea Biserică a Adormirii Maicii Domnului. Aici, în biserică, pe partea stângă, se află racla din marmură albă ce păstrează

moaştele Sfântului Amfilohie. Născut în anul 1894, Sfântul Amfilohie a trăit 77 de ani. El a murit otrăvit prin mâncare.

În viaţa sa pământeană a vindecat foarte mulţi oameni. S-a proslăvit îndeosebi ca exorcist şi vindecător "de oase", tratând cu mult succes luxaţiile şi alte afecţiuni ale sistemului osos.

După moarte corpul său s-a păstrat intact până la deshumarea ce a avut loc cu 30 de ani mai târziu. La data de 12 mai 2002, ziua canonizării Sfântului Amfilohie, la Poceaev a apărut pe cer o cruce din nori albi.

Sfântul Amfilohie a avut darul cunoaşterii cu duhul şi al facerii de minuni.

Lavra Poceaev - Peştera şi Moaştele Sfântului Iov

Tot aici, în Biserica din Peşteră, se află şi moaştele Sfântului Iov de la Poceaev. Sfântul Iov s-a născut în anul 1551 şi a trăit exact 100 de ani. Cu o săptămână înainte şi-a cunoscut exact ziua trecerii la cele veşnice.

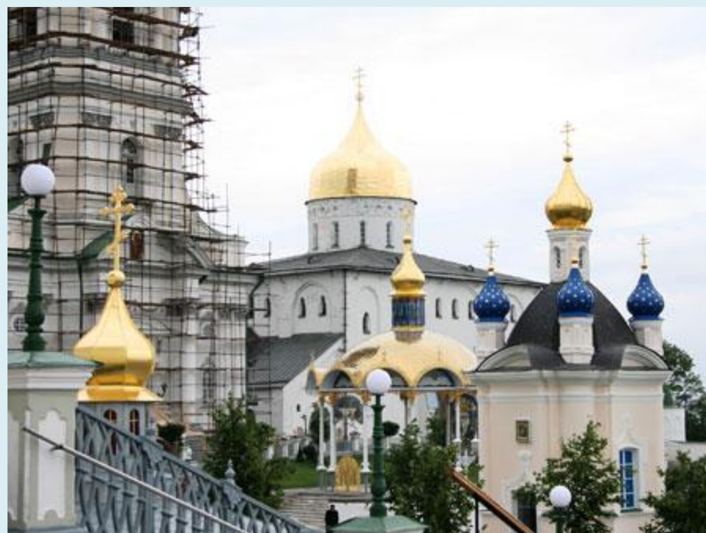
Trupul său a stat în pământ 7 ani şi 9 luni fără a avea semne de descompunere. Chiar imediat după moartea sa au fost semnalate minuni. Discipolul său Dositei s-a vindecat doar atingând hainele Sfântului Iov.

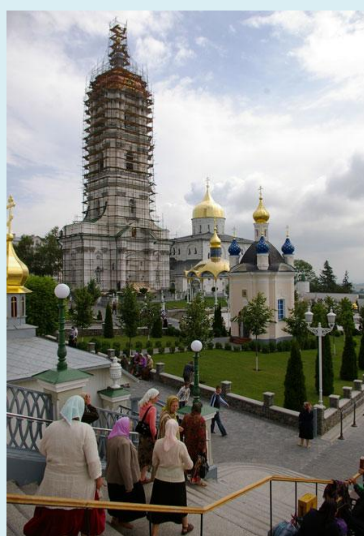
Acum Sfintele moaşte sunt depuse într-o raclă de argint, dăruită mănăstirii de contesa Anna Orlova Cismenskaia. Acoperământul a fost confecţionat în Italia din marmură albă. În semn de recunoaştere pentru binefacerile Sfântului Iov creştinii au adus aici mai multe candele.

În partea dreaptă, lângă moaştele acestuia, se vede intrarea în mica peşteră a Sfântului Iov. Intrarea în peşteră este foarte strâmtă, fiind nevoie de mult curaj şi dibăcie pentru a putea intra în aceasta. Credincioşii intră aici cu mâinile întinse înainte printr-un coridor de formă cilindrică de aproximativ 3 metri lungime şi cu un diametru de circa 50 de centimetri, după care brusc se coboară în pantă abruptă aproape doi metri.

Ieşirea se face tot prin acest loc. Aici se nevoia Sfântul Iov în post şi rugăciune. E peştera în care Sfântul Iov s-a rugat timp de peste 40 de ani. Se spune că acolo Sfântul Iov se ruga împreună cu îngerii şi de multe ori, în timpul rugăciunii, din peşteră ieşea o lumină care se răspândea în întreaga biserică.

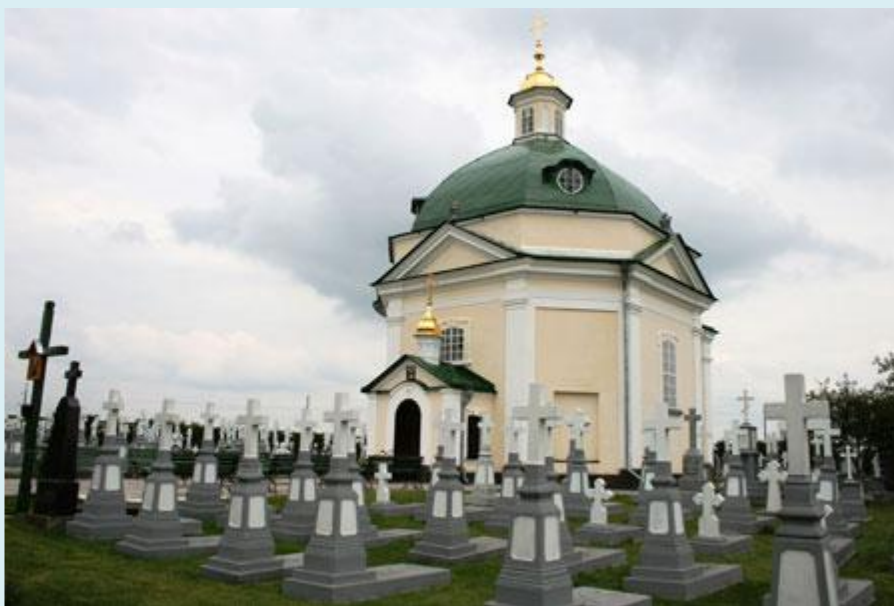

Peştera e mică, nu încap în ea mai mult de 10 oameni. În peşteră se află o icoană şi o candelă. Mulţi credincioşi încearcă să intre în peşteră. Mulţi nu au curaj sau nu reuşesc, dar cei care o fac au marea bucurie de a fi trecut un prag fizic şi psihic foarte dificil şi de a fi trăit câteva momente unice de înălţare spirituală în locul în care s-a nevoit şi s-a rugat un Sfânt.

Lavra Poceaev - Cimitirul din localitate cu mormintele celor doi sfinţi

Cei care ajung la Poceaev se închină la moaştele Sfinţilor Iov şi Amfilohie în Biserica din Peşteră dar merg şi la cimitirul din localitate pentru a se închina la mormintele unde s-au aflat cândva cei doi Sfinţi pentru că şi în acest loc se mai petrec minuni.

Credincioşii iau cu ei pământ tămăduitor de pe mormântul Sfântului Amfilohie.

http://www.youtube.com/watch?feature=player_embedded&v=ObwLAUUpc-I

Situl mănăstirii Poceaev: http://www.pochaev.org.ua/

Lavra Poceaev - info

Înființarea: 1240;

Hramul bisericilor: centru

⇒ Adormirea Macii Domnului, 15/28 august;
⇒ Catedrala „Sfânta Treime”;
⇒ Paraclisul Sfântului cuvios Iov de la Poceaev.
⇒ Icoana făcătoare de minuni a Maicii Domnului;
⇒ Tălpița Maicii Domnului;
⇒ Moaștele cuvioşilor Iov și Amfilohie;
⇒ Peștera Sfântului cuvios Iov.

Mănăstire de călugări: Stareț: Î.P.S. Vladimir, arhiereu vicar al B. O. din Ucraina.

Istoria mănăstirii Poceaev a început în secolul al XIII-lea când, câţiva călugări, goniţi de invazia tătaro - mongolă, au venit aici de pe malul râuleţului Poceaev din Kiev, dând numele de Poceaev colinei pe care ulterior au zidit o mănăstire.

Localitatea care s-a dezvoltat în preajma mănăstirii a căpătat şi ea acelaşi nume în secolul al XVII-lea.

În vechea Rusie numai mănăstirile foarte mari, cu mai multe biserici şi cu un număr impunător de călugări erau numite lavre. O lavră avea obligatoriu şi moaşte de sfinţi. Astăzi Lavra Poceaev are peste 150 de călugări şi peste 200 de persoane în ascultare.

Catedrala închinată Adormirii Maicii Domnului are dimensiuni impresionante, zugrăvită în alb şi roz. Catedrala are mai multe altare şi icoane de o frumuseţe rară iar pe pereţii din interior sunt pictate uriaşe scene biblice şi scene din viaţa mănăstirii. În fiecare dimineaţă la ora 5,00 în catedrală se adună călugării şi credincioşii care se roagă la icoana făcătoare de minuni a Maicii Domnului.

E momentul în care icoana înconjurată de raze aurii, împodobită cu pietre preţioase, este coborâtă încet din înaltul catapetesmei pentru ca oamenii să se poată apropia de ea şi să se închine.

Icoana a fost pictată în stil bizantin pe lemn de tei. Datează din secolele X-XII. Dimensiunea ei este de 30X40 cm.

Icoana a ajuns la Poceaev în 1559 când mitropolitul grec Neofit efectua o vizită la Kiev şi aici a făcut un popas la contesa Goiski căreia i-a dăruit icoana în semn de mulţumire pentru găzduire.

Prima minune săvârşită de icoană a fost atestată în 1597 când fratele Annei, orb din naştere, rugându-se la icoană a căpătat vederea. În semn de mulţumire Anna Goiski a dăruit icoana şi o parte din moşie mănăstirii Poceaev.

După moartea Annei Goiski moşia a revenit nepotului său Andrei Ferlei. Fiind luteran, acesta a organizat o adevărată prigoana asupra călugărilor luând înapoi de la mănăstire darurile mătuşii sale. Le-a interzis călugărilor până şi să ia apa de la fântâna Sfântului Iov de la poalele colinei Poceaev.

În anul 1643 devastează mănăstirea şi fură icoana făcătoare de minuni. Duce în acelaşi timp o viaţă plină de chefuri. În timpul unei petreceri (de altfel imortalizate într-o frescă din biserică) Andrei îi cere soţiei, în prezenţa amicilor săi petrecăreţi, să batjocorească icoana. Maica Domnului nu a permis însă profanarea icoanei şi soţia lui Andrei Ferlei a devenit posedată de diavol. Femeia şi-a revenit numai după ce icoana a fost readusă la mănăstire.

De atunci icoana nu a mai părăsit niciodată mănăstirea. S-au făcut numeroase copii după icoană şi acestea la rândul lor au făcut multe minuni.

Tot în Catedrala Adormirii Maicii Domnului din Lavra Poceaev credincioşii se închină la urma Maicii Domnului.

Se spune că Maica Domnului s-a arătat aici într-o pară de foc în anul 1240 şi că, în locul în care a păşit, a rămas pe stâncă amprenta tălpii piciorului drept. În acel loc a apărut un izvor făcător de minuni. Urma Maicii Domnului se află astăzi la o jumătate de metru sub nivelul podelei bisericii. Dat fiind accesul anevoios spre urma Maicii Domnului, călugării au brodat urma pe un batic de mătase care este aşezat mai sus de nivelul podelei, sub un frumos baldachin amenajat nu departe de intrarea în biserică. Locul unde e urma Maicii Domnului e îmbrăcat în argint iar mai sus se afla o icoană cu chipul Maicii Domnului, dăruită mănăstirii în secolul al XIX-lea de familia academicianului Verbovski.

În fiecare dimineaţă credincioşii au posibilitatea să se închine la urma Maicii Domnului primind în acelaşi timp şi câte un pic de apă sfinţită de la izvorul Maicii Domnului. S-au făcut mai multe minuni în acest loc, prima fiind datată în anul 1664 când, un ţăran pe nume David s-a spălat pe faţă cu apă sfinţită de la acest izvor şi şi-a recăpătat vederea.

Clopotniţa de la Poceaev a fost construită între 1861 şi 1869 după proiectul arhitectului Rastarganov. Are o înălţime de 65 de metri şi poate fi văzută de la mare distanţă pe colina Poceaev care la rândul ei are 70 de metri înălţime. Clopotniţa are mai multe etaje şi este construită separat de biserică. La etajul al treilea se află clopotele turnate în 1886 în Rusia, în renumitele ateliere ale lui Samghin. Clopotul mare cântăreşte 11,5 tone fiind considerat şi el făcător de minuni. În total clopotniţa are 15 clopote trase cu multă dibăcie de 2 călugări. Unul bate clopotul mare, iar celălalt clopotele mici. Mai sus la etajul patru este instalat un ceas de mare precizie. Clopotele oferă celor ce vin la mănăstire un impresionant spectacol de sunet care rivalizează cu minunatele cântări bisericeşti ale corului Lavrei. Acesta răsună maiestuos în acustica impecabilă a bisericilor din incintă.

La Poceaev, o altă biserică mare, Biserica Sfintei Treimi, construită la începutul secolului al XX-lea, se distinge prin iconostasul aurit şi mozaicul ornamental situat deasupra uşilor de la intrare.

O copie a icoanei Sfintei Treimi realizate de Andrei Rubliov poate fi admirată în partea dreaptă a uşilor împărăteşti. Alte biserici din Lavra sunt închinate Sfinţilor Antonie şi Teodosie de la Pecerska din Kiev, dar şi celor doi mari Sfinţi ai Poceaevului: Sfântul Amfilohie şi Sfântul Iov ale căror moaşte întregi stau mărturie în racle, în biserica situată sub Catedrala Adormirii Maicii Domnului.

În partea stângă, în biserica Sfântului cuvios Iov, se află racla din marmură albă unde se află moaştele Sfântului Amfilohie.

Născut în anul 1894, Sfântul Amfilohie a trăit 77 de ani. A murit otrăvit prin mâncare. În viaţa sa pământeană a vindecat foarte mulţi oameni. S-a proslăvit îndeosebi ca exorcist şi vindecător “de oase”, tratând cu mult succes luxaţiile şi alte afecţiuni ale sistemului osos. După moarte corpul său s-a păstrat intact până la deshumarea ce a avut loc cu 30 de ani mai târziu. În 12 mai 2002, ziua canonizării Sfântului Amfilohie, la Poceaev a apărut pe cer o cruce din nori albi. Sfântul Amfilohie a avut darul cunoaşterii cu duhul şi al facerii de minuni.

Tot aici în Biserica din Peşteră se află moaştele Sfântului Iov de la Poceaev. Sfântul Iov s-a născut în anul 1551 şi a trăit exact 100 de ani. Cu o săptămână înainte şi-a cunoscut exact ziua trecerii la cele veşnice. Corpul său a stat în pământ 7 ani şi 9 luni fără a avea semne de descompunere. Chiar imediat după moartea sa au fost semnalate minuni. Ucenicul său Dositei s-a vindecat doar atingând hainele Sfântului Iov.

Acum Sfintele moaşte sunt depuse într-o raclă de argint, dăruită mănăstirii de contesa Anna Orlova Cismenskaia. Acoperământul a fost confecţionat în Italia din marmură albă. În semn de recunoaştere pentru binefacerile Sfântului Iov creştinii au adus aici mai multe candele. Aici în partea dreaptă se vede intrarea în mica peşteră a Sfântului Iov.

Intrarea în peşteră este foarte strâmtă. E nevoie de mult curaj şi dibăcie pentru a putea intra. Se intră cu mâinile întinse înainte printr-un coridor de formă cilindrică de aproximativ 3 metri lungime şi cu un diametru de circa 50 de cm, după care brusc se coboară în pantă abruptă aproape doi metri. Ieşirea se face tot prin acest loc.

Aici s-a nevoit Sfântul Iov în post şi rugăciune timp de peste 40 de ani. Se spune că acolo Sfântul Iov se ruga împreună cu îngerii şi de multe ori, în timpul rugăciunii, din peşteră ieşea o lumină care se răspândea în întreaga biserică. Peştera e mică, nu încap în ea mai mult de 10 oameni. În peşteră se află o icoană şi o candelă.

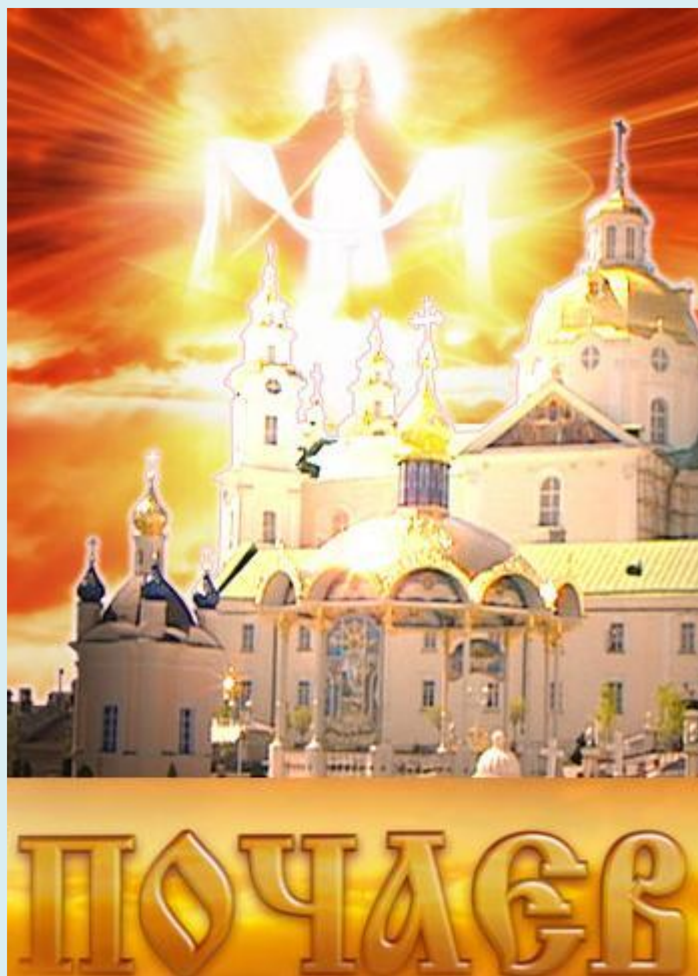
Mulţi credincioşi încearcă să intre în peşteră. Mulţi nu au curaj sau nu reuşesc dar cei care o fac au marea bucurie de a fi trecut un prag fizic şi psihic foarte dificil şi de a fi trăit câteva momente unice de înălţare spirituală în locul în care s-a nevoit şi s-a rugat un sfânt. Cei care ajung la Poceaev se închină la moaştele Sfinţilor Iov şi Amfilohie în Biserica din Peştera, dar merg şi la cimitirul din localitate pentru a se închina la mormintele unde s-au aflat cândva cei doi Sfinţi pentru că şi în acest loc se mai petrec minuni. Credincioşii iau cu ei pământ tămăduitor de pe mormântul Sfântului Amfilohie.

Istoria Lavrei Poceaev a fost tumultoasă, mănăstirea trecând prin 10 războaie mai mari sau mai mici pe durata celor şapte secole de existenţă. Primul război mondial, ocuparea de către austrieci, trecerea Lavrei sub controlul episcopului de Varşovia între 1920 şi 1939, după ce partea de vest a regiunii Volan a devenit o parte a Poloniei. Anii '60 cu persecuţii religioase şi represiuni şi multe alte încercări au clătinat poate dar nu au reuşit să distrugă marea Lavră din Poceaev.

La 5 august 2010 Lavra Poceaev a celebrat 770 de ani de la întemeiere. Bisericile impunătoare, chiliile, atelierele de pictat icoane, o tipografie, un spital pentru călugări, seminarul teologic, magazinele cu obiecte bisericeşti, hotelul pentru pelerini dar şi grădinile şi terenurile agricole fac din Lavra Poceaev un mare punct de atracţie pentru creştini, un loc în care oamenii se simt mai aproape de Dumnezeu.

Sursa: www.pelerinajeucraina.blogspot.com

Poceaev - film

Poceaev:
https://www.youtube.com/watch?v=cjWAQE6C3Ew

Poceaev (dublat în limba română):
http://www.youtube.com/watch?v=PdRLamFr070

Un film impresionant despre icoana Maicii Domnului de la Mănăstirea Poceaev şi despre minunile săvârşite de Dumnezeu pentru rugăciunile sfinţilor stareţi si părinţi de acolo.

Lavra Poceaev este una dintre cele mai mari lavre ale Ucrainei de astăzi. În vechea Rusie numai mănăstirile foarte mari, cu mai multe biserici, cu un număr impresionant de călugări şi cu o funcţionare neîncetată din momentul înfiinţării, erau numite lavre.

Istoria Lavrei Poceaev a început în secolul al XIII-lea, când, câtiva călugări, goniţi de invazia tătaro-mongolă, au venit aici de pe malul râuleţului Poceaev din Kiev, dând numele de Poceaev colinei pe care ulterior au zidit o mănăstire.

Istoria sa a fost tumultoasă, mănăstirea trecând prin zece războaie, pe durata celor şapte secole de existenţă. Primul război mondial, ocuparea de către austrieci, trecerea Lavrei sub controlul Episcopului de Varşovia între 1920 şi 1939, după ce partea de vest a regiunii Volan a devenit o parte a Poloniei. Anii 1960, cu persecuţii religioase şi represiuni şi multe alte încercări, au clătinat poate, dar nu au reuşit să distrugă marea Lavră din Poceaev.

«Poceaev» - este un film despre istoria acestei renumite lavre, relatat de un om, care după prima sa vizită aici, a simţit mişcări profunde în propriul suflet, care i-au permis să privească lumea cu alţi ochi. De atunci la orice ocazie revine la această renumită lavră. Deci, împreună cu eroul nostru să începem şi noi această călătorie.

Călătorie spirituală la marile lavre din Ucraina

Lavra Pecerska şi Lavra Poceaev reprezintă leagănul ortodoxiei ucrainene ce dezvăluie trăirea sfinţilor ce s-au nevoit pe aceste meleaguri. Centrul de Pelerinaj „Sfânta Parascheva“ al Mitropoliei Moldovei şi Bucovinei organizează pelerinaje, primul dintre ele la sfârşitul acestei luni, în cadrul cărora credincioşii vor putea descoperi nu doar minunăţiile arhitecturale ale bisericilor şi liniştea dumnezeiască a acestor locuri, cât mai ales tăria credinţei de care au dat dovadă sfinţii ce s-au nevoit în cele două mari lavre, urma Maicii Domnului, izvoare tămăduitoare, peste o sută de moaşte întregi de sfinţi bineplăcuţi lui Dumnezeu, şi câte alte taine ascunse în peşterile şi zidurile vechilor biserici.

Colţuri de Rai a lăsat Dumnezeu pe tot cuprinsul Pământului: de-a lungul şi de-a latul, în creierii munţilor sau pe crestele dealurilor, în bătaia valurilor ori a vântului, acolo unde nici mintea nu gândeşte.

Frumuseţea răpitoare a locurilor creează o armonie perfectă cu liniştea ce străbate din interiorul zidurilor groase care respiră sacadat rugăciuni înălţătoare. O armonie între Cer şi Pământ, o punte de legătură între om şi Divinitate. Un astfel de loc care a dat nu mai puţin de 20 de episcopi ruşi şi despre care se spune că este locul de unde a început creştinarea poporului rus este Lavra Pecerska sau Lavra Peşterilor.

Acest ansamblu monastic răsărit în mijlocul Kievului ascunde minunate taine ale sfinţilor ce s-au nevoit în grote, fiind un loc unic în lumea creştin-ortodoxă nu numai datorită sfinţeniei şi trăirii cu totul aparte a ortodocşilor ucraineni, ci şi a celor peste 150 de moaşte de sfinţi şi icoane făcătoare de minuni.

Lavra Pecerska, oaza de ortodoxie din inima Ucrainei, este înscrisă pe lista patrimoniului mondial al UNESCO şi se întinde pe 28 de hectare: peste 100 de edificii, biserici de suprafaţă şi subterane, două peşteri cu moaşte de sfinţi, clopotniţe, fortificaţii, grote cu lungimea de peste 1.000 de metri, muzee, chilii ale călugărilor, ateliere de pictură şi de croitorie pentru veşminte preoţeşti. Toate aceste minunăţii lăsate de Dumnezeu ortodoxiei prin oameni binecuvântaţi de Dânsul au transformat locul într-unul cunoscut de toţi pelerinii iubitori de Hristos, pe bună dreptate această vatră monahală fiind supranumită „Maica mănăstirilor ruseşti“.

Sfinţii zăvorâţi de la Mănăstirea peşterilor din inima Kievului

Specific Lavrei Pecerska sunt peşterile de 228 metri lungime şi o adâncime de 5 până la 20 de metri, unde se găsesc zeci de racle cu sfinte moaşte, printre care cele ale Sfântului Antonie, cuvioşii Alimpie şi Grigorie, zugravii, cronicarul Nestor, Sfinţii ierarhi Simeon şi Nikon etc.

„Lavra Pecerska este deosebită şi pentru că acolo credincioşii se pot ruga la cele peste o sută de moaşte întregi, nicăieri în lume nu se va mai găsi un asemenea loc cu un număr atât de mare de sfinte moaşte întregi. Aici s-au nevoit în post şi rugăciune numeroşi sfinţi care s-au zăvorât. S-au retras din lume, s-au ascuns în pământ, s-a zidit în urma lor, fiind lăsată doar o mică ferestruică pe unde primeau puţină apă şi puţină mâncare. În acest mod, ispitele lor veneau din interiorul sufletului, Diavolul chinuindu-i crunt acolo în acele grote“, ne spune pr. Daniel Tode de la Centrul de Pelerinaj „Sfânta Parascheva“ al Mitropoliei Moldovei şi Bucovinei, coordonatorul pelerinajelor externe.

Despre sfinţii de la Pecerska, ce au luptat cu ispitele trupeşti şi sufleteşti, ne vorbeşte Patericul: „Şi la unii, şi la alţii, sunt portari (Nicolae şi Loghin), pustnici (Pimen, Zaharia şi alţii), cuprinşi de multe boli (Pimen şi Iosif), ascultători (Serghie şi Pavel), sfinţi mucenici (Kuksa şi Luchian), zăvorâţi (Onufrie, Teodor, Eftimie), făcători de minuni (Grigorie, Anton şi alţii), tămăduitori (Damian, Agapit, Ipatie şi Pangratie), izgonitori de duhuri rele (Grigorie făcătorul de minuni, Ilarion şi alţii), plângători (Atanasie şi Pafnutie), biruitori de patimi trupeşti (Moise ungurul, Ioan mult pătimitorul, Sisoe schimnicul). Sfintele lor moaşte arată până în ziua de astăzi, asupra celor ce vin cu credinţă, mult felurita lucrare minunată a

harului Duhului Sfânt. Îndeobşte însă, evlavioasa cercetare a acestor sfinţi bine plăcuţi lui Dumnezeu de la Pecerska ne face să trăim într-o altă lume, nepământească, ne preschimbă, făcându-ne mai buni, ne sfinţeşte sufletul şi trupul şi ne aduce într-o strânsă legătură duhovnicească cu sfinţii şi, prin ei, cu Însuşi Dumnezeu".

Lavra Pecerska şi mitropolitul Petru Movilă

De Lavra Pecerska se leagă şi numele mitropolitului Kievului Petru Movilă, fiul domnitorului moldovean Simion Movilă, care a reorganizat tipografia din Lavra, înzestrând-o şi cu litere latine, a înfrumuseţat şi restaurat mănăstirea şi Biserica Uspenia, s-a preocupat de starea duhovnicească a monahilor şi a pus bazele unui colegiu universitar teologic în Lavră, devenit apoi Academia Duhovnicească din Kiev. De asemenea, în anul 1643, mitropolitul Petru Movilă a canonizat 69 de sfinţi din peşteră.

15 biserici fac parte din lavră, acestea adăpostind icoane făcătoare de minuni şi reprezentând adevărate capodopere de artă. Printre acestea, Biserica Uspenia este văzută drept model de arhitectură pentru întreaga lume rusă, multe dintre bisericile din Rusia luându-o drept etalon.

Urma Maicii Domnului de la Poceaev

Un alt paradis în miniatură ce ne cheamă să păşim pe urma Maicii Domnului îl regăsim la Poceaev, una dintre cele mai mari lavre ale Ucrainei de astăzi, unde se nevoiesc în post şi rugăciune aproximativ 100 de călugări şi peste 200 de persoane în ascultare. Istoria acestui ansamblu monahal a început în secolul al XIII-lea, când, câţiva călugări, goniţi de invazia tătaro-mongolă, au venit aici de pe malul râuleţului Poceaev din Kiev, dând numele de Poceaev colinei pe care ulterior au zidit o mănăstire.

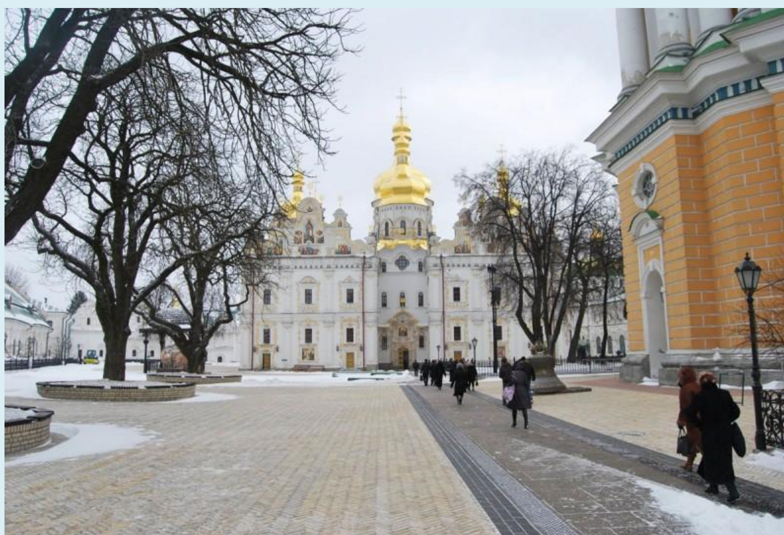
Bisericile din Lavra Poceaev se deosebesc prin turlele aurite. Catedrala închinată Adormirii Maicii Domnului, de dimensiuni impresionante, este zugrăvită în alb şi roz, are mai multe altare şi icoane de o frumuseţe rară, iar pe pereţii din interior sunt pictate uriaşe scene biblice şi scene din viaţa mănăstirii. În catedrală se află icoana Maicii Domnului de pe catapeteasmă, care este coborâtă în fiecare dimineaţă la ora 5:00 pentru ca oamenii să se apropie de ea şi să se închine. Icoana făcătoare de minuni a fost pictată în stil bizantin pe lemn de tei, datează din secolele X-XII şi a ajuns la Poceaev în anul 1559, când mitropolitul grec Neofit efectua o vizită la Kiev şi aici a făcut un popas la contesa Goiski căreia i-a dăruit icoana în semn de mulţumire pentru găzduire. Ulterior, icoana a fost dăruită de contesă mănăstirii, alături de alte danii, în semn de preţuirie pentru vindecarea fratelui său.

Tot în Catedrala Adormirii Maicii Domnului din Lavra Poceaev credincioşii se închină la Urma Maicii Domnului, rămasă imprimată pe stâncă încă din anul 1240, când se crede că Maica Domnului s-a arătat aici într-o pară de foc. În acel loc a apărut un izvor făcător de minuni, pelerinii având posibilitatea ca în fiecare dimineaţă să se roage la urma Maicii Domnului şi să primească puţină apă sfinţită de la acest izvor.

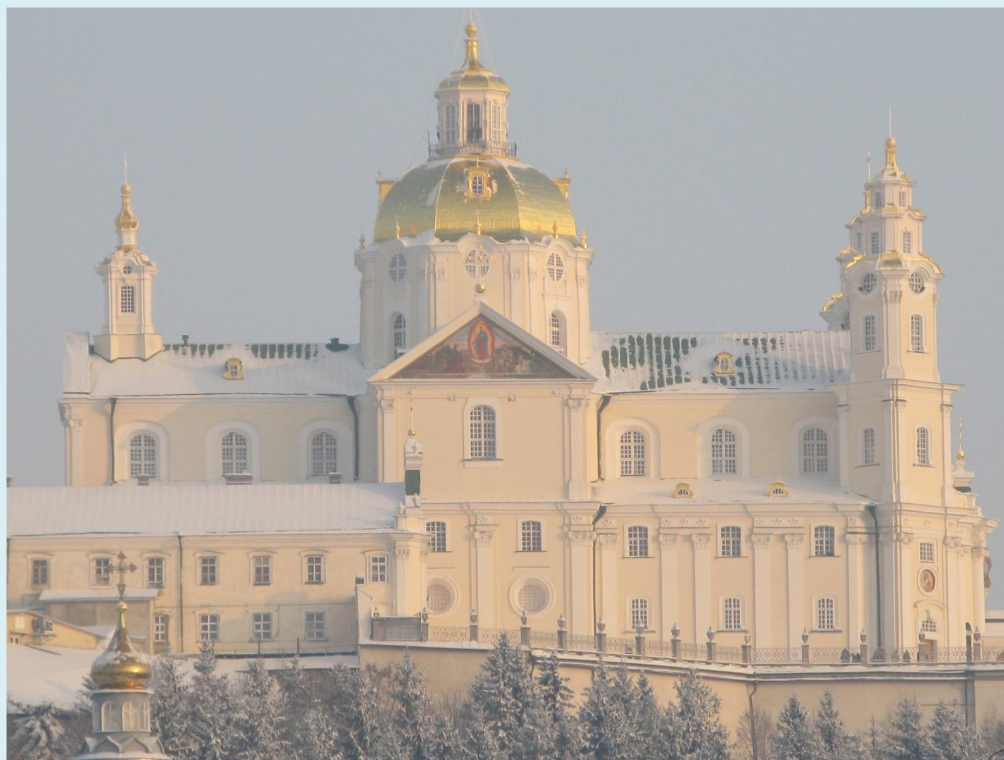
În biserica din Peşteră, de sub Biserica Adormirii Maicii Domnului, se află raclele ce păstrează moaştele Sfântului Amfilohie şi ale Sfântului Iov de la Poceaev, pelerinii putând pătrunde însoţiţi însă de o mare voinţă şi credinţă în peştera strâmtă unde s-a rugat Sfântul Iov.

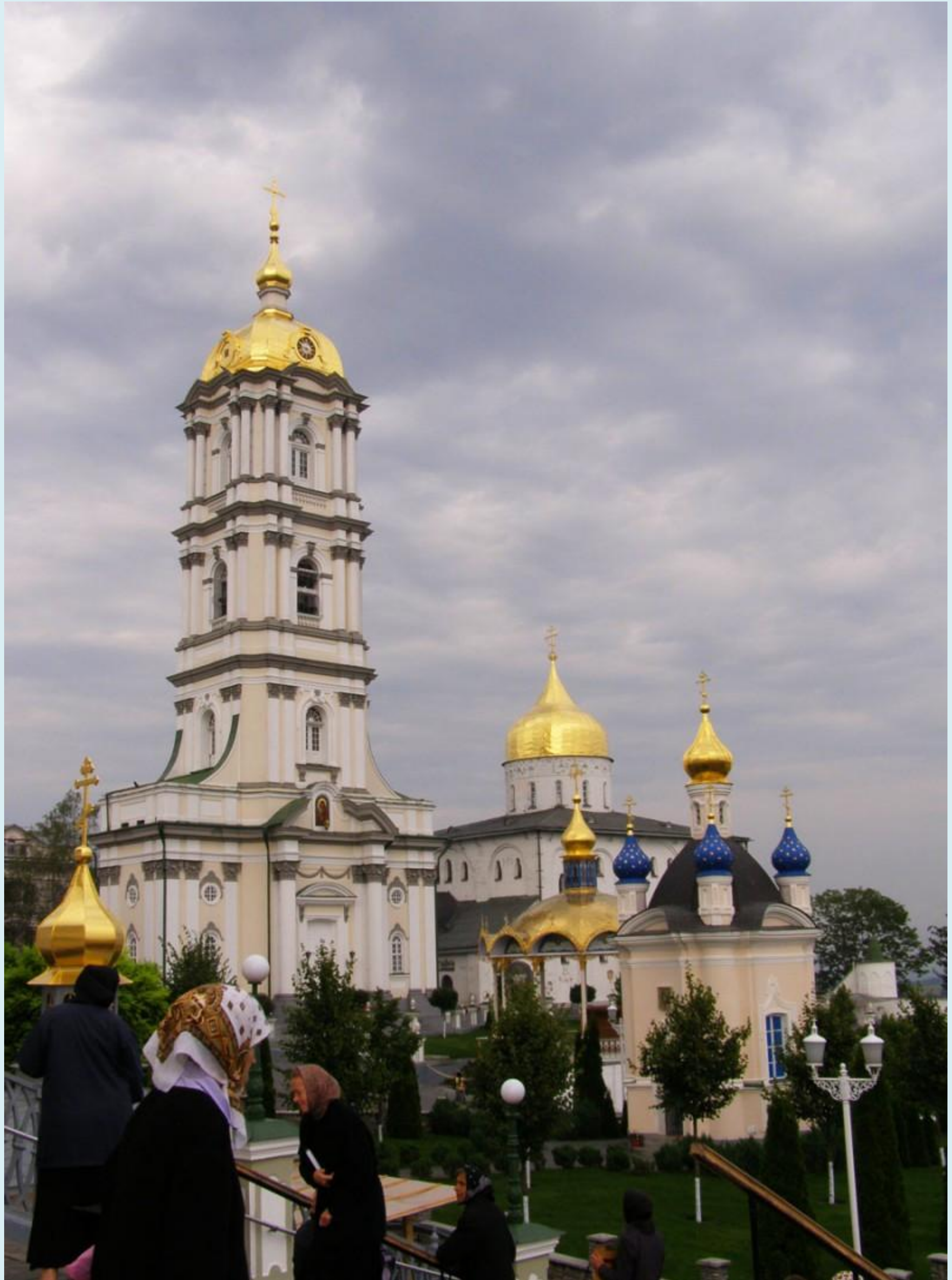
„Aceste locuri au o încărcătură spirituală aparte; e o linişte totală, simţi că ai intrat într-un loc sacru, iar credincioşii vor rămâne cu adevărat cu un câştig spiritual în urma unui astfel de pelerinaj. Trebuie să ne gândim şi la bunăstarea sufletului, pentru că sufletul este primul care moare, însă din păcate şi ultimul care primeşte hrană. O fărâmă de hrană duhovnicească primim ca pelerini în astfel de locuri binecuvântate de Dumnezeu“, ne mai spune părintele Daniel Tode.

Pelerinaje la Lavra Pecerska şi Lavra Poceaev

Compartimentul „Pelerinaje şi turism“ al Mitropoliei Moldovei şi Bucovinei
Bd. Ştefan cel mare şi sfânt nr.14, Iaşi - 700064, România
Telefon: 0040.232.276.907; Fax: 0040. 232.276.867 şi pe internet:
Email: centruldepelerinaj@yahoo.co.uk; office@provitur.ro
Web: www.centruldepelerinaj.ro; www.provitur.ro

Mănăstirea Poceaev, Ucraina

Minunile sunt aevea, se întâmplă la Sfânta Lavră Poceaev!

Cel de-al o sutălea articol publicat pe site sub semnătura mea, voiesc să-l dedic Maicii Domnului, ca semn de mulțumire și recunoștință. Nu numai pentru că m-am născut, m-am botezat și am viețuit sub acoperământul său, simțindu-i totdeauna ajutorul și ocrotirea, ci și pentru că tema acestui articol este legată de una dintre cele mai speciale călătorii din viața mea, călătorie în care am trăit din prea plin o întâlnire spirituală și minunată cu Maica lui Dumnezeu și cu mulți sfinți din soborul său.

Pelerinajul la care am luat parte a fost în fapt un circuit, care a început la Suceava, a continuat spre Bănceni, Kiev, Cernigov și Poceaev și s-a sfârșit la Iași și Hadâmbu. De la primul și până la ultimul pas, a fost un periplu profund ziditor de suflet și nu găsesc cuvinte potrivite pentru a zugrăvi cât mai fidel și mai complet evantaiul trăirilor mele spirituale, atât de fin și totuși atât de trainic țesute și întrepătrunse prin ”urzeala” pământeană a călătoriei.

În acest context, povestea mea va începe cu popasul duhovnicesc care m-a marcat cel mai mult și mi-a mijlocit trăirea unei alte minuni a Maicii Domnului: Lavra Poceaev.

Despre această vestită mănăstire auzisem de multe ori și fără s-o văd vreodată, nici măcar în fotografii, îmi făurisem în mintea mea o imagine a sfintei așezări, una în care biserica tradițională rusă, cu multe turle aurite în formă de clopot, pe cât de simplu zugrăvită în exterior, doar în culori vesele și pastelate, pe atât de plină de strălucire în interior, trona ca o regină în mijlocul perimetrului monahal. În realitate, mănăstirea este ceva mai mult, un lăcaș mai impunător și mai impresionant decât imaginea ce cu naivitate o conturasem în cugetul meu.

Plecând de la Kiev, după aproape 500 kilometri parcurși cu autocarul, am ajuns la Poceaev într-o după-amiază mohorâtă, presărată ades de averse de ploaie rece, neobișnuite pentru luna de mijloc a verii, chiar și la o latitudine mai nordică.

După ce ne-am cazat și ne-am primenit, am dat o raită prin împrejurimi, căci la ora aceea norii se împrăștiaseră, iar curcubeul făgăduit de Dumnezeu oamenilor, ca semn de împăcare, lumina feeric cerul, ca un arc uriaș ce unea orizontul dinspre răsărit spre apus. Deși hotelul nostru era foarte aproape de mănăstire, iar imaginea acesteia, ca o cetate înălțată pe platoul retezat al unui deal mic, era o imagine pe cât de atrăgătoare, pe atât de plină de taină și imposibil de ignorat, am considerat că respectarea programului stabilit de agenție pentru vizitare începând cu dimineața

următoare, este nu numai necesară, dar și benefică, atâta vreme cât nu cunoșteam locurile și obiceiurile. Toată lumea știe că în lăcașurile monahale există anume cutume și reguli pe care e bine să le respecți, ca să nu pleci de acolo sub povara vinovăției de a fi făcut ceva necuvenit sau dimpotrivă, de a nu fi făcut ceva cu totul cuvenit.

Nu era mare lucru de vizitat prin împrejurimi, de altfel, orașul Poceaev, o localitate mică cu doar 2000-2500 de locuitori, ar fi cu totul neînsemnat din punct de vedere turistic, dacă în veșmântul său citadin n-ar străluci una dintre perlele credinței pravoslavnice, Sfânta Mănăstire Poceaev.

Interesul acestei prime preumblări a fost legat de căutarea unui bancomat, nu pentru mine, ci pentru colega mea de cameră, căreia îi împrumutasem vreo sută de grivne, pe care desigur, le așteptam înapoi cât mai curând, căci nici eu nu aveam disponibilități bănești suficiente pentru tot ce îmi propusesem să fac la lavră. Deși în zonă am descoperit două bancomate, nici unul nu ne-a fost de folos: unul nu avea bani, celălalt afișa mesajele doar în limba ucraineană, ca să nu zic rusă, nici unul dintre noi (ne adunasem vreo șase tovarăși de călătorie) nefiind în măsură să le înțeleagă.

Seara târziu am abordat-o pe translatoarea însoțitoare de grup, o moldoveancă dulce și binevoitoare, care s-a străduit ca întotdeauna să ne scoată din încurcătură, dar din păcate, cardul colegei mele a fost respins de bancomat. Abia a doua zi, colega mea a reușit să schimbe banii cu cineva din grup și să-mi returneze datoria. Oricum, mai târziu aveam să descopăr că în magazinele de pe teritoriul lavrei se folosea în mod curent plata cu cardul, doar pentru serviciile religioase (pomelnice, acatiste, dezlegări, etc) solicitându-se numerar.

A doua zi, ne-am trezit foarte devreme, căci la ora 6,00 icoana făcătoare de minuni a Maicii Domnului, cea pentru care Lavra Poceaev este atât de cunoscută în tot estul Europei, este coborâtă spre închinare credincioșilor. Iar noi, cu toții voiam să ne închinăm ei, precum chiar în fața adevăratei Maici a lui Dumnezeu.

Dimineața era deplin însorită și luminoasă, iar de la înălțimea colinei Poceaevului, turlele aurite ale sfântului lăcaș ne chemau la întâlnire și cunoaștere reciprocă.

De la hotelul unde eram cazați și până la mănăstire nu cred să fi fost mai mult de 300 metri. Drumul în urcare străbate o stradă mică și îngustă, plină de tarabe în care localnicii fac comerț cu obiecte de cult, artizanat, miere, dulcețuri și băuturi conservate în propria gospodărie, alte suveniruri spre aducere aminte de Poceaev

(magneți, căni și pahare inscripționate, bijuterii). Apoi, drumul cotește brusc spre stânga și pe o distanță de cca o sută de metri, în linie dreaptă urcăm direct spre Poarta Sfinților sau, într-o altă traducere, Poarta sfântă, intrarea dinspre apus în sfânta mănăstire (mai există una în partea de răsărit a așezământului).

Poarta sfinților pare un panteon în miniatură, dacă ne referim strict la aspectul său, fațada fiind împodobită cu patru coloane corintice și un fronton triunghiular sub care este pictată mural icoana Maicii Domnului într-un stâlp de foc. Domul atot-cuprinzător al panteonului clasic a fost substituit aici de un mic turn cu cupolă aurită, iar tradiționalele porți masive de bronz de la intrare, sunt aici doar două porți dantelate din fier forjat.

Interesant e că această poartă, încă de la zidirea ei (1834-1835) adăpostește la etaj Biserica Nașterii Fecioarei Maria, în care se slujește în zilele noastre doar în ziua hramului (21 septembrie, după calendarul Bisericii ruse).

Trecerea de Poarta Sfinților și intrarea pe teritoriul mănăstirii se face numai cu condiția respectării cutumelor de comportament și înfățișare impuse de canoanele bisericești: femeile nu au voie în pantaloni sau cu bluze fără mânecă, nici fără acoperământ pe cap; prohibit este și machiajul facial; bărbații trebuie să poarte pantaloni lungi, nicidecum bermude sau pantaloni scurți; toată lumea trebuie să aibă înfățișare cuviincioasă, astfel încât să nu-i smintească pe ceilalți, fie ei mireni, fie monahi sau clerici. De acestea se asigură paza de la poartă, care nu permite accesul celor ce nu se conformează canoanelor.

În plus, pe teritoriul lavrei nu se mănâncă (cu excepția trapezei, firește), nu se vorbește tare, nu se apelează vocal cunoscuții la distanțe mari. Se poate bea apă fie de la izvorul Maicii Domnului (în Catedrala Adormirii), fie de la izvorul Sfântului Iov (în curtea centrală din fața Bisericii Sfintei Treimi).

Deși fusesem preveniți asupra interdicției de a fotografia sau filma în spațiile mănăstirești sau bisericești din Ucraina și Rusia, am descoperit cu încântare că la Lavra Poeaev este permis fotografiatul și filmatul, mai puțin în biserici atunci când se desfășoară vreun ritual de cult (Sfânta Liturghie, acatiste, canoane, alte ceremonii).

Aceste reguli de comportament în incinta lăcașurilor de cult ortodox, care în fapt exprimă smerenia și respectul datorate lui Dumnezeu, Maicii Domnului și tuturor sfinților, sunt niște norme cunoscute și enoriașilor din țara noastră, numai că la noi, de la vorbă la faptă e cale lungă!! Sub pretextul că oamenii, sub nici un motiv nu

trebuie îndepărtați când vin să-și manifeste credința, bisericile noastre îi primesc pe toți și oricum, căci, nu-i așa, nu pot închide poarta celor ce-l caută pe Dumnezeu!

Dar, să revenim la... oile noastre!

Trecând dincolo de Poarta sfântă, am intrat pe teritoriul lavrei. Trebuie spus că întregul ansamblu mănăstiresc, cu toate construcțiile și grădinile componente, este înconjurat la înălțimea de circa 65 de metri ai unui deal ce domină localitatea, de un zid ca de cetate, dar nu unul în care pietrele sau cărămizile de zidire sunt vizibile, ci unul în totalitate tencuit și vopsit în alb. Astfel, imaginea de ansamblu a sfântul lăcaș, în care domină albul construcțiilor, acoperișurile verzi și turlele aurite, este una plină de grație și eleganță, dar și de măreție și monumentalitate.

Deși istoria lavrei este deosebit de interesantă, o istorie veche de aproape 775 ani din care nu lipsesc miracolul și inexplicabilul, nu voi face o incursiune în acest subiect, pentru că e destul de lung, iar o expunere fragmentară sau un rezumat ar conduce la o schiță de ”portret”, din care cititorul n-ar recunoaște multe din trăsăturile ”modelului” și n-ar reuși să-l identifice pe deplin. Celor interesați le recomand lectura cărții ”Minunile icoanei Maica Domnului de la Poceaev ”, editura Sophia 2008, sau mai simplu, accesarea site-ului:
ro.orthodoxwiki.org/Lavra_Poceaev

La intrare, am făcut câțiva pași și îndată ne-am oprit ca să fotografiem din priviri (doar din priviri, că n-aveam timp, ne grăbeam să nu ratăm ritualul de închinare la icoana făcătoare de minuni a Maicii Domnului!) ansamblul clădirilor din jur, cu cupolele lor aurite strălucind puternic în lumina soarelui de dimineață, dominate prin înălțime de o uriașă clopotniță cu patru etaje. Aveam să le identific pe rând în după-amiaza aceleași zile și chiar să trec pragul câtorva dintre ele. În afara spațiilor locuite de călugări, pe teritoriul lavrei mai sunt șapte biserici și capele, o clopotniță monumentală, un seminar teologic, mai multe pangare și un arhondaric cu trapeză, în fapt un hotel pentru găzduirea pelerinilor.

Pe urmele ghidei, am urmat grăbiți aleea ce urca spre Catedrala ”Adormirea Maicii Domnului”, aflată la nivelul cel mai înalt al colinei. Când am intrat, monumentalitatea bisericii a trecut aproape neobservată față de marea de oameni care participau la slujbă, aglomerație care ne-a stârnit și mirarea, dar și admirația. Este cu totul impresionantă prezența credincioșilor ucraineeni în sfânta biserică. Pe lângă înfățișarea lor extrem de decentă (inclusiv fetițele de cele mai mici vârste poartă fustițe și batic pe cap), ținuta și comportamentul impresionează prin sobrietate și participare la fiecare moment al slujbei: se stă numai în picioare (doar cei foarte

bătrâni și cei fizic nepunticioși pot ocupa un loc în strană, iar scaune nu există), se respectă regula tăcerii, se răspunde în cor invocațiilor liturgice și tot în cor sunt cântate Crezul și rugăciunea domnească Tatăl nostru.

Slujba în biserica ortodoxă răsăriteană (rusă și ucraineană) seamănă mult cu cea oficiată în bisericile noastre, cu deosebirea că aproape tot ritualul este cântat. Mie nu mi-a plăcut niciodată sonoritatea vorbirii ruse, dar muzica și corurile lor m-au încântat totdeauna și nu din întâmplare, compozitorul meu preferat este Ceaikovski. Iar în biserici corurile răsună cu adevărat dumnezeiește, oricât le-aș asculta nu mă plictisesc, fiindcă au o melodicitate și un dramatism care îți merg la suflet. La Poceaev, corul (doar voci bărbătești, căci e lăcaș de monahi), avea rezonanța unui adevărat cor de îngeri. Nu înțelegeai mai nimic din cuvinte, exceptând des invocatul ” gospodin pamilui” (господин помилуй) - Doamne, ai milă! , dar ascultându-l, chiar te înălțai cu sufletul la cer!

După câteva minute de contemplare, constatând că icoana făcătoare de minuni a Maicii Domnului nu fusese încă scoborâtă de pe catapeteasmă și văzând că mulți dintre colegii noștri se împrăștiaseră prin biserică, ghida a hotărât să ne strângă la un loc lângă intrare, reamintindu-ne cu această ocazie că suntem liberi să ne organizăm vizita după cum dorim, abia după terminarea programului ghidat. Ne-am alăturat așadar stimabilei doamne ca puii lângă cloșcă și am urmat-o peste tot pe unde domnia sa ne-a condus.

Înainte de a rememora pelerinajul prin interiorul Catedralei Adormirea Maicii Domnului se cuvin a fi spuse cîteva cuvinte despre această construcție monmentală, având înălțimea de 56 m, lungimea de 54 m și lățimea de 40 m. A fost construită ca biserică greco - catolică între anii 1771 – 1783, din inițiativa și cu osârdia nobilului polonez Nicholas Potocki, după ce el însuși a trăit o minune mijlocită de icoana făcătoare de minuni a Maicii Domnului de la Poceaev. Înfățișarea de astăzi a interiorului catedralei se datorează însă lucrărilor de restaurare și repictare realizate în secolul 19 de artiști ruși, după ce mănăstirea a fost restituită cultului ortodox.

În interior, naosul baroc este segmentat în trei nave despărțite prin coloane unite în arc, toate împodobite din plin cu minunate picturi murale. Pictura înfățișează scene din istoria icoanei făcătoare de minuni a Maicii Domnului, dar și scene cu subiecte biblice.

La etaj, există două capele laterale altarului central, simetrice între ele: cea din stânga poartă hramul Sfântului prinț rus Alexander Nevsky, iar cea din dreapta este

consacrată Sfântului ierarh Nicolae, făcătorul de minuni. Deși sunt amenajate ca biserici de sine stătătoare, ele găzduiesc servicii liturgice doar în Săptămâna luminată (prima săptămână de după Învierea Domnului). Prin urmare, nici noi nu am avut acces spre vizitarea lor.

În catedrală sunt trei locuri de închinare, spre care ne-am îndreptat și noi urmând-o pe ghidă. Ordinea de vizitare nu este una consemnată în vreun ritual sau canon anume, așa încât poți să te închini în oricare loc, după cum te îndeamnă cugetul.

Fiindcă biserica era foarte aglomerată, noi am început închinarea acolo unde credincioșii erau mai puțini și nu-i deranjam prea mult făcându-ne drum spre locul de închinăciune.

Astfel, primul popas l-am făcut în nava dreaptă a naosului, la capătul căreia se află două dintre sfintele altare.

Unul este baldachinul aurit care adăpostește racla de dimensiunea unui sicriu, conținând un acoperământ de catifea, brodat cu chipul Domnului Iisus Hristos. El imaginează giulgiul cu care a fost învelit trupul Mântuitorului în mormânt, dar nu este antimisul care acoperă masa altarului central.

Lângă acest baldachin somptuos se află o copie de dimensiune mare (cât statura unui om de înălțime medie) a icoanei făcătoare de minuni a Maicii Domnului de la Poceaev. Îmbrăcată cu totul în argint aurit, această copie este și ea făcătoare de minuni, cunoscută fiind ca binefăcătoare în special bolnavilor cu afecțiuni osoase, reumatice și neurologice. Cei ce voiesc să se închine și să se roage Maicii Domnului în fața acestei icoane trebuie să urce pe un mic podium, înălțat până la nivelul icoanei. Pe treptele de coborâre de pe podium zac mai multe cârje ortopedice, axiale și de antebraț, abandonate se spune de cei care și-au găsit vindecare după ce s-au rugat în acest loc.

Și pentru mine, această icoană s-a arătat făcătoare de minuni. Întâmplarea m-a marcat într-atât, încât iată, scriu acest review, mai mult din dorința de a o împărtăși și celor ce citesc aceste rânduri, căci nu sunt îndeajuns cuvintele cu care se cuvine a lăuda minunile Preasfintei Născătoare de Dumnezeu și a-I mulțumi pentru că mi-a îngăduit astfel de revelații. De altfel, în această călătorie, am avut parte de trei întâmplări minunate, dintre care două la Lavra Poceaev.

De prin anul 2010, purtam la gât o mică iconiță, după modelul consacrat al cultului Fecioarei de la Lourdes. O cumpărasem cu ocazia vizitei la Mănăstirea Sfântului

Anton de la Padova, îndemnată fiind de fluturașul care o însoțea și în care se spunea că cel ce va purta toată viața această iconiță și-i va fi statornic în credință Maicii Domnului, se va învrednici de veșnica ei protecție, în viață, ca și după moarte. Iconița era făurită dintr-un metal comun, nu prețios, dar care nu oxida. Părea un aliaj de aluminiu. Am purtat-o mulți ani, dar de ceva vreme, în dreptul ei pe piept, pielea a început să se înroșească și să-mi provoace prurit. Am suspectat o reacție alergică la metalul din care era confecționată icoana, așa că am dat-o jos de la gât și am prins-o într-unul din inelele brățarei de argint pe care o purtam la mână.

Aflându-mă spre închinare în fața icoanei făcătoare de minuni a Maicii Domnului de la Poceaev, mi-a venit dintr-o dată ideea să ating mica iconiță de la încheietura mâinii, de sfânta icoană, ca să se sfințească și ea prin puterea și harul Născătoarei de Dumnezeu. După care, cu închinăciunile cuvenite, am rostit câteva cuvinte de laudă, rugăciune și mulțumire, am sărutat sfânta icoană, am coborât treptele podiumului și m-am alăturat celorlalți colegi de călătorie în naosul central, spre a asista la slujba Liturghiei. După doar câteva minute, încheietura mâinii stângi, cea la care aveam brățara, a început să mă ardă. Era exact ca senzația de durere resimțită atunci când te opărești sau te frigi cu ceva, numai că intensitatea ei sporea de la o clipă la alta. Mai mult, senzația de durere s-a extins treptat până la umăr. Apariția bruscă și progresul rapid, faptul că locul cel mai intens al durerii era încheietura mâinii la care purtam brățara cu iconiță, mi-a indus credința că această reacție era legată de atingerea relicvei de icoana făcătoare de minuni. Greșisem pesemne cu ceva și o supărasem pe Preasfânta Fecioară Maria, iar durerea era mustrarea ei către mine. Așa că m-am întors la sfânta icoană și mi-am cerut iertare pentru presupusa greșeală. Am rugat-o pe Maica Domnului să mă tămăduiască și să mă lumineze ca să înțeleg cu ce o supărasem, ca să nu mai repet acel păcat. Apoi m-am întors iarăși între tovarășii mei de pelerinaj.

Mărturisesc cu toată onestitatea că minunea s-a produs: la fel de brusc cum începuse, senzația de durere m-a și părăsit și nici nu a mai revenit. Pentru mine era evident o minune, dar tot nu înțelegeam care fusese greșeala mea. Și totuși, pentru că o legasem de la început de atingerea iconiței de icoana făcătoare de minuni, după slujba Sfintei Liturghii am cerut sfatul preotului însoțitor de grup. La mărturisirea mea au mai fost martore câteva doamne.

Una dintre ele, văzând iconița mi-a spus că atât ea, cât și fiica ei, au primit în dar de la nașa ei stabilită în Italia, câte o iconiță identică cu a mea, dar confecționată din aur. Cu toate acestea, aceeași reacție alergică cu mâncărimea și înroșirea pielii au avut-o amândouă, așa că ambele au renunțat la a le mai purta.

Pentru preotul nostru însoțitor, răspunsul era clar: nu se cuvine a purta însemne religioase aparținând altor culte, fie ele și creștine. Sau, dacă intrăm într-un fel sau altul în posesia lor, să nu întinăm cu ele sfințenia casei lui Dumnezeu și a Maicii Sale, căci nu știm cât sunt de curate spiritual. Nu eram pe de-a-ntregul convinsă de adevărul aceastei... sentințe, dar am acceptat sfatul preotului și am îndepărtat mica iconiță de la mână. Nu am aruncat-o, ci o păstrez acasă într-un plic.

Și, poate pentru că eram îndoită de dreptatea acestui gest de renunțare, Maica Domnului a binevoit să-mi mijlocească aflarea unui răspuns pe care l-am primit cu toată inima. În după-amiaza aceleași zile, la inițiativa și cu medierea ghidei, grupul nostru s-a întâlnit cu unul dintre monahii slujitori la Lavra Poceaev. Nu era unul oarecare, ci un moldovean din Republica Moldova, bun vorbitor de limbă română și viețuitor în aceste locuri de mai bine de 20 ani. Domnia sa ne-a dedicat o oră și jumătate din timpul său.

Mai întâi ne-a readus în catedrală, aflată atunci în pauză liturgică și ca un adevărat ghid, ne-a vorbit despre rostul fiecărui altar din biserică și despre subiectele picturilor de pe pereți, mai ales pe cele ce descriau minunile icoanei Maicii Domnului. Apoi, a intermediat vizita la Catedrala Înălțării Mântuitorului, o construcție nouă dar monumentală, cea mai mare biserică de pe teritoriul lavrei. Nu era terminată, încă se lucra atât la finisajele exterioare, dar și în interior, motiv pentru care accesul credincioșilor era dacă nu total interzis, cel puțin restrictiv. Prin mijlocirea părintelui, noi am avut șansa să vedem noua catedrală pe interior, acolo unde nu ai de ce să te minunezi mai întâi, de minunata pictură în mozaic sau de imensul iconostas de lemn, poate cel mai frumos dintre toate cele văzute de mine.

La final, părintele monah a binevoit să ne țină o lecție de catehism și să răspundă întrebărilor noastre. Printre multe învățături rostite, am descoperit-o și pe cea care suna ca un răspuns la dilema mea legată de iconița tocmai abandonată: ”Crucea lui Hristos (nu oricare cruce, ci aceea care Îl arată răstignit) și iconițele cu chipurile Sfinților purtați-le doar la gât și doar după ce au fost sfințite în biserică. Nu le folosiți ca brățări, cercei sau alte podoabe pământești, chiar dacă au fost sfințite, pentru că prin purtarea lor în acest fel, este lesne să le întinați, să le spurcați, atingându-le de lucruri sau locuri necurate și astfel, un obiect pe care cu dragoste îl porți spre ajutor și protejare, se poate transforma într-un lucru urât de Dumnezeu, iar pentru tine, ca purtător și întinător, devine semnul unui păcat similar blasfemiei”.

Atunci mi-am dat seama că și eu aveam aceeași vină: cum nu-mi abandonam niciodată brățara, spurcasem iconița tot de atâtea ori, de câte ori involuntar o atinsesem

de lucruri necurate: când îmi făceam toaleta intimă, când spălam alimentele, vasele, baia și toaleta, unele rufe murdare, când făceam piața, când călătoream în mijloacele de transport în comun. Încă uimită de acel neașteptat răspuns, I-am mulțumit atunci Maicii Domnului pentru lecția dată spre îndreptarea mea. După aceea, cugetul meu s-a liniștit.

Dar, să revenim la momentul Sfintei Liturghii timpurii din catedrală, în timpul căreia trăisem această minunată întâmplare. Slujba nu a mai durat mult, doar vreun sfert de oră. Când corul sufletelor prezente la Liturghie a intonat rugăciunea Tatăl nostru, făcând să vibreze emoțional inimile tuturor, am crezut cu toții că urmează ceremonia de coborâre a icoanei făcătoare de minuni, spre închinarea mulțimii. Deșartă speranță! Ritualul mult așteptat fusese amânat pentru după-amiaza aceleași zile, pentru că în catedrală a urmat ceremonia de înmormântare a unui ieromonah tocmai decedat. Sicriul purtând trupul lui fusese tot timpul slujbei în fața altarului, dar din cauza aglomerației nu-l zărisem.

Câtă vreme s-a desfășurat slujba de înmormântare, grupul nostru s-a alipit coadei ce se formase la al doilea loc important de închinăciune din catedrală: Urma tălpii și izvorul tămăduitor al Maicii Domnului.

Baldachinul care adăpostește aceste două prețioase relicve se află foarte aproape de ieșirea din catedrală. El nu este deschis permanent spre închinare, fiind protejat de un grilaj metalic, a cărui ușă se deschide numai în prezența unui monah sau a unei monahii. Multe flori și multe lumânări aprinse înconjoară icoana de mari dimensiuni a Maicii Domnului din fundal.

Izvoare scrise (letopisețe ruse) povestesc că la puțini ani după ce aici s-a stabilit o comunitate de călugări și a fost fondată mănăstirea, pe la anul 1240, Maica Domnului s-a arătat acestora într-o strălucire nepământeană, într-o pară de foc, iar stânca pe care a pășit a rămas impregnată cu urma piciorului ei drept. În acel loc a apărut un izvor, care curge și-n zilele noastre și a cărui apă s-a dovedit a fi tămăduitoare.

Astăzi, adevărata urmă a Maicii Domnului se află la ceva mai mult de jumătate de metru sub nivelul podelei catedralei, așa cum a fost ea proiectată și clădită. Astfel, accesul spre urma Maicii Domnului a devenit anevoios pentru închinători. De aceea, călugării au brodat urma în mărime naturală pe un ștergar de mătase și după ce l-au lăsat o vreme peste urma originală, l-au așezat pe un postament înălțat în fața icoanei Maicii Domnului în stâlp de foc. Credincioșii aprind câte o lumânare și

rând pe rând sărută și se închină urmei brodate, aflată și ea sub acoperământ de sticlă.

Mi-a plăcut un obicei al locurilor, pe care l-am întâlnit în mai toate bisericile ucraineene. Lângă locurile de închinăciune, acolo unde credincioșii sărută sfintele relicve, sunt așezate totdeauna unul sau mai multe prosopele, sau batiste, sau chiar șervețele de hârtie frumos mirositoare. După ce sărută icoana, fiecare e dator să lustruiască locul unde, vrând-nevrând, și-a lăsat amprenta buzelor sau a palmelor.

Așa se procedează și la urma Maicii Domnului, iar monahul de servici este foarte sever, te apostrofează în rusește și îți arată el însuși cum se procedează, dacă înțelege că străin fiind, de emoție sau din necunoaștere, ai omis să igienizezi locul sărutat de mii de credincioși. Li s-a întâmplat multora dintre noi.

După ce ai sărutat urma Maicii Domnului, bei o cănuță cu apă de la izvorul tămăduitor. Același călugăr de servici umple cănuțele și le pune pe o tavă de unde se servește fiecare. În răstimpuri, umple și sticlele aduse de credincioși spre a le duce acasă ca leac pentru cei în nevoie. Atenție însă! Monahul va refuza să umple sticle care poartă etichete cu cod de bare, cod socotit a fi chiar cifra Antihristului (666). Așa încât, dacă vă veți afla în postura de a lua apă de la izvorul Maicii Domnului de la Poceaev, mergeți acolo cu sticle curățate de etichete.

După ce ne-am închinat urmei Maicii Domnului și am băut apă de la izvorul ei miraculos, am ieșit din catedrală, așteptând în fața intrării să se sfârșească slujba de înmormântare. Era o zi atât de frumoasă și de caldă, iar de pe vasta terasă din fața bisericii panorama Poceaevului emana atâta măreție și pace!

Câțiva dintre noi au rămas în catedrală și au avut nebănuita șansă să se închine la catafalcul celui decedat. Cu toții au mărturisit că sărutând mâna răposatului, au simțit-o foarte, foarte caldă, ceea ce este socotit a fi un semn de sfințenie.

Pentru noi, cei ce ieșiserăm afară, a urmat un spectacol inedit: de la ușa catedralei și până la ieșirea din mănăstire, aleile au fost mărginite de lanțuri de flori, așezate pe pavaj și pe stânga și pe dreapta. Era un ultim omagiu adus ieromonahului ce urma a fi înmormântat.

Nu după multă vreme a luat sfârșit și ceremonialul funebru. Sicriul răposatului, de o simplitate incredibilă, lemn crud, fără ornamentații și nici măcar lăcuit, a fost scos din biserică. Purtat pe umerii a șase monahi, și-a început drumul spre locul de veci, printre ghirlandele de flori așternute pe jos și în sonoritatea tristă a cântărilor

monahicești. Procesiunii de ierarhi și călugări i s-au alăturat sute de credincioși, urmând drumul spre cimitir. În urma lor oamenii strângeau cu febrilitate florile risipite pe alei, cele mai multe strivite de pașii celor ce trecuseră. Mai târziu, am aflat de la părintele modovean că infuziile și ceaiurile preparate din aceste flori s-au dovedit vindecătoare, mai ales pentru bolile reumatismale și pentru răceli.

Ne-am întors în catedrală, unde profitând de puținătatea credincioșilor rămași, am putut în tihnă să fac fotografii, să privesc și să admir pe îndelete tablourile murale, iconostasul aurit și icoana făcătoare de minuni a Maicii Domnului, suspendată deasupra ușilor împărătești.

Am lăsat și un pomelnic cu viii și morții pentru care mă rog de obicei. Pentru 40 zile de pomenire am plătit 200 grivne (7 euro cu aproximație). Pomelnicul trebuie scris cu caractere slave, pe care agenția cu care călătoream avusese grijă să le înscrie pe prima pagină a broșurii de călătorie ce o primisem încă de la plecare. Am fost avertizați și că în bisericile ucraineene și rusești, nu sunt primite pomelnice cu nume ce nu sunt de sfinți, dar eu i-am scris pe toți ai mei, indiferent de rădăcina numelor lor, iar părintele care a primit pomelnicul nu mi l-a refuzat. Totuși, pentru a fi siguri că va fi și citit, am fost sfătuiți să le predăm preoților sau călugărilor moldoveni, pe care îi putem întâlni aproape în toate așezămintele monahale din Ucraina și Rusia.

În cele din urmă, grupul nostru s-a reunit și am pornit cu toții către Biserica Peșterilor (Biserica Sfântului Iov), locul odihnei veșnice a Sfinților Iov și Amfilohie, cei mai cunoscuți, mai respectați și mai cinstiți egumeni ai sfintei lavre de la Poceaev, făcători de minuni și tămăduitori, atât în timpul vieții, cât și după moarte. Moaștele lor neputrezite stau mărturie sfințeniei lor. Ele sunt adăpostite în aceeași peșteră în care au viețuit, integrată în trupul Bisericii Peșterilor, care s-a zidit peste ea încă de pe vremea Sfântului Iov. Locul este considerat atât de sfânt, încât zilnic aici se desfășoară Sfânta Liturghie timpurie (cea de dimineață) și se citește Acatistul celor doi sfinți.

Biserica Peșterilor se află în imediata apropiere a Catedralei și pentru a ajunge la ea se coboară câteva trepte și se străbate un coridor sub formă de galerie, lung de cca 30 metri, pictat în întregime cu scene din viața Mântuitorului și a mănăstirii. Curând, spațiul se lărgește și pătrundem într-o sală mai mare, la fel de minunat pictată și foarte luminoasă, datorată ferestrelor neobișnuit de mari pentru o biserică. Drept în față se zărește altarul de slujire, iar în partea stângă intrarea în peștera Sfinților Iov și Amfilohie. Aceasta era destinația noastră și acesta a fost locul care mi-a prilejuit trăirea unei alte întâmplări minunate.

Pentru că pe lângă închinarea la Sfintele moaște, aici se săvârșește un alt ritual pe care nici un pelerin sosit la Poceaev nu vrea să-l rateze: intrarea în peștera în care Sfântul Iov a viețuit timp de 40 ani într-o penitență continuă și dând slavă lui Dumnezeu. Se povestește că pe când se ruga, din peșteră izvora o lumină puternică ce se răspândea în întreaga biserică și se auzeau cântările îngerilor.

Astăzi, micuța peșteră este considerată barometrul curăției noastre duhovnicești și al credinței, pentru că nu oricine reușește să se strecoare acolo, ci, se spune, doar cei vrednici de mila lui Dumnezeu.

Peștera este foarte mică, nu încap în ea decât cel mult zece oameni unul lângă altul, iar accesul este deosebit de dificil. Practic, pelerinii se descalță și-și leapădă toate lucrurile de prisos cum ar fi genți și sacoșe, urcă pe stâncă, pătrund pe burtă, cu mâinile plasate înainte și ținându-se de părțile mai colțuroase ale peretelui stâncos, înaintează, de fapt se târește, printr-un tunel lung cam de 3,5 m, care are forma unei clepsidre culcate. Astfel, dacă la intrare diametrul tunelului pare a avea în jur de 80 cm, spre mijloc, pe o distanță de aproape un metru, acesta se îngustează până la un diametru de aproximativ 45-50 cm. Apoi, după ce se lărgește treptat pe măsură ce înaintezi, tunelul începe să coboare abrupt și sfârșește în mica peșteră, ca într-o groapă săpată în stâncă. Din cauza înclinării, Ieșirea din tunel, într-un sens sau altul este foarte periculoasă, pentru că nu ai spațiu suficient ca să-ți reiei cât de cît poziția vericală, așa încât, dacă la capăt nu te așteaptă cineva care să te ajute și să te sprijine, poți pica cu capul în jos, lovindu-te de stâncă. Pentru noi, de mare ajutor au fost doi tineri supli din grup, care au rămas în peșteră până la sfârșit, ajutându-i pe toți care au reușit să pătrundă.

Pentru mulți, intrarea și ieșirea din peșteră, străbătând acest tunel este o încercare mare, uneori de netrecut. Și pentru că se întâmplă ca persoane foarte corpolente să străbată tunelul, în timp ce persoane suple să nu poată trece, se spune că în felul acesta se face proba păcatelor fiecăruia: cei cu păcate mari și multe sau de altă credință decât cea ortodoxă, indiferent de talia lor, nu pot accede nicicum în peștera Sfântului Iov, iar cei cu păcate mai mici, mai puține, dar nespovedite, pot intra, dar nu mai pot ieși până nu se spovedesc chiar acolo și nu sunt iertați de către preot, în numele Domnului Isus Hristos.

Acu', ce să zic? Și în grupul nostru au fost persoane care n-au putut trece de porțiunea îngustă a tunelului, unii chiar foarte supli, iar alții încercând de câteva ori. Nu cred că păcatele le puseseră barieră la intrare. Mai degrabă, cred că de vină este simțământul acut de claustrofobie peste care mulți nu pot trece. Și eu am avut această senzație, poate cea mai cumplită din viața mea: cum nu sunt deloc suplă, mă

înțepenisem atât de bine în porțiunea îngustată a tunelului, precum un dop de plută pe gâtul sticlei, încât nu puteam nici să înaintez, nici să mă retrag pe unde venisem. Cred că mi s-a urcat tensiunea la 20 și inima a început să-mi bată cu putere, o auzeam clar în urechi. O mulțime de gânduri pline de groază m-au năpădit, la început mă întrebam dacă acolo mi-o fi sortit sfârșitul, mai apoi, cu un gând optimist, mă imaginam scoasă din tunel după o luptă disperată a picamerelor cu stânca nemiloasă! Cu toate acestea, am reușit să-mi vin în fire și să mă rog pentru ajutor Sfântului Iov, Maicii Domnului și Mântuitorului Isus Hristos. Și atunci s-a produs minunea! Nici acum nu realizez ce s-a întâmplat, știu doar că mi-am simțit dintr-o dată trupul eliberat din strânsoare, de parcă stânca s-ar fi depărtat sau corpul mi s-ar fi subțiat subit. Astfel am putut să înaintez până spre peșteră, unde mă așteptau cei doi colegi. Fără ei, cred că n-aș fi putut să ies, căci nu aveam cum să-mi trag picioarele și să mă sprijin, iar podeaua peșterii era un metru mai jos de gura tunelului.

Grota era foarte mică și colțuroasă, luminată fiind doar de o candelă ce ardea în fața icoanei Sfântului Iov. Când am vrut să mă închin în fața ei, am alunecat și vrând să mă sprijin, am atins candela, care s-a stins. Am rămas dintr-o dată într-o beznă de nepătruns, nu se zărea nici măcar... luminița de la capătul tunelului. Noroc cu băieții noștri, că aveau brichetă și au reaprins candela. Când s-a făcut lumină, am realizat cât de mare trebuie să fi fost nevoința Sfântului Iov, ca să trăiască 40 de ani în acest spațiu claustrofob, întunecos, rece și tăios prin asprimea stâncilor. Nu era nici un loc în care s-ar fi putut întinde ca să doarmă, de aceea îmi era greu să-mi explic cum un om care dormea doar în poziția șezând, care postea vreme îndelungată și se ruga zile și nopți întregi fără pauză, a trăit atât de mult, 100 de ani! Cu adevărat, ceea ce e cu neputință pentru noi, oamenii obișnuiți, la Dumnezeu și la sfinții săi, cu putință este!

La ieșirea din peșteră, am străbătut tunelul în sens invers ca peștele prin apă, nici o clipă n-am simțit teamă, constrângere sau senzație de claustrofobie. M-am mai închinat o dată în fața raclei cu moaștele Sfântului Iov și i-am mulțumit pentru că mi-a îngăduit să pun și eu piciorul în peștera sa, pe care a sfințit-o încă în viață fiind. La fel am făcut și în fața raclei cu moaștele Sfântului Amfilohie, sfânt contemporan generației noastre (a murit în anul 1971 și a fost canonizat în 2002), cunoscut ca ajutător spre tămăduire sufletească și trupească pentru toți cei ce i se roagă. Le-am mulțumit și Domnului Isus Hristos și Maicii Sale și am plecat de acolo cu o bucurie de nedescris în suflet, bucuria de a mă fi învrednicit de încă o minune dăruită mie de Bunul Dumnezeu.

La momentul sosirii noastre, în fața peșterei se citea Acatistul celor doi sfinți. Oficia un preot, asistat pentru cântări de două femei tinere. Cântau atât de frumos, ca două păsărele gureșe, iar rugăciunea lor des repetată într-o tonalitate stinsă, mi-a stăruit multă vreme în urechi: Gospodin pamilui, Gospodin pamilui, Gospodin pamilui...

Nu era decât ora 11:00 și cum nu mai trăgea nădejde ca icoana făcătoare de minuni să fie coborâtă, acesta fiind al treilea loc sfânt de închinăciune în catedrală, ghida a consimțit că era momentul pentru debutul programului liber. Ne-a dat întâlnire în fața intrării în catedrală la ora 14,30, unde urma să-l cunoaștem pe călugărul moldovean despre care v-am povestit. Până atunci, fiecare era liber să facă ce dorește.

Cei mai mulți au urmat-o pe ghidă spre trapeza comună (cea pentru pelerini), pentru a lua masa de prânz. Și bine au făcut, căci e greu să identifici trapeza prin mulțimea de clădiri, atâta vreme cât nu există nici un indicator.

În orice caz, merită să iei masa la trapeză, nu numai pentru că aceasta este în fapt un adevărat restaurant cu autoservire, iar mâncarea este deosebit de gustoasă și de diversă, dar mai ales pentru prețul aproape simbolic al preparatelor. Pentru tot ce vedeți în fotografia postată, eu am plătit 22 grivne, adică vreo 3 lei. Meniul pe care ți-l alcătuiești singur alegând din preparatele expuse, este taxat la casă, dincolo de care se întinde sala de mese, sobră, curată, străjuită pe fundal de o mare pictură murală înfățișându-l pe Domnul Isus Hristos înconjurat de apostoli la Cina cea de taină. E ca și cum ai mânca la aceeași masă cu Fiul lui Dumnezeu!

Cum mai era timp pentru întâlnirea de la ora 14,30, ne-am împrăștiat cu toții prin labirintul lavrei. Eu am făcut câteva cumpărături în pangarul din apropierea trapezei, apoi am vizitat Biserica Sfânta Treime. Dacă m-aș fi întors la catedrală, aș fi putut săruta icoana făcătoare de minuni a Maicii Domnului, care fusese totuși coborâtă din înaltul catapetesmei spre închinare. Puțini dintre noi au avut șansa asta, căci ceremonia a durat foarte puțin, dată fiind prezența la acel moment a unui număr mic de închinători.

Între timp, cum am mai spus, eu am intrat în Biserica Sfânta Treime, mult mai impunătoare în exterior decât în interior. În comparație cu fastuoasa catedrală a adormirii Maicii Domnului, această biserică pare mai austeră și mai întunecoasă. Ceea ce impresionează însă este bogata pictură murală, imensul candelabru rotativ dăruit de țarul Nicolae al II-lea, precum și icoanele de pe catapeteasmă, dintre care cea a Sfintei Treimi este socotită o capodoperă. Și aici se află o copie a icoanei

făcătoare de minuni a Maicii Domnului din catedrală, purtând și ea același har de a face minuni.

În sfârșit a venit și ora reunirii grupului. Ne-am întâlnit cu părintele moldovean, am vizitat încă o dată Catedrala Adormirea Maicii Domnului, apoi Catedrala Înălțării Domnului și în cele din urmă ne-am întors la hotel. După binebmeritata odihnă, unii dintre noi s-au întors în lavră pentru a participa la slujbele de seară. Eu eram prea obosită după aproape o zi de stat în picioare și după emoționantele întâmplări prin care trecusem. Am rămas în hotel și m-am pregătit pentru plecarea de a doua zi spre țară.

A doua zi, tot în jurul orei 6,00, ne-am dus iarăși la Catedrala Adormirii Maicii Domnului, ca să asistăm la ceremonia coborârii icoanei făcătoare de minuni de pe catapeteasmă și primirii credincioșilor spre închinare, între care ne aflam și noi.

Întrucât review-ul acesta s-a lungit mai mult decât mi-am propus și spre a nu abuza de timpul și de răbdarea cititorilor, cu mare părere de rău voi rezerva doar câteva rânduri icoanei făcătoare de minuni a Maicii Domnului, cea care, dacă s-ar face o ierarhie, ar fi fără tăgadă, prima relicvă sfântă căreia se cuvine a ne închina la Poceaev.

Icoana de 30/40 cm, pictată în stil bizantin pe lemn de tei, are o istorie veche de zece secole, dar povestea ei, care sună aidoma unui basm, n-o voi depăna aici. Celor interesați le recomand citirea cărții mai sus pomenite sau vizionarea unui impresionant film documentar, realizat de televiziunea ucraineană: youtube și pe care rog webmasterul să-l posteze ca ilustrație video la acest articol. Aveți răbdare și uitați-vă până la sfârșit, nu numai că veți afla istoria lavrei, a Sfinților Iov și Amfilohie și a icoanei făcătoare de minuni, dar sunt sigură că veți avea motive să fiți impresionați și mișcați sufletește!

Eu am avut îngăduința divină de a săruta și a mă închina sfântei icoane făcătoare de minuni a Maicii Domnului, de două ori, după ce de două ori am stat la coadă. Prima dată, apropierea de sfânta icoană m-a copleșit și m-a emoționat într-atât, încât n-am reușit să mă adun deplin în sine-mi și să rostesc o scurtă rugăciune de mulțumire în fața chipului Născătoarei de Dumnezeu, așa că am hotărât să revin și să-mi duc gândul la împlinire. Ceea ce am și făcut!

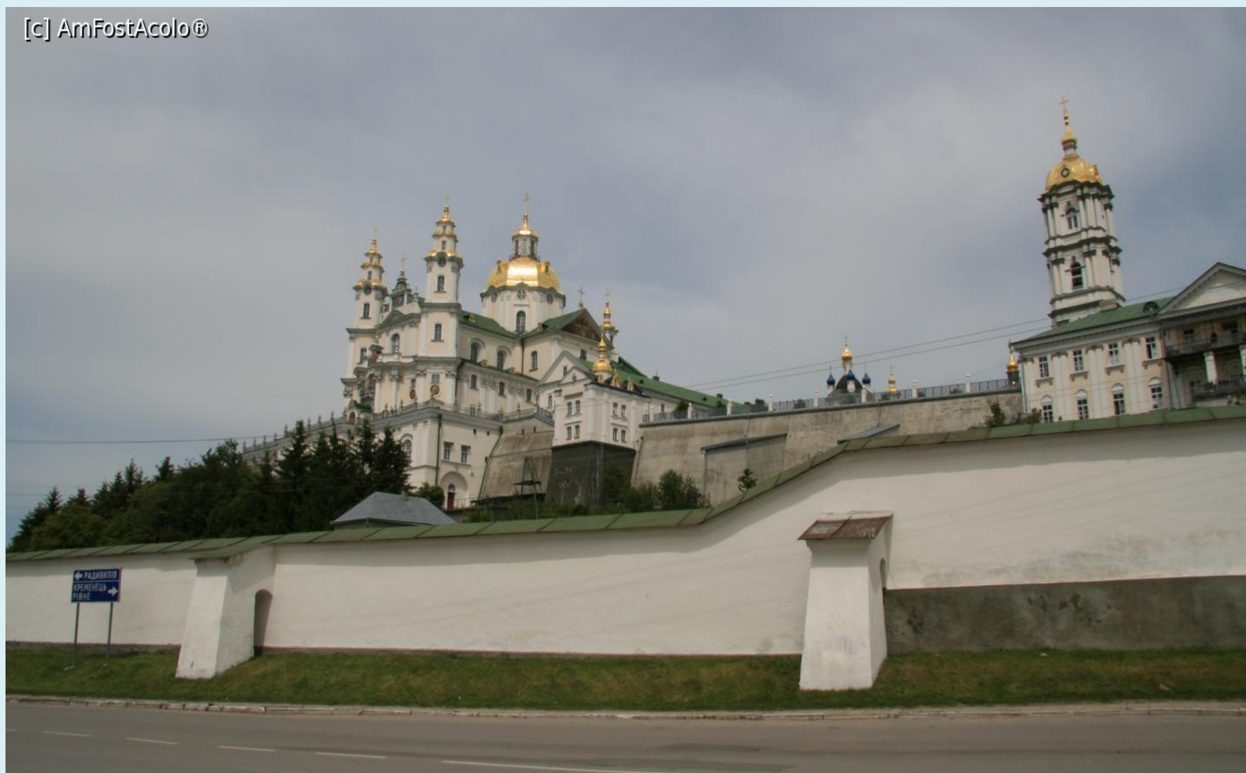
După ceremonia închinării, am mers la izvorul Maicii Domnului și am luat apă tămăduitoare pentru cei de acasă. Apoi am făcut ultimele fotografii, ultimele cumpărături (dacă veți merge la Poceaev, vă recomand vinul roșu demidulce din pro-

ducția mănăstirii - este cu totul deosebit! , dar și sticluțe cu ulei de la icoana ce veghează urma tălpii Maicii Domnului - este tămăduitor, 100% verificat pe propria-mi piele! Apoi m-am întors la hotel.

La ora 11:00 autocarul nostru a pornit pe drumul de întoarcere spre țară, nu înainte ca părintele moldovean să urce la bord pentru câteva minute pentru a ne binecuvânta pe fiecare și a ne dărui câte o iconiță după chipul celei făcătoare de minuni și câte o sticluță cu ulei sfințit de la urma tălpii Maicii Domnului.

Închei acest jurnal de călătorie mai mult duhovnicesc decît turistic, cu un citat preluat dintr-un articol publicat de un alt pelerin pe un site de învățătură ortodoxă și care mi-a plăcut tare mult. Sper să placă și cititorilor: *” De ce trebuie să călătorești ca să găsești pacea? De ce trebuie să ieși din tine, ca să afli că totul este în tine? Și de ce pacea pleacă mai repede decât a venit? De ce apar mai multe întrebări acum decât înainte (de drum)? Drumul nevoinței este strâmt, dar este atrăgător, o dată ce ai primit o mica mostră din nectarul dumnezeiesc. Pendulezi între împăcarea de a-L fi cunoscut și frica de ispitele ce vor veni pentru următoarele examene, pentru următoarele creșteri. Este cert că oricine are nevoie să meargă într-un pelerinaj măcar o dată în viaţă. Se pare că, mergând în călătorie şi abandonând luxul casei tale şi al tabieturilor, poţi să îţi vezi neputinţele, să le recunoşti, să le accepţi și evident, să ceri ajutorul. Dumnezeu îţi dă enorm, dar nu putem duce cât de mult primim. Cam asta este ce simt acum. ”*

Trimis de Mariana Olaru la
18.02.19

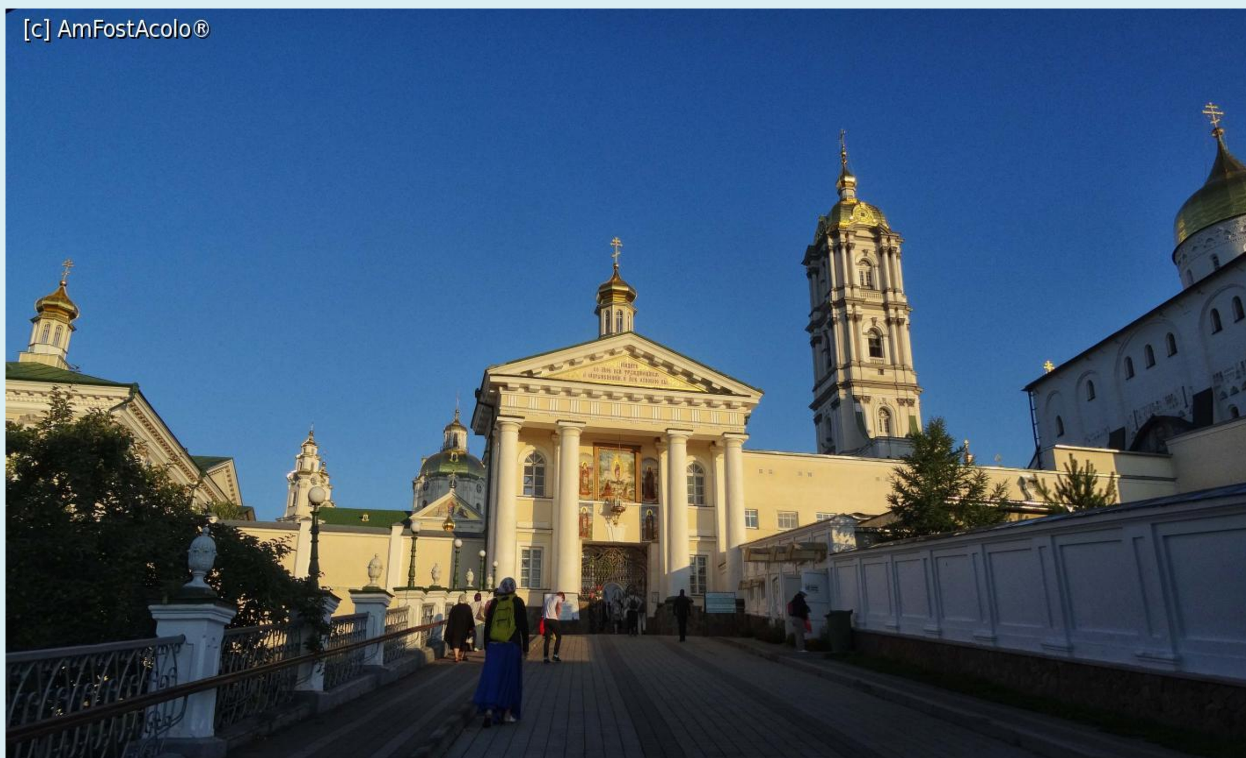
Sfânta Lavră Poceaev: ce a mai rămas din frumosul curcubeu cu care ne-a întâmpinat Poceaevul

Sfânta Lavră Poceaev: ce a mai rămas din frumosul curcubeu cu care ne-a întâmpinat Poceaevul

Sfânta Lavră Poceaev - seminarul teologic din afara lavrei (seminarul mai are un corp de clădire în interiorul lavrei)

Sfânta Lavră Poceaev: Poarta sfinților în prim plan și turnul clopotniței în fundal

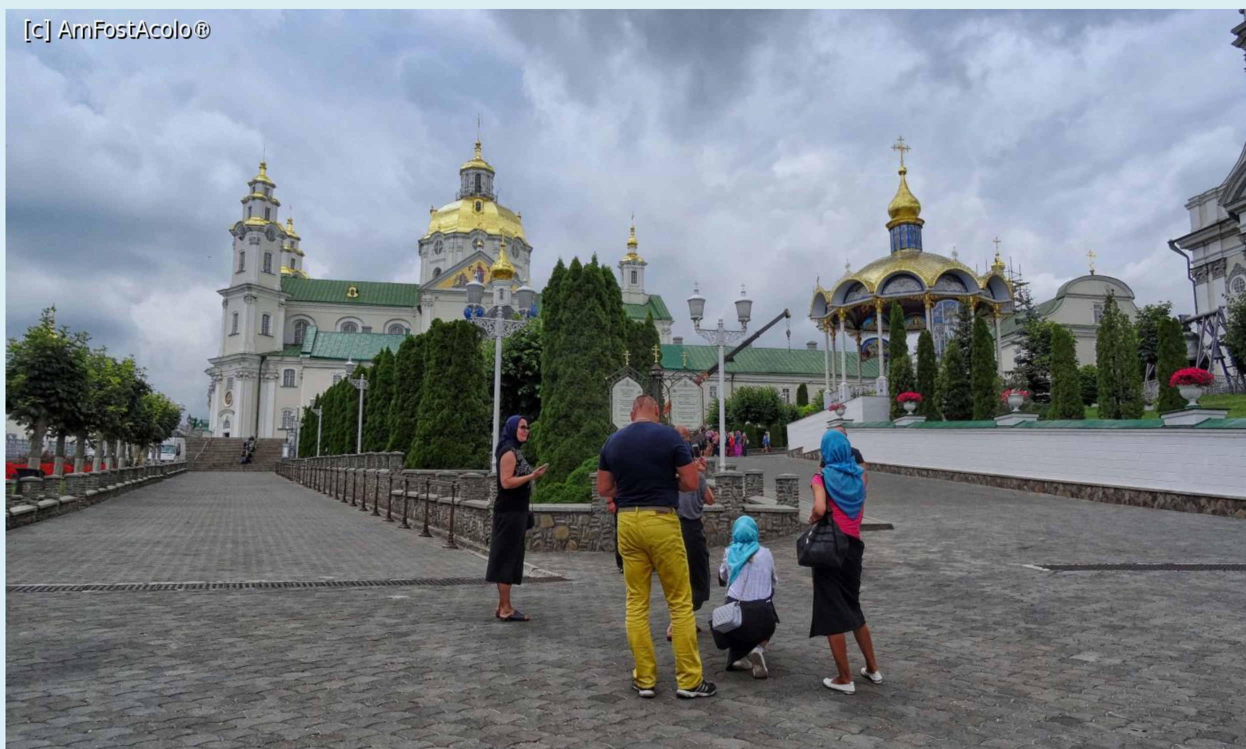
Sfânta Lavră Poceaev - poarta vestică a lavrei

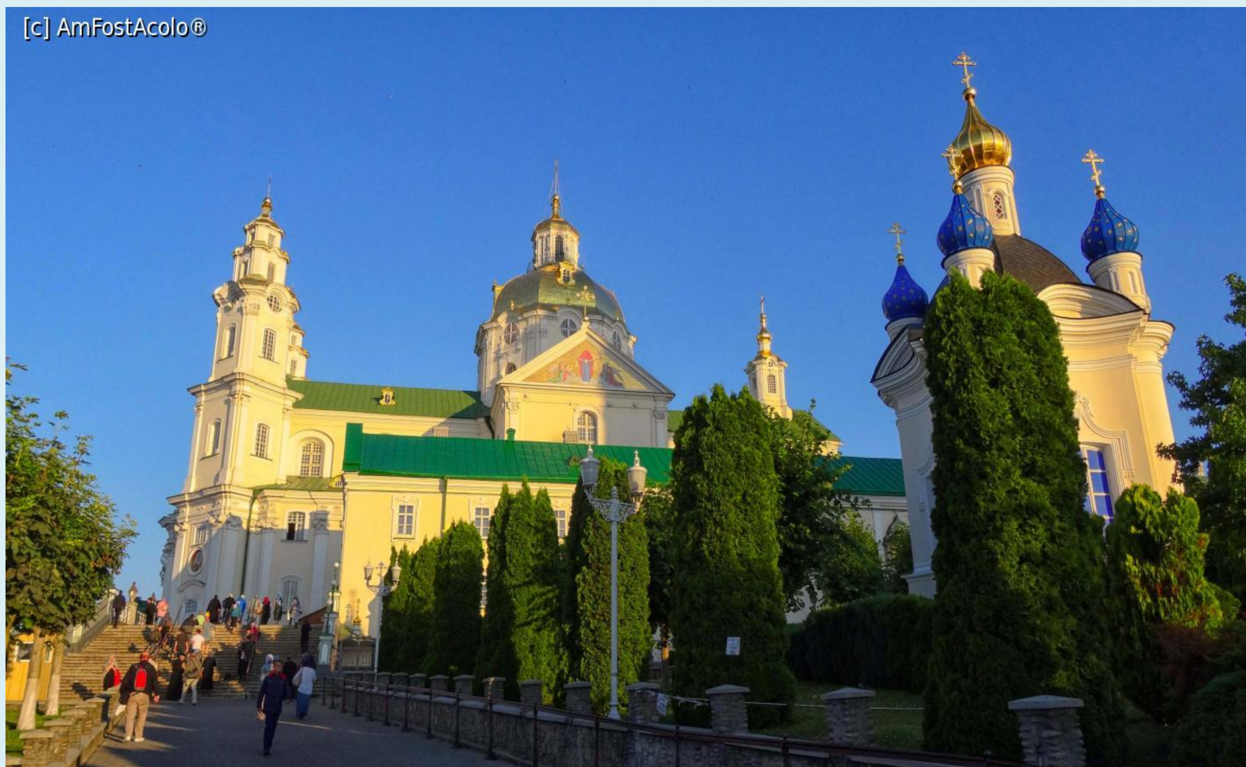
Sfânta Lavră Poceaev: aleea ce urcă spre Catedrala Adormirea Maicii Domnului, care se vede în fundal

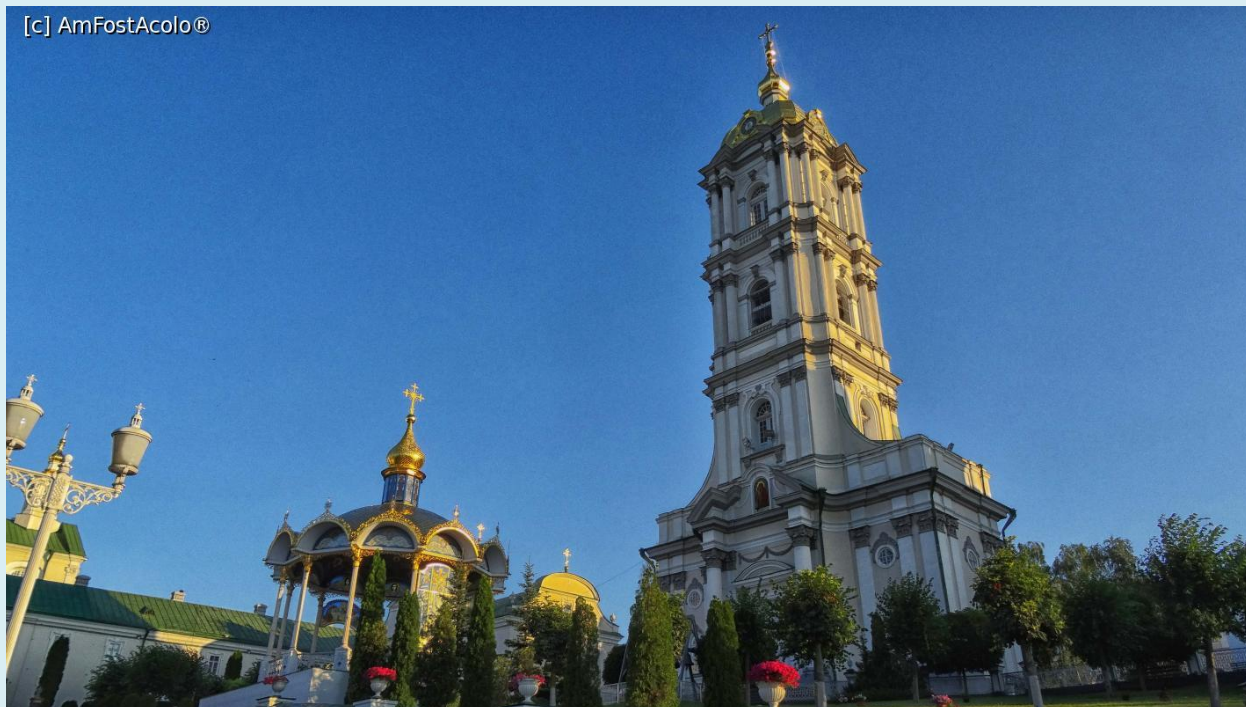
Sfânta Lavră Poceaev: Catedrala Adormirea Maicii Domnului în fundal și Aghiasmatarul în dreapta

Sfânta Lavră Poceaev: Catedrala Adormirea Maicii Domnului și aghiasmatarul

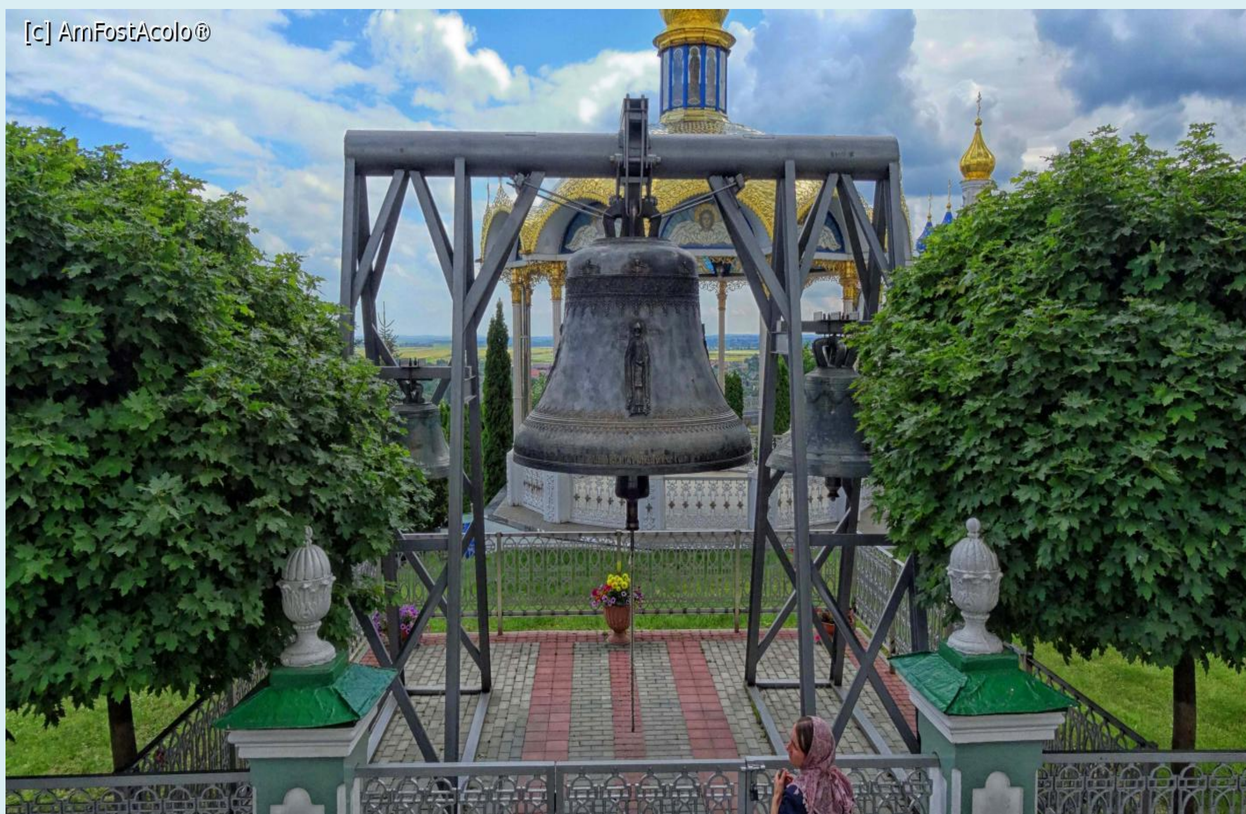
Sfânta Lavră Poceaev: Catedrala Adormirea Maicii Domnului și Capela mileniului 2000 în dreapta

Sfânta Lavră Poceaev: Aghiasmatarul mare în stânga și impresionanta clopotniță cu douăzeci și cinci de clopote plasate la etajul III. Cel mai mare are 11 tone, cel mai mic, 504 kg.

Sfânta Lavră Poceaev: Clopotnița

Sfânta Lavră Poceaev: trei clopote exterioare din vecinătatea clopotniței

Sfânta Lavră Poceaev: Biserica Sfânta Varvara (Barbara), în care se slujește doar în Săptămâna luminată și în ziua hramului

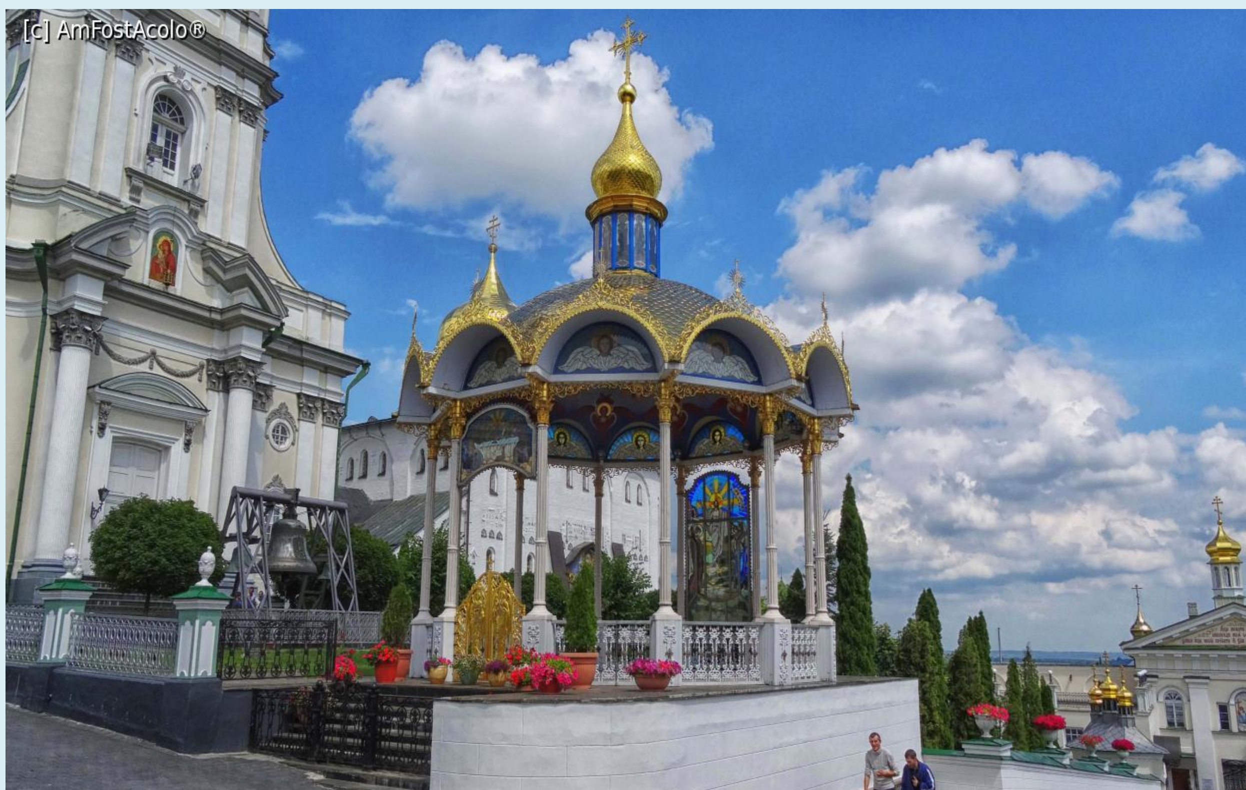
Sfânta Lavră Poceaev: aleea ce unește Poarta sfântă cu Catedrala , presărată cu flori, spre cinstirea ieromonahului ce urma să fie înmormântat

Sfânta Lavră Poceaev: Panoramă spre localitate de la înălțimea terasei din fața Catedralei Adormirea Maicii Domnului

Sfânta Lavră Poceaev: Panoramă spre localitate de la înălțimea terasei din fața Catedralei Adormirea Maicii Domnului

Sfânta Lavră Poceaev: Aghiasmatarul

Sfânta Lavră Poceaev: Casa episcopilor, amenajată astăzi ca un mare magazin cu obiecte religioase de cea mai bună calitate, adevărate opere de artă

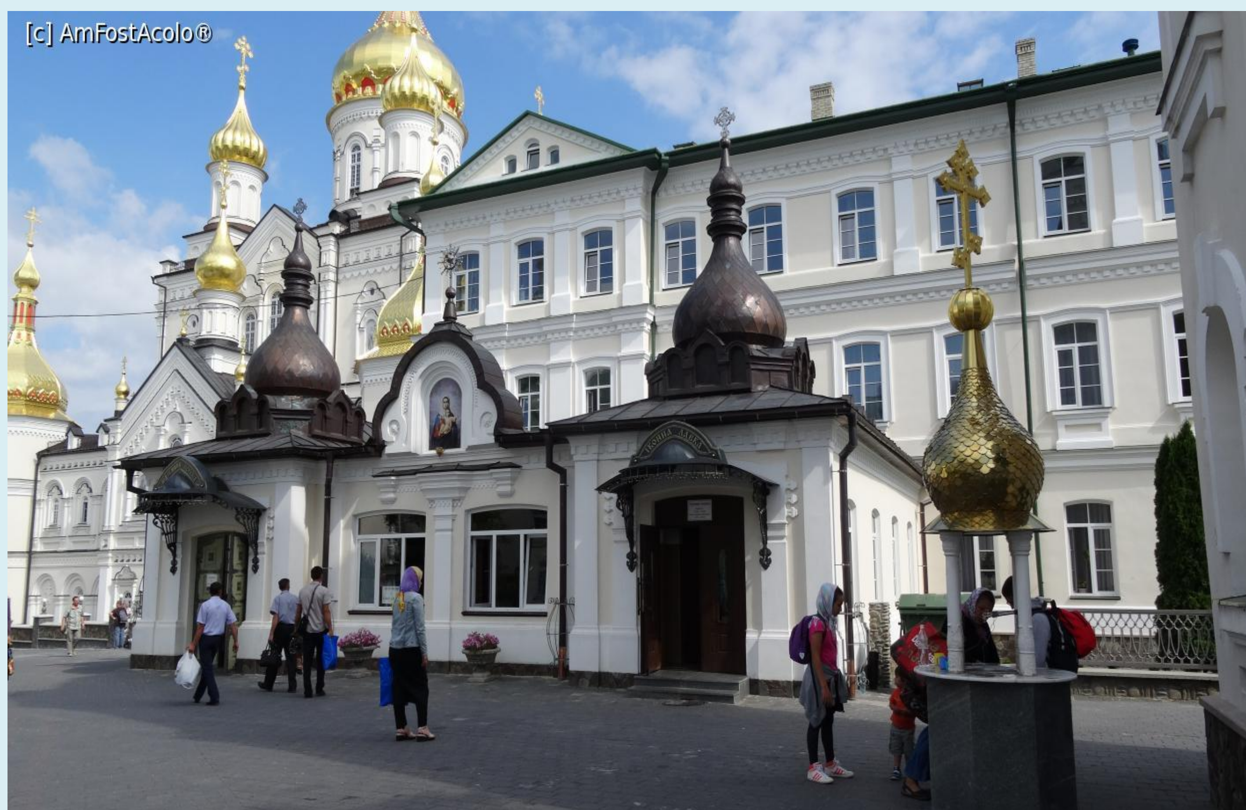
Sfânta Lavră Poceaev: intrarea în Biserica peșterilor

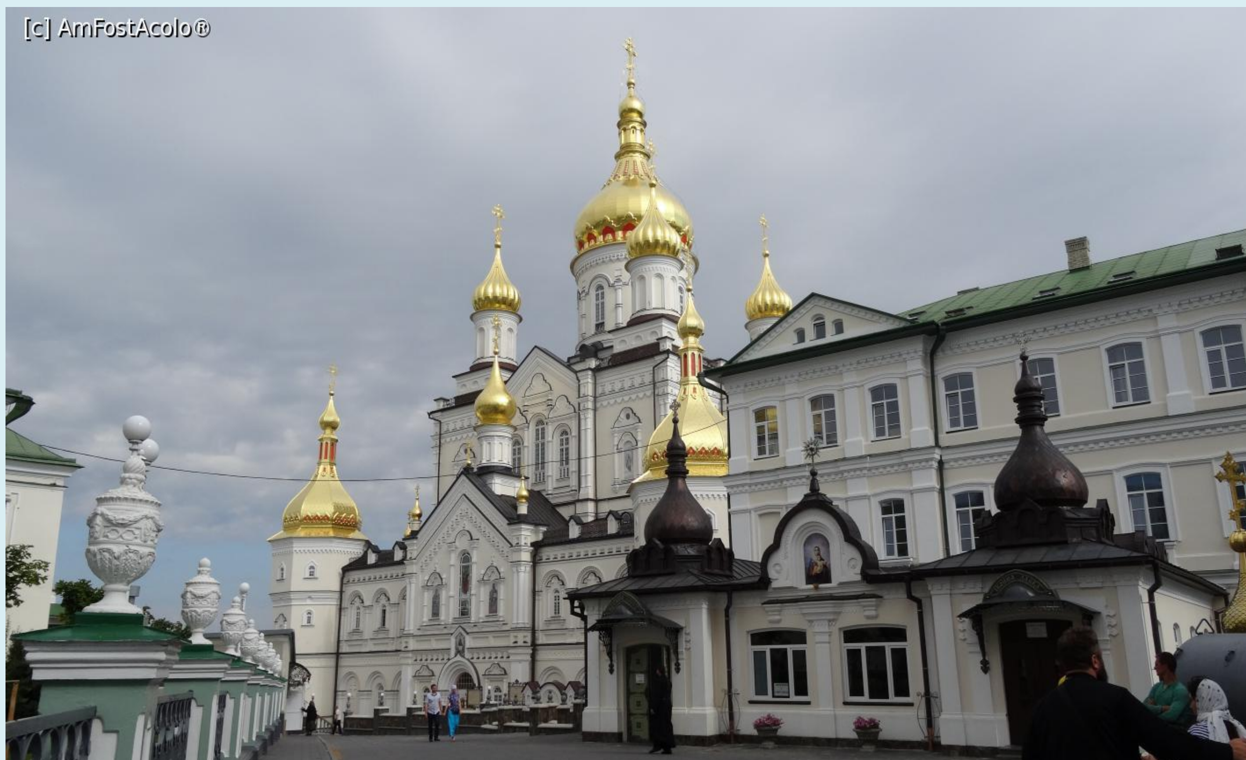
Sfânta Lavră Poceaev: Biserica Trinității - fațada de vest

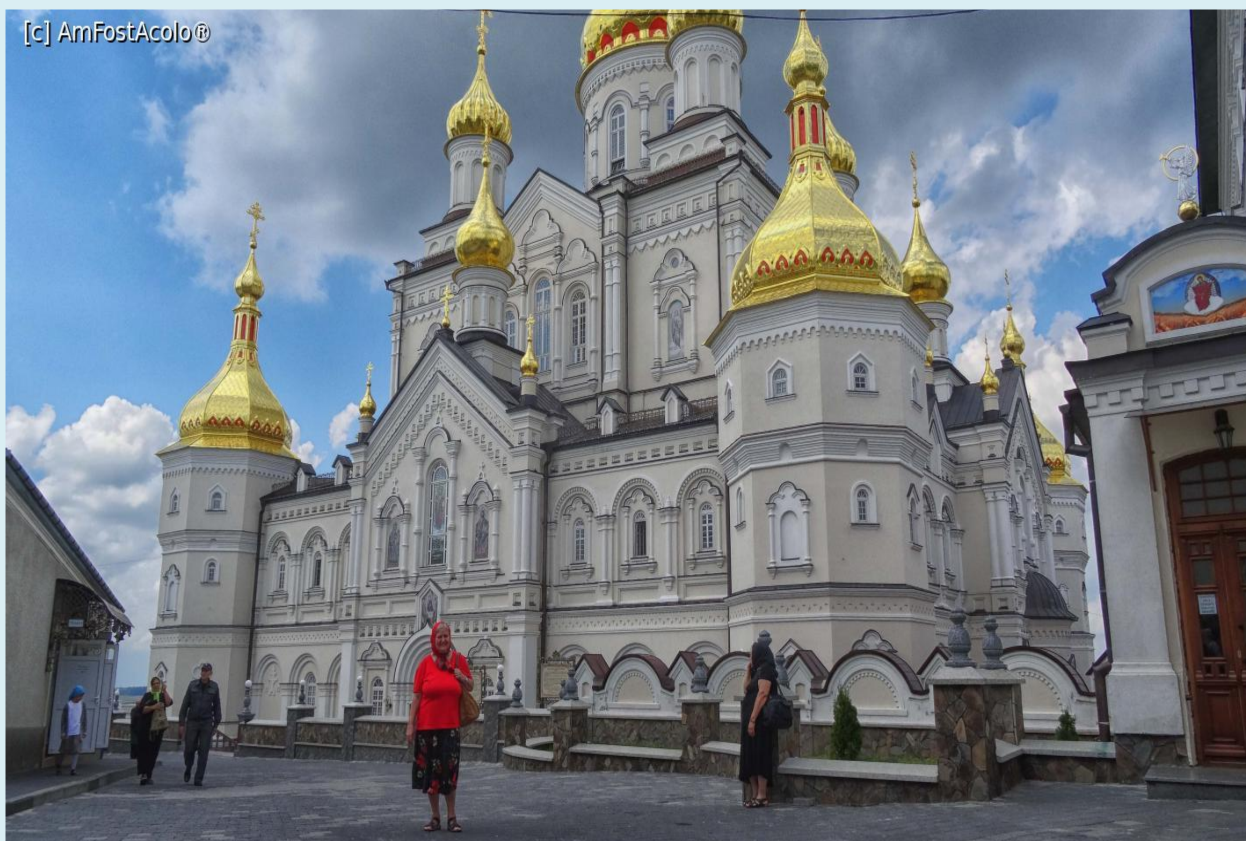
Sfânta Lavră Poceaev: Biserica Trinității - fațada de sud

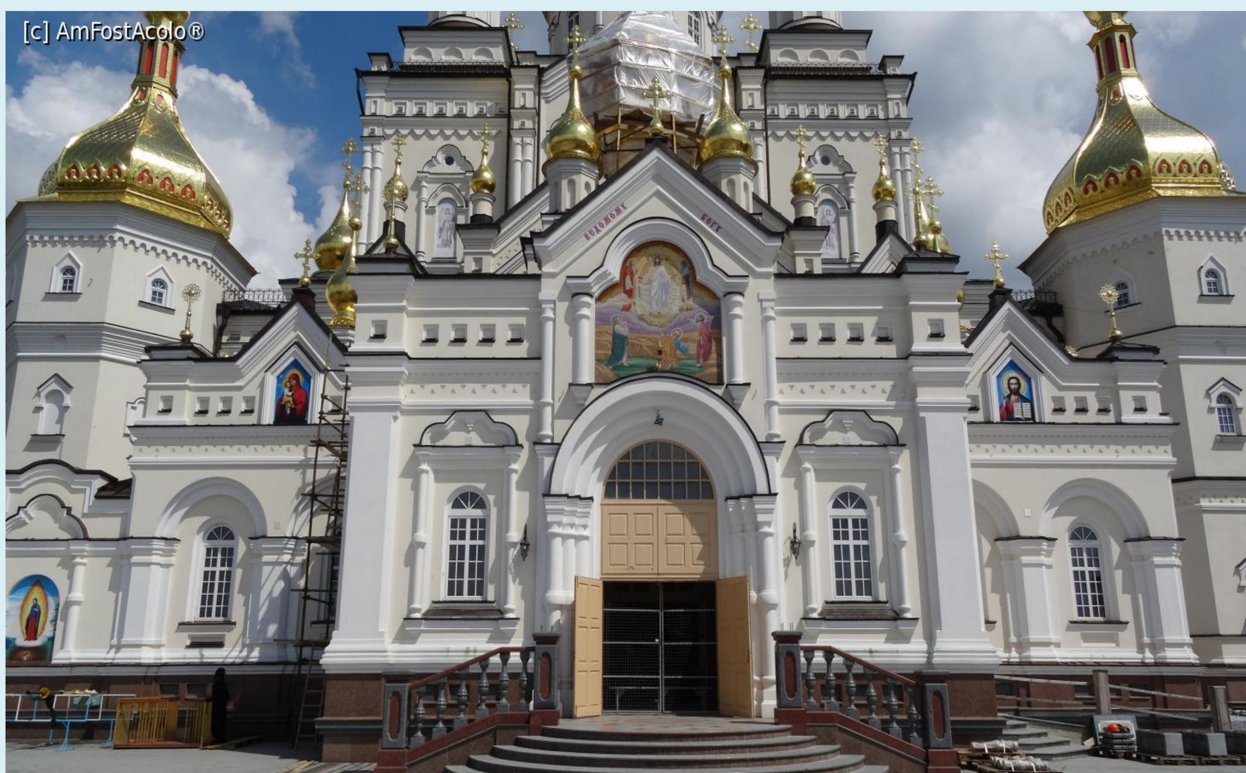
Sfânta Lavră Poceaev: unul dintre pangare (magazin cu obiecte de cult)

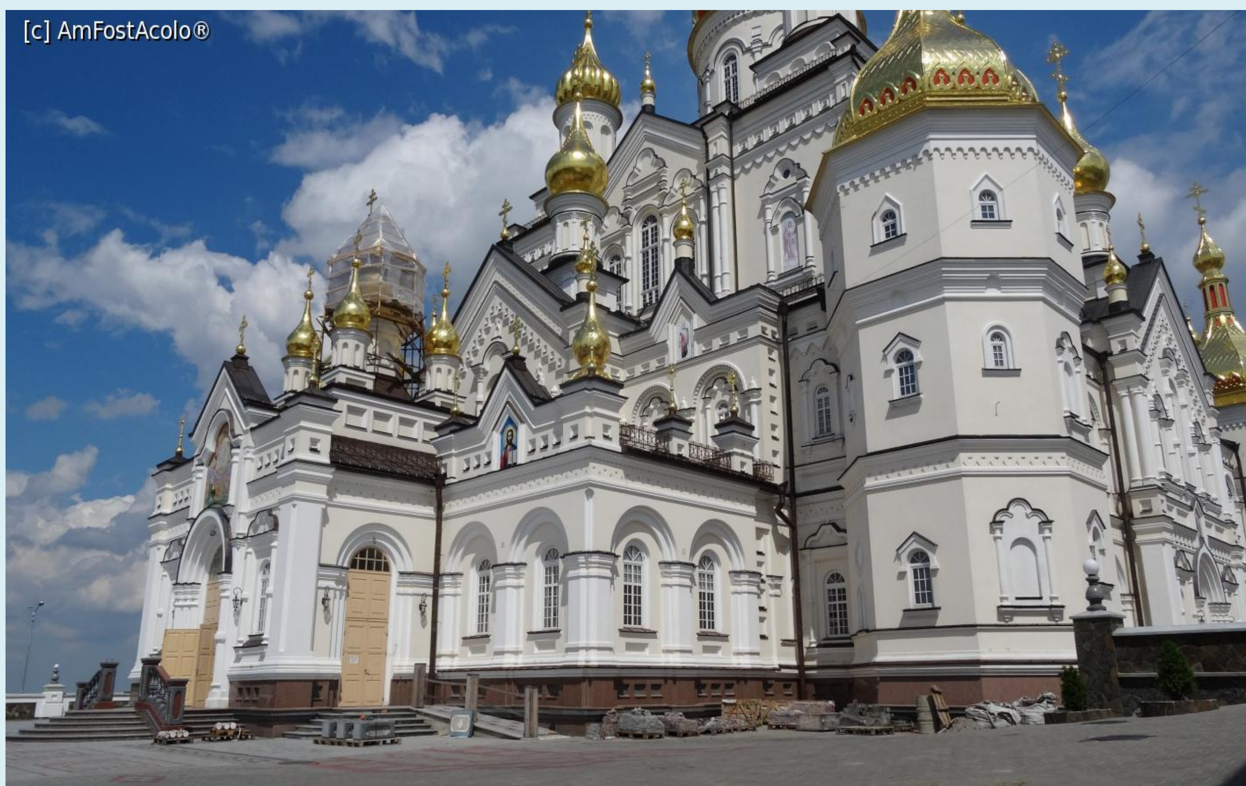
Sfânta Lavră Poceaev: Biserica Înălțării Domnului

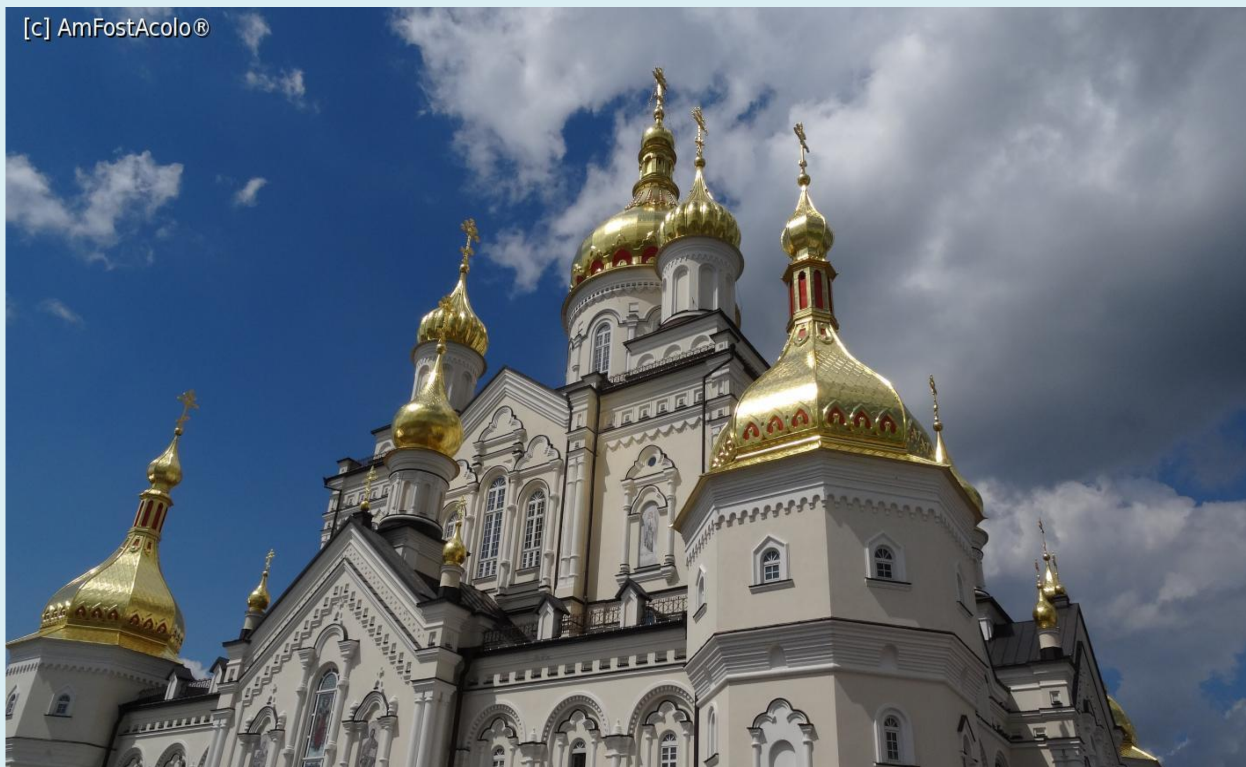
Sfânta Lavră Poceaev: fațada de sud a Bisericii Înălțării Domnului Isus Hristos

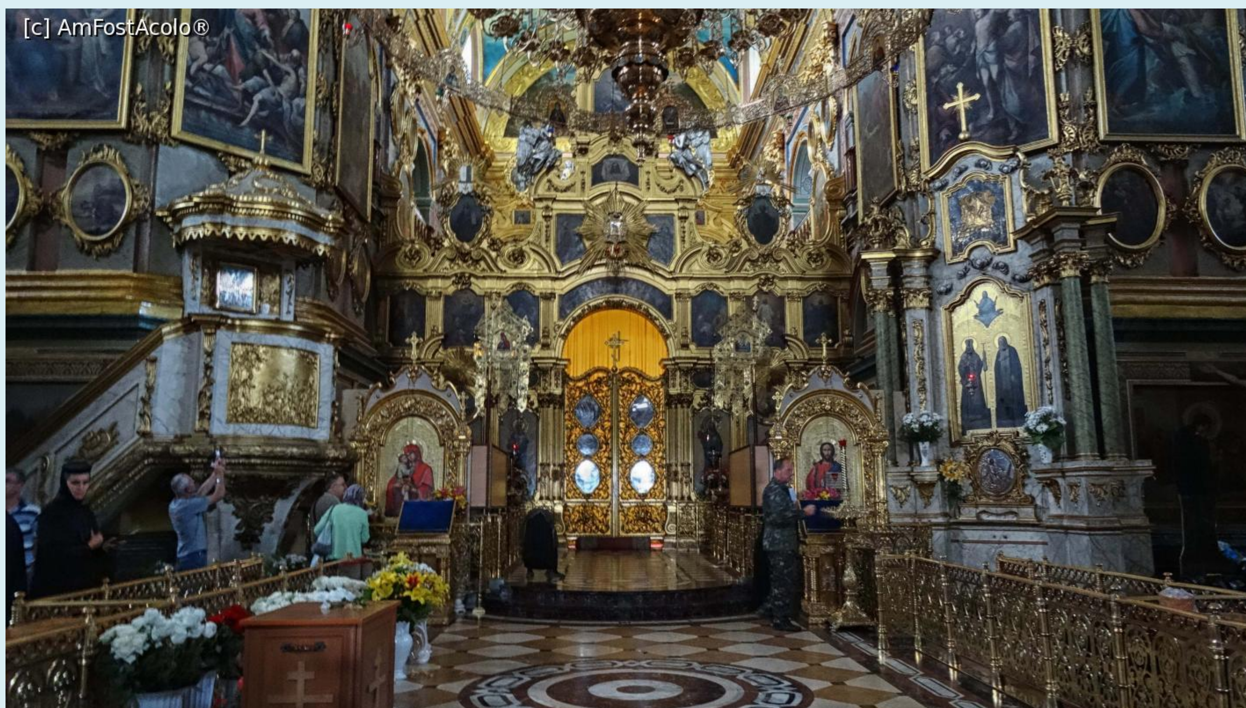
Sfânta Lavră Poceaev: intrarea frontală și fațada de vest a Bisericii Înălțării Mântuitorului

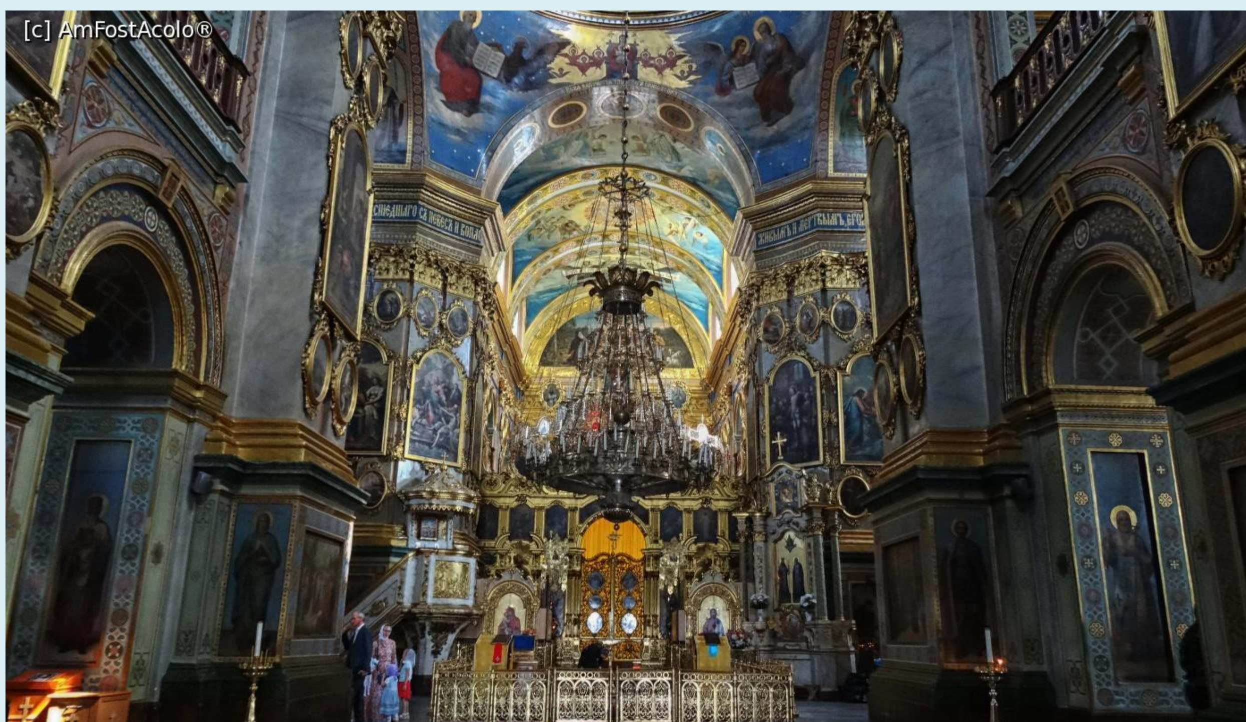
Sfânta Lavră Poceaev: Biserica Înălțării Mântuitorului

Sfânta Lavră Poceaev:frumoasele turle ale Bisericii Înălțării Mântuitorului

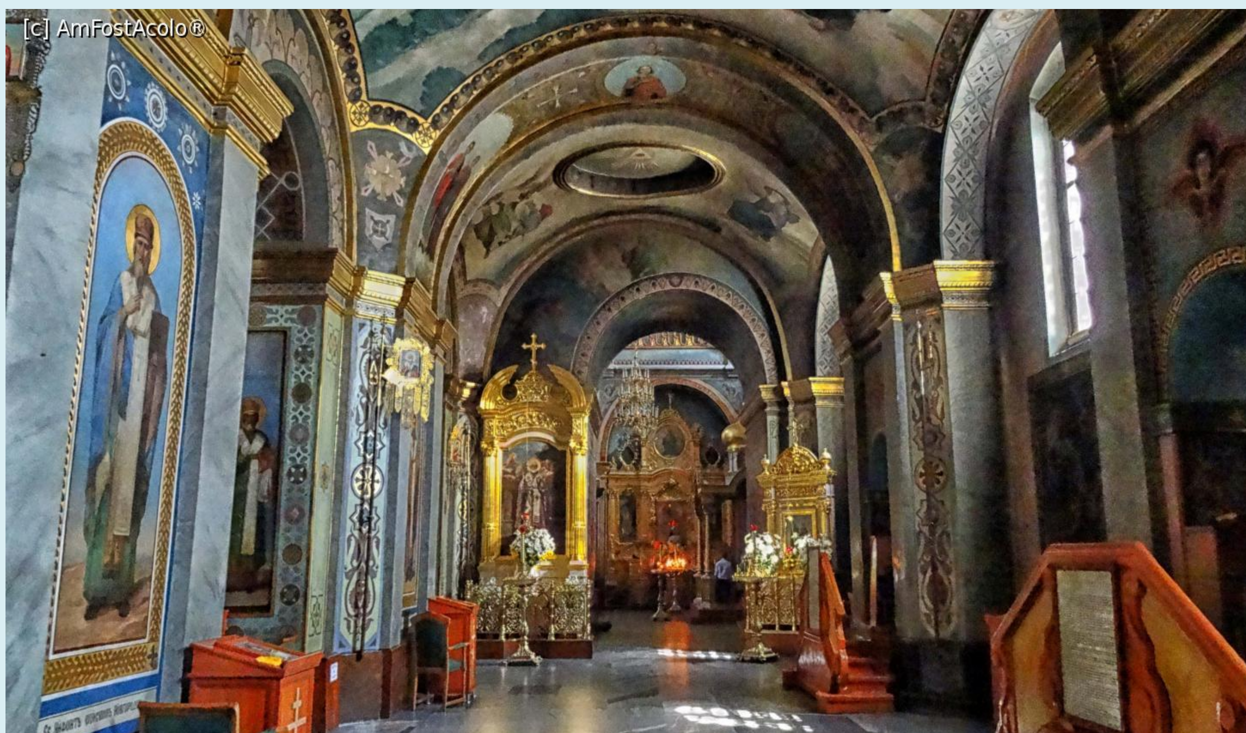
Sfânta Lavră Poceaev: vedere spre altarul Catedralei Adormirea Maicii Domnului. Sus, pe iconostas, sub formă de stea se vede icoana făcătoare de minuni a Maicii Domnului, cea care se coboară în fiecare dimineață spre închinarea credincioșilor

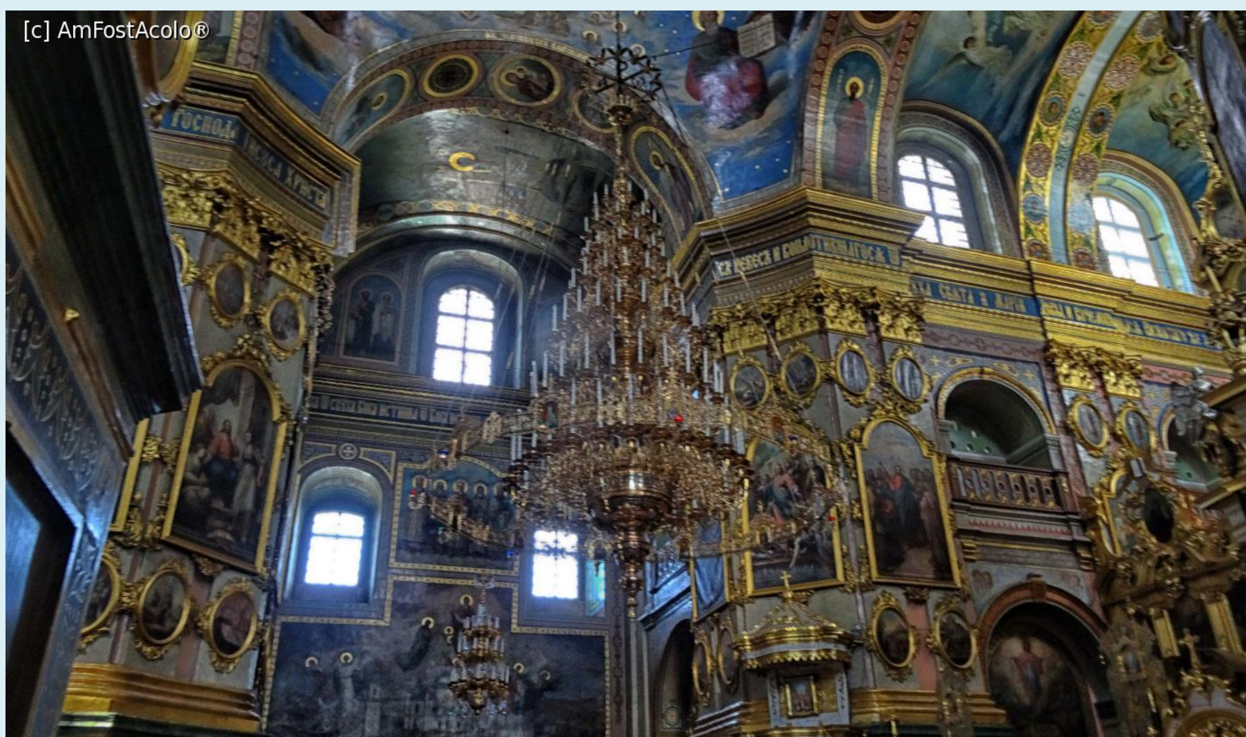
Sfânta Lavră Poceaev: vedere panoramică dinspre naos, spre altarul Catedralei Adormirea Maicii Domnului.

Sfânta Lavră Poceaev: vedere spre altarul Catedralei Adormirea Maicii Domnului.

Sfânta Lavră Poceaev: vedere din naosul drept al Catedralei Adormirea Maicii Domnului. În fundal se vede podiumul cu icoana mare făcătoare de minuni a Maicii Domnului, cea vindecătoare de afecțiuni locomotorii

Sfânta Lavră Poceaev: vedere din naosul Catedralei Adormirea Maicii Domnului.

Sfânta Lavră Poceaev: vedere de pe plafonul Catedralei Adormirea Maicii Domnului.

Sfânta Lavră Poceaev: Catedrala Adormirea Maicii Domnului. Se vede podiumul cu icoana mare făcătoare de minuni a Maicii Domnului, cea vindecătoare de afecțiuni locomotorii și alături de ea, cârjele abandonate de cei vindecați aici

Sfânta Lavră Poceaev: vedere din naosul stâng al Catedralei Adormirea Maicii Domnului, unde se păstrează micile racle cu moaște de sfinți

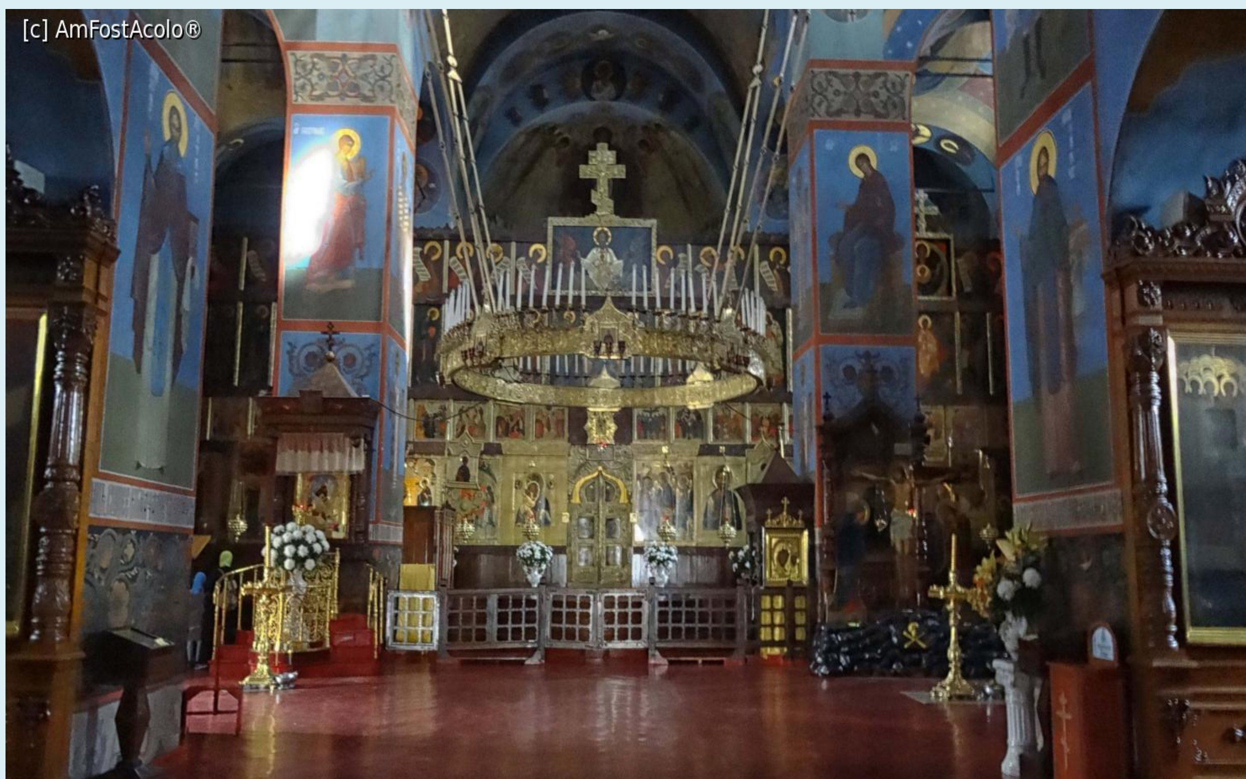
Sfânta Lavră Poceaev: Tablou votiv de pe peretele Catedralei Adormirea Maicii Domnului. Înfățișează istoria călugărului care, surprins fiind de un turc, pe când se ruga în pădure, i s-a retezat capul, pe care singur l-a dus în fața icoanei făcătoare de minuni a Maicii Domnului

Sfânta Lavră Poceaev: Tablou votiv de pe peretele Catedralei Adormirea Maicii Domnului, înfățișând minunea redării vederii fratelui moşieresei Ana Erofeevna Goiskaia, deținătoarea icoanei făcătoare de minuni a Maicii Domnului

Sfânta Lavră Poceaev: tablou votiv de pe peretele Catedralei Adormirea Maicii Domnului, înfățișând demonizarea soției moșierului Firlei, după ce aceasta, la îndemnul soțului ei, a batjocorit sfânta icoană făcătoare de minuni a Maicii Domnului

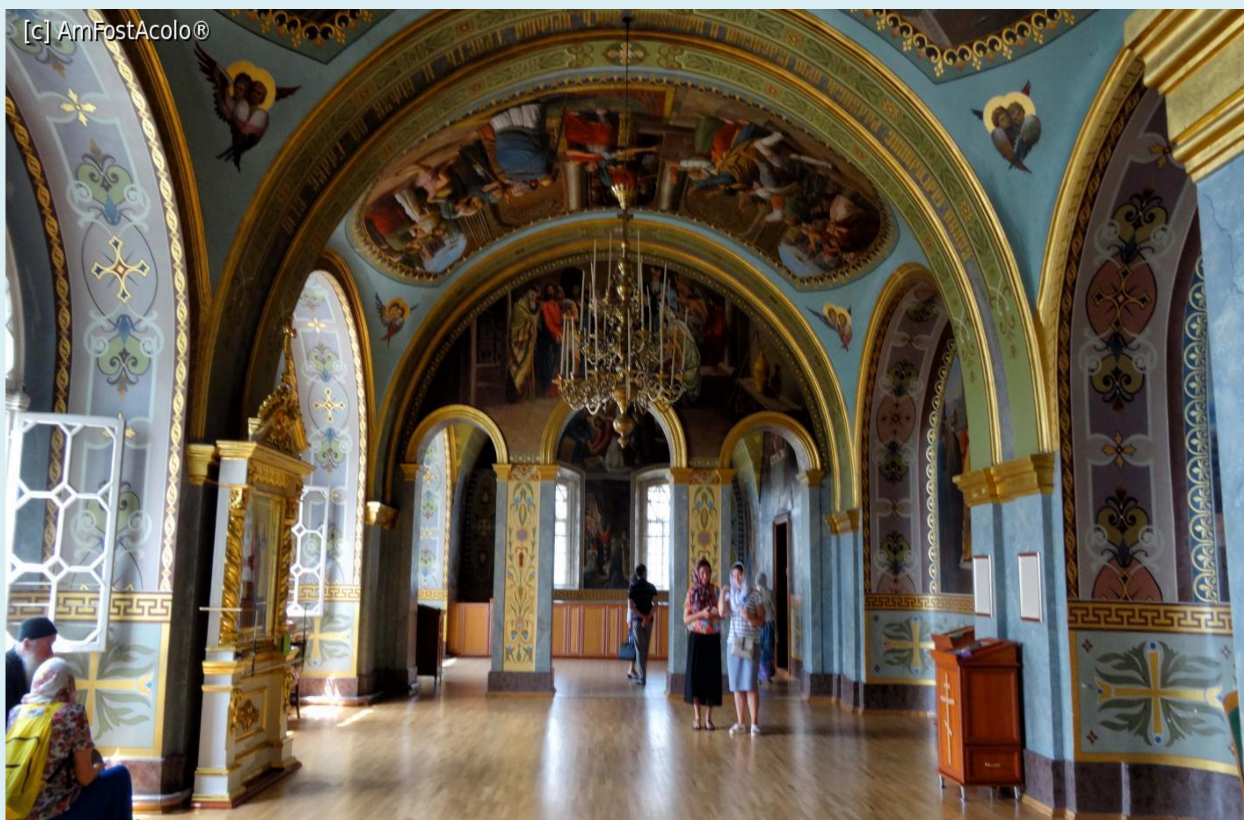
Sfânta Lavră Poceaev: naosul Bisericii Sfânta Treime

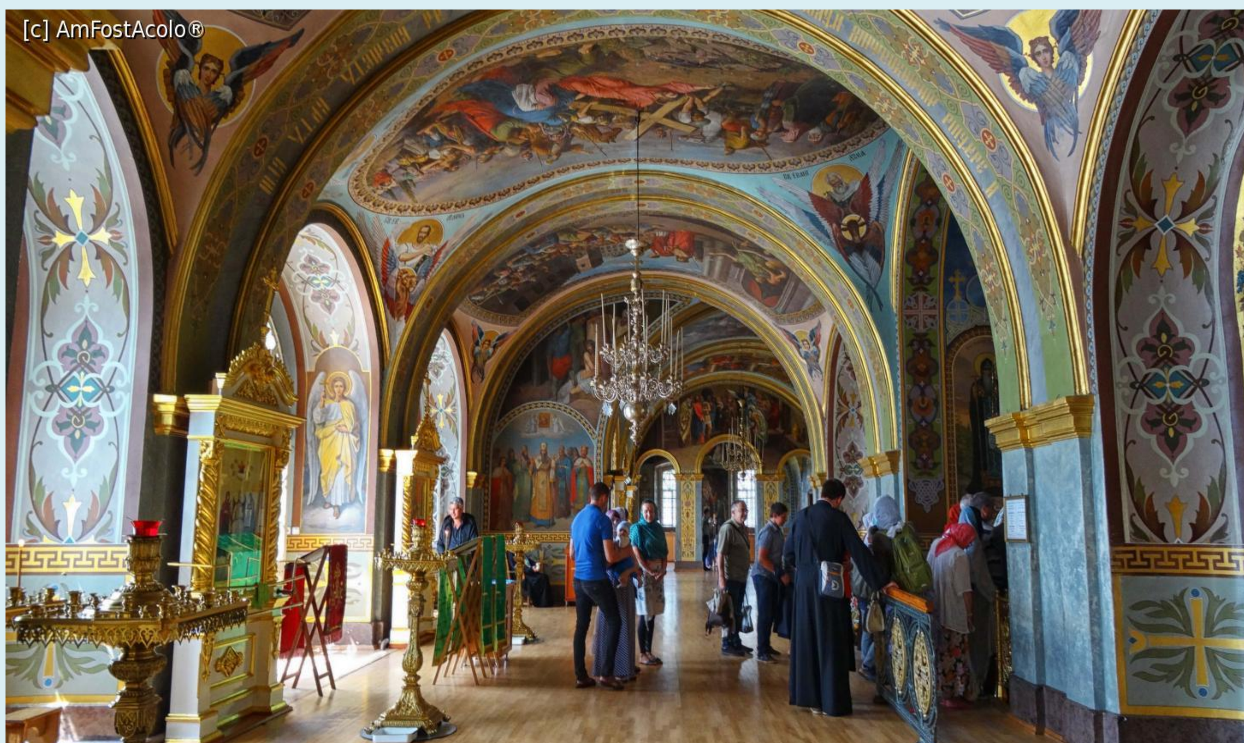
Sfânta Lavră Poceaev: imagine din pridvorul Bisericii Sfânta Treime cu pictura Judecății de apoi

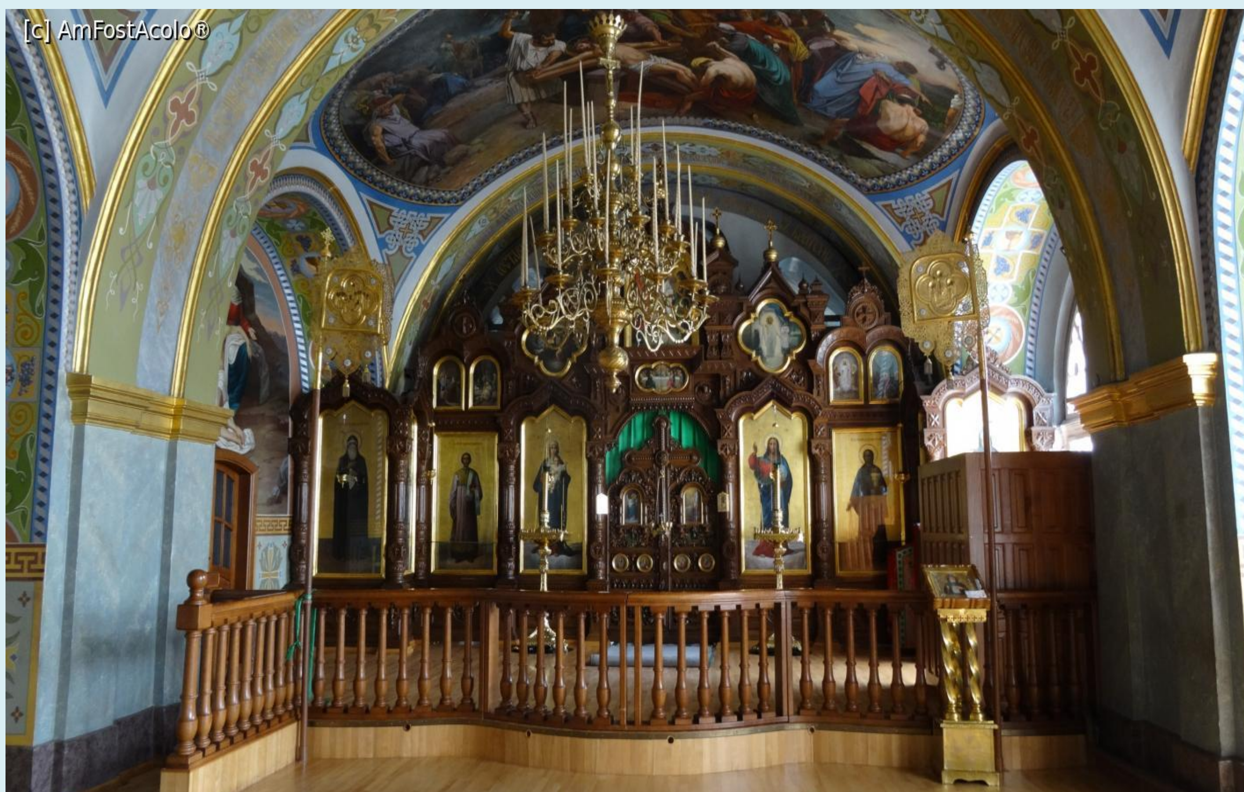
Sfânta Lavră Poceaev: galeria ce duce spre Biserica peșterilor

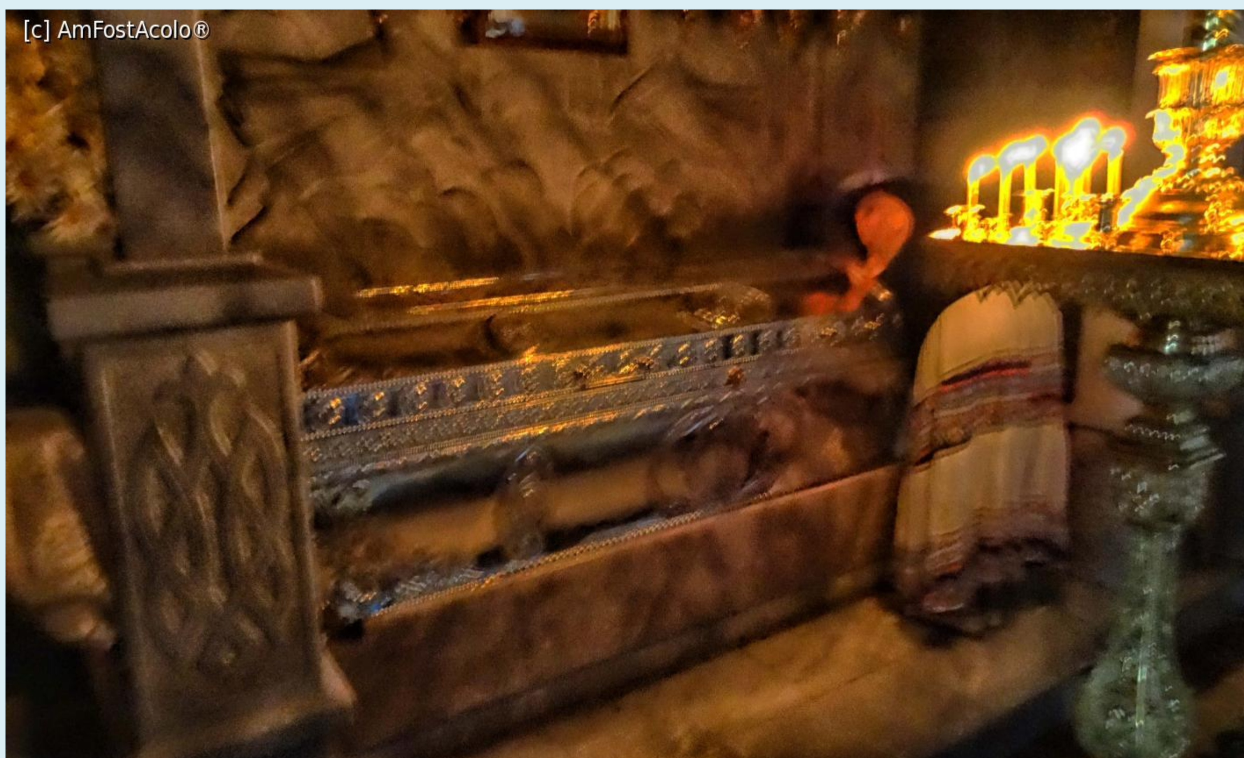
Sfânta Lavră Poceaev: Biserica peșterilor

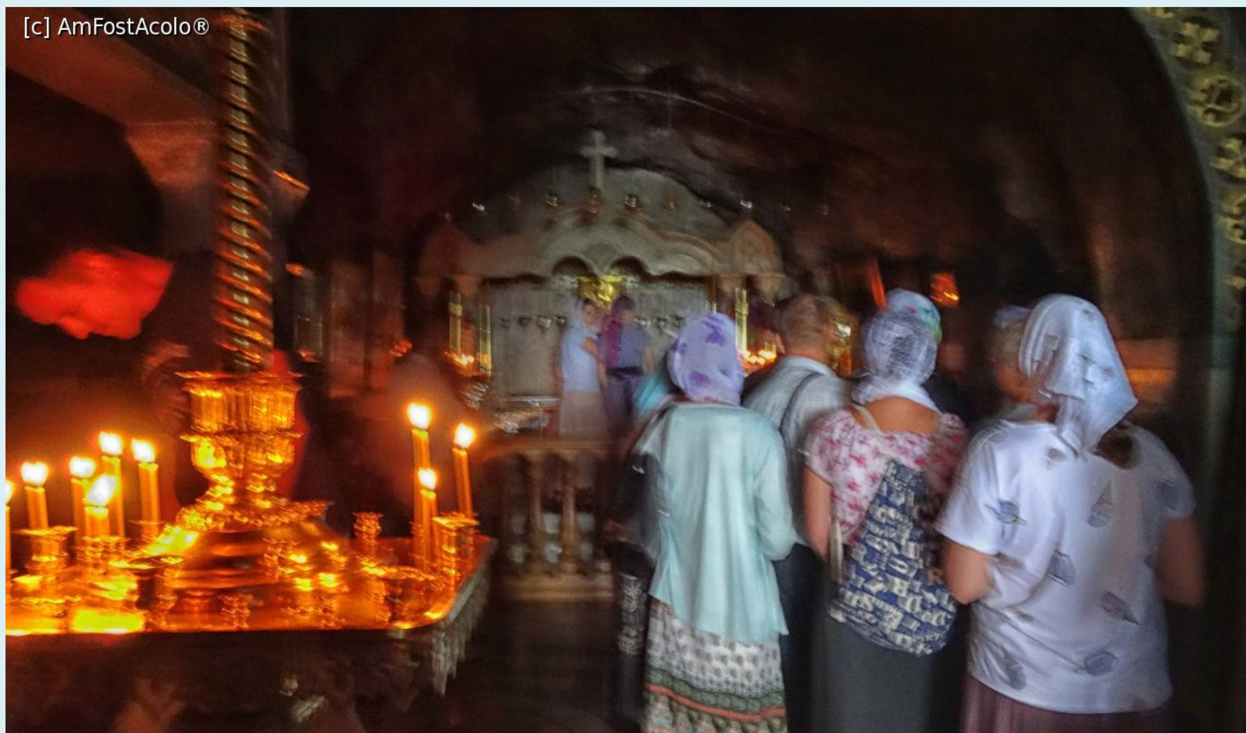
Sfânta Lavră Poceaev: Biserica peșterilor în dreptul intrării în peștera și capela Sfinților Iov și Amfilohie

Sfânta Lavră Poceaev: Biserica peșterilor - catapeteasma altarului

Sfânta Lavră Poceaev: racla Sfântului Amfilohie din Biserica peșterilor. Din cauza semiobscurității din peșteră, calitatea fotografiei a fost afectată

Sfânta Lavră Poceaev: racla Sfântului Iov din Biserica peșterilor. Din cauza semiobscurității din peșteră, calitatea fotografiei a fost afectată, dar vă puteți face o oarecare imagine.

Sfânta Lavră Poceaev: ”Nu mă atinge”, îndemn adresat de Domnul Isus Hristos Mariei Magdalena, după Înviere. Este unul din tablourile murale de pe peretele Bisericii peșterilor.

Sfânta Lavră Poceaev: Biserica Înălțării Domnului, vedere spre altar

Sfânta Lavră Poceaev: impresionantul iconostas al altarului Bisericii Înălțării Domnului, încă nefinalizat

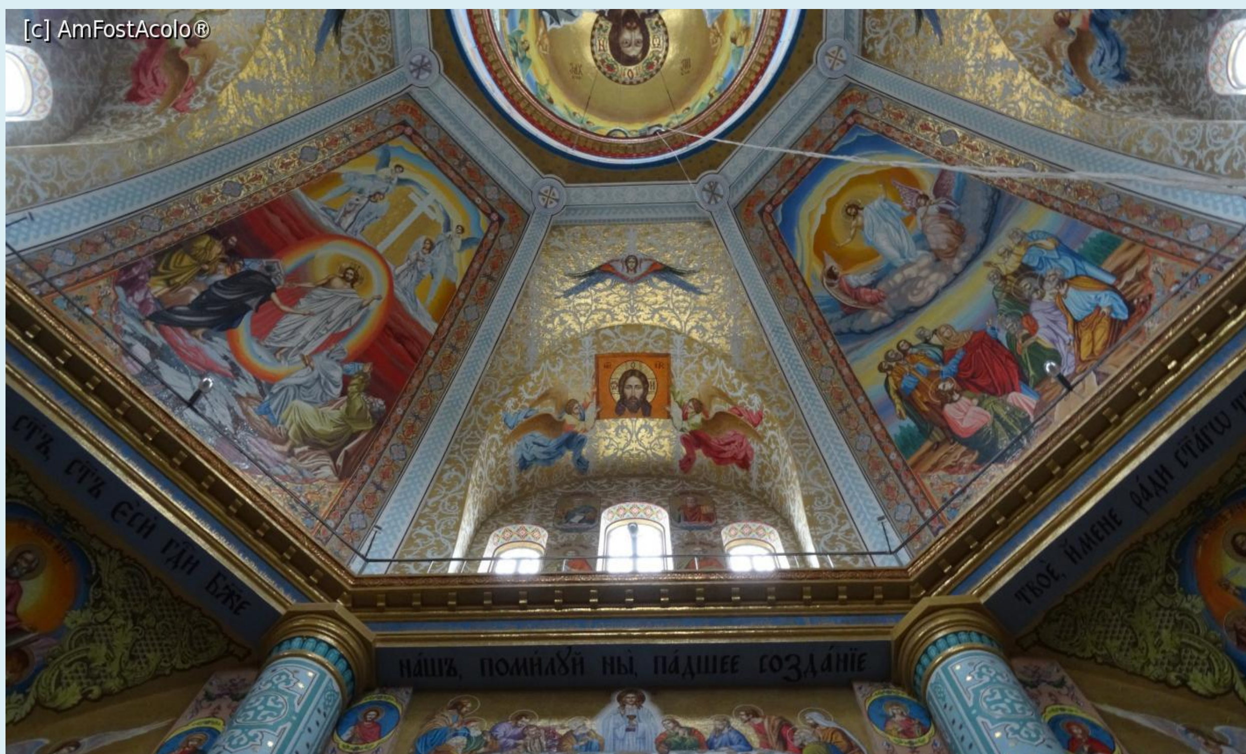
Sfânta Lavră Poceaev: impresionantul iconostas al altarului Bisericii Înălțării Domnului, încă nefinalizat

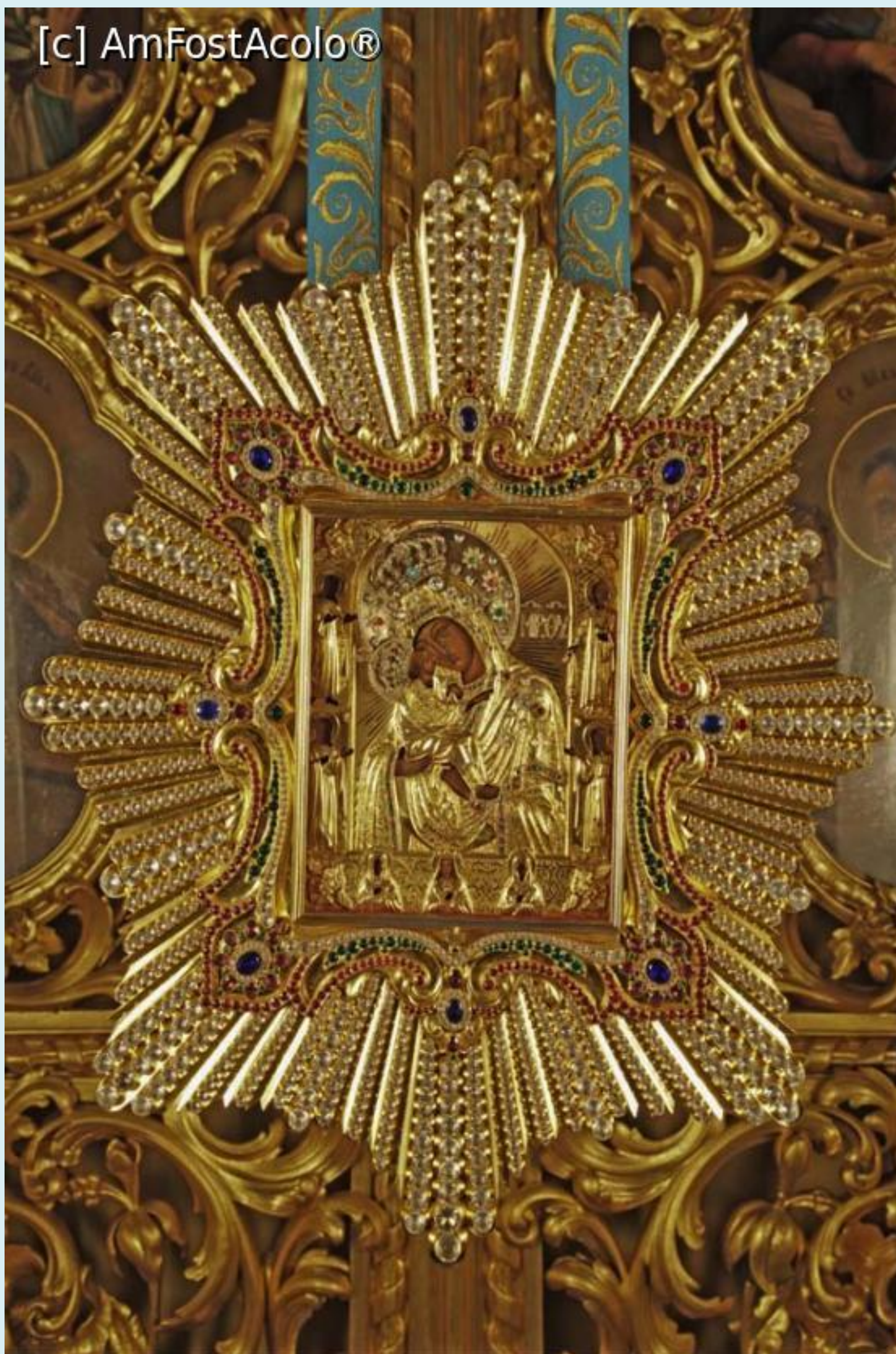
Sfânta Lavră Poceaev: cupola centrală a Bisericii Înălțării Domnului

Sfânta Lavră Poceaev: picturi de pe cupola centrală a Bisericii Înălțării Domnului

Sfânta Lavră Poceaev: picturi mozaicate de pe cupola centrală a Bisericii Înălțării Domnului

Sfânta Lavră Poceaev: icoana făcătoare de minuni a Maicii Domnului de la Poceaev, așa cum arată ea astăzi, îmbrăcată în aur și pietre prețioase

Sfânta Lavră Poceaev: icoana făcătoare de minuni a Maicii Domnului de la Poceaev, alături de Sfinții Iov și Amfilohie

O amintire însorită din Sfânta Lavră Poceaev

Sursa:
https://amfostacolo.ro/impresii9.php?iid=92481&d=ansamblul-monastic-lavra-poceaev-poceaiv--diverse-zone

Icoane

ИЗОБРАЖЕНІЕ ПРЕС. Б-ЦЫ ПОЧАЕВСКІЯ

ИЗОБРАЖЕНІЕ ПРЕС. Б-ЦЫ ПОЧАЕВСКІЯ

МР ѲУ
ІС ХС
Ѡбразъ Пр. Бцы Почаевскія

МР ѲУ
IС ХС

Icoana Maicii Domnului
de la Poceaev

МР.
ѲУ.
ІИС. ХРС.
ПОЧАЕВСКІѦ.
ПР. Б-ЦЫ

1675
2010
335 ЛЕТ
ЧУДЕСНОЕ СПАСЕНИЕ ОБИТЕЛИ ОТ НАПАДЕНИЯ ТУРОК

Bucură-te, lauda Poceavului, nădejdea şi mângâierea a toată lumea!